

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

12029 *Lei 23/2014, do 20 de novembro, de recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

ÍNDICE

Título preliminar. Réxime xeral do recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea.

- Artigo 1. Recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea.
- Artigo 2. Instrumentos de recoñecemento mutuo.
- Artigo 3. Respecto aos dereitos e liberdades fundamentais.
- Artigo 4. Réxime xurídico.
- Artigo 5. Estado de emisión e Estado de execución.
- Artigo 6. Deber de información ao Ministerio de Xustiza. Autoridade central.

Título I. Réxime xeral da transmisión, do recoñecemento e da execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo na Unión Europea.

Capítulo I. Transmisión polas autoridades xudiciais españolas de instrumentos de recoñecemento mutuo.

Artigo 7. Emisión e documentación de ordes e resolucións para a súa execución ao abeiro do principio de recoñecemento mutuo.

Artigo 8. Transmisión de ordes e resolucións para a súa execución ao abeiro do principio de recoñecemento mutuo.

Artigo 9. Información obrigatoria a Eurojust en relación cos instrumentos de recoñecemento mutuo.

Artigo 10. Descrición do delito e da pena.

Artigo 11. Perda sobrevida do carácter executorio da resolución cuxa execución foi transmitida.

Artigo 12. Tránsito por outro Estado membro do reclamado pola autoridade xudicial española.

Artigo 13. Recursos contra as resolucións de transmisión de instrumentos de recoñecemento mutuo.

Artigo 14. Gastos.

Artigo 15. Indemnizacións e reembolsos.

Capítulo II. Recoñecemento e execución polas autoridades xudiciais españolas de instrumentos de recoñecemento mutuo.

Sección 1.ª Disposicións xerais.

Artigo 16. Recoñecemento e execución inmediata.

Artigo 17. Tradución do certificado.

Artigo 18. Práctica das comunicacións.

- Artigo 19. Emenda do certificado.
- Artigo 20. Ausencia de control da dobre tipificación e as súas excepcións.
- Artigo 21. Normas aplicables á execución.
- Artigo 22. Notificación do recoñecemento e a execución. Audiencia.
- Artigo 23. Suspensión da execución da resolución.
- Artigo 24. Recursos.
- Artigo 25. Gastos.
- Artigo 26. Indemnizacións e reembolsos.
- Artigo 27. Tránsito de persoas por territorio español en execución dunha orde europea ou resolución xudicial transmitida por outro Estado membro.
- Artigo 28. Tránsito do reclamado por un terceiro Estado membro nunha execución acordada pola autoridade española.

Sección 2.ª Denegación do recoñecemento ou da execución dun instrumento de recoñecemento mutuo.

- Artigo 29. Denegación do recoñecemento ou execución dun instrumento de recoñecemento mutuo.
- Artigo 30. Petición de información complementaria.
- Artigo 31. Petición de levantamento de inmunidades.
- Artigo 32. Motivos xerais para a denegación do recoñecemento ou da execución das medidas solicitadas.
- Artigo 33. Resolucións ditadas en ausencia do imputado.

Título II. Orde europea de detención e entrega.

Capítulo I. Disposicións xerais.

- Artigo 34. Orde europea de detención e entrega.
- Artigo 35. Autoridades competentes en España para emitir e executar unha orde europea de detención e entrega.
- Artigo 36. Contido da orde europea de detención e entrega.

Capítulo II. Emisión e transmisión dunha orde europea de detención e entrega.

- Artigo 37. Obxecto da orde europea de detención e entrega.
- Artigo 38. Toma de declaración previa á emisión dunha orde europea de detención e entrega.
- Artigo 39. Requisitos para a emisión en España dunha orde europea de detención e entrega.
- Artigo 40. Transmisión dunha orde europea de detención e entrega.
- Artigo 41. Remisión de información complementaria.
- Artigo 42. Solicitud de entrega de obxectos.
- Artigo 43. Solicitud de entregas temporais e de toma de declaración no Estado de execución.
- Artigo 44. Resposta nos casos de entrega condicionada.
- Artigo 45. Procedemento cando o reclamado é posto á disposición da autoridade xudicial española de emisión.
- Artigo 46. Comunicación de incidencias ao Ministerio de Xustiza.

Capítulo III. Execución dunha orde europea de detención e entrega.

- Artigo 47. Feitos que dan lugar á entrega.
- Artigo 48. Denegación da execución dunha orde europea de detención e entrega.
- Artigo 49. Denegación da execución dunha orde europea de detención e entrega por se ter ditado en ausencia do imputado.
- Artigo 50. Detención e posta á disposición da autoridade xudicial.
- Artigo 51. Audiencia do detido e decisión sobre a entrega.

Artigo 52. Decisión sobre o traslado temporal ou toma de declaración da persoa reclamada.

Artigo 53. Situación persoal da persoa reclamada.

Artigo 54. Prazos para a execución dunha orde europea de detención e entrega.

Artigo 55. Decisión de entrega condicionada.

Artigo 56. Decisión de entrega suspendida.

Artigo 57. Decisión en caso de concorrencia de solicitudes.

Artigo 58. Entrega da persoa reclamada.

Artigo 59. Entrega de obxectos.

Capítulo IV. Outras disposicións.

Artigo 60. Aplicación do principio de especialidade á execución dunha orde europea de detención e entrega.

Artigo 61. Entrega ulterior a unha extradición.

Artigo 62. Extradición ulterior.

Título III. Resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 63. Resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 64. Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Capítulo II. Transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 65. Solicitudes de transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 66. Requisitos para transmitir unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 67. Consentimento do condenado.

Artigo 68. Consultas sobre a transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade entre o Estado de emisión e o de execución.

Artigo 69. Documentación da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 70. Notificación da transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 71. Transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 72. Solicitud de do xuíz de vixilancia penitenciaria de medidas cautelares sobre o condenado para a súa adopción pola autoridade de execución.

Artigo 73. Traslado do condenado ao Estado de execución.

Artigo 74. Retirada da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade polo xuíz de vixilancia penitenciaria emisor.

Artigo 75. Consecuencias no proceso español da execución noutro Estado membro da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 76. Reversión da execución da condena a España.

Capítulo III. Execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 77. Requisitos para o recoñecemento e a execución en España dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 78. Consultas sobre a transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 79. Solicitud de transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 80. Acordo para a execución parcial da condena.

Artigo 81. Procedemento para o recoñecemento da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade para efectos do seu cumprimento en España.

Artigo 82. Retirada do certificado da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 83. Adaptación de condena.

Artigo 84. Aprazamento do recoñecemento da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 85. Denegación do recoñecemento e a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 86. Lexislación aplicable na execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 87. Medidas cautelares restritivas da liberdade do condenado cando se encontre en España.

Artigo 88. Traslado do condenado a España para o cumprimento da privación de liberdade.

Artigo 89. Suspensión da execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 90. Devolución á autoridade de emisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Artigo 91. Execución de condenas a raíz dunha orde europea de detención e entrega.

Capítulo IV. Outras disposicións.

Artigo 92. Aplicación do principio de especialidade á execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Título IV. Resolución de liberdade vixiada.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 93. Resolución de liberdade vixiada.

Artigo 94. Ámbito de aplicación da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 95. Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución de liberdade vixiada.

Capítulo II. Transmisión dunha resolución de liberdade vixiada.

Artigo 96. Requisitos para emitir unha resolución de liberdade vixiada.

Artigo 97. Documentación da orde europea de liberdade vixiada.

Artigo 98. Transmisión dunha resolución de liberdade vixiada.

Artigo 99. Consecuencias da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 100. Devolución da resolución de liberdade vixiada.

Capítulo III. Execución dunha resolución de liberdade vixiada.

Artigo 101. Requisitos para a transmisión a España da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 102. Solicitud para que España preste o seu consentimento á transmisión da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 103. Procedemento para o recoñecemento da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 104. Adaptación da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 105. Denegación do recoñecemento e execución dunha resolución de liberdade vixiada.

Artigo 106. Adopción polo xuíz central do penal de resolucións posteriores en relación coa liberdade vixiada.

Artigo 107. Retirada da resolución de liberdade vixiada pola autoridade de emisión.

Artigo 108. Devolución da resolución de liberdade vixiada á autoridade de emisión.

Título V. Resolucións sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 109. Resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 110. Ámbito de aplicación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 111. Autoridades competentes en España para emitir e executar unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Capítulo II. Transmisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 112. Requisitos para transmitir unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 113. Consultas e intercambio de información entre autoridades competentes sobre a resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 114. Procedemento para a transmisión da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 115. Documentación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 116. Prazo de supervisión das medidas alternativas á prisión provisional no Estado de execución e a súa ampliación.

Artigo 117. Retirada da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 118. Competencias de supervisión da autoridade xudicial española emisora da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 119. Recuperación da competencia para a supervisión das medidas de vixilancia.

Artigo 120. Competencias da autoridade xudicial española emisora para a adopción de decisións posteriores en relación coa resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Capítulo III. Execución dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 121. Execución en España da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 122. Procedemento para a toma de decisión sobre o recoñecemento da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 123. Adaptación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 124. Denegación do recoñecemento e da execución da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 125. Competencias para a adopción de decisións posteriores relacionadas coa resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Artigo 126. Ampliación da supervisión das medidas de vixilancia.

Artigo 127. Obrigacións do xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller durante a supervisión das medidas de vixilancia.

Artigo 128. Entrega da persoa sometida a medidas de vixilancia.

Artigo 129. Notificacións sen resposta.

Título VI. Orde europea de protección.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 130. Orde europea de protección.

Artigo 131. Autoridades competentes en España para emitir e recibir unha orde europea de protección.

Artigo 132. Relación da orde europea de protección con outras resolucións de recoñecemento mutuo.

Capítulo II. Emisión e transmisión dunha orde europea de protección.

Artigo 133. Requisitos para emitir e transmitir unha orde europea de protección.

Artigo 134. Procedemento para a emisión da orde europea de protección.

Artigo 135. Documentación da orde europea de protección.

Artigo 136. Transmisión dunha orde europea de protección a varios Estados de execución.

Artigo 137. Competencias do xuíz ou tribunal español tras a transmisión da orde europea de protección.

Capítulo III. Execución dunha orde europea de protección.

Artigo 138. Execución dunha orde europea de protección.

Artigo 139. Incumprimento dunha medida de protección.

Artigo 140. Denegación do recoñecemento e da execución da orde europea de protección.

Artigo 141. Modificación da orde europea de protección.

Artigo 142. Finalización das medidas adoptadas en virtude dunha orde europea de protección.

Título VII. Resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 143. Resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 144. Autoridades xudiciais competentes en España para emitir e executar unha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Capítulo II. Emisión e transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 145. Transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 146. Procedemento para a emisión da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 147. Documentación da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 148. Transmisión a varios Estados de execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 149. Competencias da autoridade de emisión española tras a transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Capítulo III. Execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 150. Ausencia de control de dobre tipificación.

Artigo 151. Procedemento para o recoñecemento da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 152. Medidas de cumprimento da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 153. Duración da medida de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.

Artigo 154. Denegación do recoñecemento e da execución dunha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.

Artigo 155. Imposibilidade de execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.

Artigo 156. Suspensión da execución dunha medida de embargo de bens ou de aseguramento de probas.

Título VIII. Resolucións de comiso.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 157. Resolucións de comiso.

Artigo 158. Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución de comiso.

Capítulo II. Transmisión dunha resolución de comiso.

Artigo 159. Transmisión dunha resolución de comiso.

Artigo 160. Documentación da resolución de comiso.

Artigo 161. Procedemento para a transmisión da resolución de comiso.

Artigo 162. Transmisión dunha resolución de comiso a máis dun Estado membro.

Artigo 163. Consecuencias da transmisión dunha resolución de comiso.

Artigo 164. Transformación do comiso.

Artigo 165. Acordo entre autoridades sobre a disposición dos bens comisados.

Capítulo III. Execución dunha resolución de comiso.

Artigo 166. Recoñecemento dunha resolución de comiso.

Artigo 167. Procedemento sobre o recoñecemento da resolución de comiso.

Artigo 168. Execución dunha resolución de comiso.

Artigo 169. Execución de resolucións de comiso múltiples.

Artigo 170. Denegación do recoñecemento e execución dunha resolución de comiso.

Artigo 171. Suspensión da execución dunha resolución de comiso.

Artigo 172. Disposición dos bens comisados.

Título IX. Resolucións polas que se impoñen sancións pecuniarias.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 173. Sanción pecuniaria.

Artigo 174. Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 175. Destino das cantidades cobradas.

Capítulo II. Transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 176. Transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 177. Documentación da resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 178. Procedemento para a transmisión da resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 179. Consecuencias da transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Capítulo III. Execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 180. Recoñecemento e execución en España dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 181. Procedemento para o recoñecemento e execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 182. Denegación do recoñecemento e execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Artigo 183. Revisión da contía da sanción.

Artigo 184. Sancións alternativas en caso de non pagamento da sanción pecuniaria.

Artigo 185. Suspensión da execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

Título X. Exhorto europeo de obtención de probas.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 186. Exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 187. Ámbito do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 188. Autoridades competentes en España para emitir e executar un exhorto europeo de obtención de probas.

Capítulo II. Emisión e transmisión dun exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 189. Emisión e transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 190. Documentación do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 191. Procedemento para a transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 192. Transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 193. Recursos no Estado de execución.

Artigo 194. Utilización en España dos datos persoais obtidos na execución do exhorto noutro Estado membro.

Capítulo III. Execución dun exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 195. Execución en España dun exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 196. Procedemento para o recoñecemento e a execución do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 197. Obtención e traslado dos obxectos, documentos ou datos obtidos conforme o exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 198. Denegación do recoñecemento e da execución do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 199. Información específica sobre o curso da execución do exhorto.

Artigo 200. Suspensión da execución do exhorto.

Disposición adicional primeira. Remisión e execución de ordes europeas de detención e entrega provenientes ou dirixidas a Xibraltar.

Disposición adicional segunda. Transmisión de medidas de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas e de sancións pecuniarias co Reino Unido e coa República de Irlanda.

Disposición adicional terceira. Información sobre as declaracións efectuadas ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea.

Disposición transitoria primeira. Réxime transitorio.

Disposición transitoria segunda. Remisión e execución de resolucións condenatorias en Polonia.

Disposición transitoria terceira. Equivalencia da descrición do Sistema de Información Schengen.

- Disposición derogatoria única. Derogación normativa.
- Disposición derradeira primeira. Actualización de anexos.
- Disposición derradeira segunda. Título competencial.
- Disposición derradeira terceira. Incorporación de dereito da Unión Europea.
- Disposición derradeira cuarta. Entrada en vigor.

PREÁMBULO

I

Máis dunha década despois de que o Tratado de Amsterdam prevea a creación dun espazo de liberdade, seguridade e xustiza na Unión Europea, os Estados membros, e entre eles España, seguen reforzando os seus mecanismos de cooperación xudicial a través da aplicación dos seus dous principios básicos: a harmonización de lexislacións e o recoñecemento mutuo de resolucións xudiciais.

O principio de recoñecemento mutuo, baseado na confianza mutua entre os Estados membros e consagrado no Consello Europeo de Tampere como a «pedra angular» da cooperación xudicial civil e penal na Unión Europea, supuxo unha auténtica revolución nas relacións de cooperación entre os Estados membros ao permitir que aquela resolución emitida por unha autoridade xudicial dun Estado membro sexa recoñecida e executada noutro Estado membro, salvo cando concorra algún dos motivos que permita denegar o seu recoñecemento. Finalmente, o Tratado de funcionamento da Unión Europea supuxo a consagración como principio xurídico do recoñecemento mutuo, no cal, segundo o seu artigo 82, se basea a cooperación xudicial en materia penal.

Este novo modelo de cooperación xudicial supón un cambio radical nas relacións entre os Estados membros da Unión Europea, ao substituír as antigas comunicacións entre as autoridades centrais ou gubernativas pola comunicación directa entre as autoridades xudiciais, suprimir o principio de dobre incriminación en relación cunha listaxe predeterminada de delitos e regular como excepcional o rexeitamento ao recoñecemento e execución dunha resolución, a partir dunha listaxe taxada de motivos de denegación. Ademais, logrouse simplificar e axilizar os procedementos de transmisión das resolucións xudiciais, mediante o emprego dun formulario ou certificado que deben completar as autoridades xudiciais competentes para a transmisión dunha resolución a outro Estado membro.

No ámbito penal, segundo o disposto no programa de medidas destinado a pór en práctica o principio de recoñecemento mutuo das resolucións en materia penal, tal principio debe ser de aplicación en cada unha das fases do proceso penal, tanto antes como durante e mesmo despois de se ditar a sentenza condenatoria.

II

A primeira vez que no ámbito do dereito penal se plasmou este principio nun instrumento xurídico da Unión Europea foi na Decisión marco 2002/584/JAI, relativa á orde europea e aos procedementos de entrega entre Estados membros, por un proceso de entrega dotado de maior rapidez e seguridade xurídica. Esta norma foi inmediatamente incorporada ao dereito español a través da Lei 3/2003, do 14 de marzo, sobre a orde europea de detención e entrega, e da Lei orgánica 2/2003, do 14 de marzo, complementaria da anterior.

A segunda decisión marco adoptada neste ámbito foi a Decisión marco 2003/577/JAI, do 22 de xullo de 2003, relativa á execución na Unión Europea das resolucións de embargo preventivo de bens e aseguramento de probas, que permite que a autoridade xudicial do Estado de orixe adopte unha resolución en que acorde a realización dun embargo provisional noutro Estado membro daqueles bens que ben vaian ser obxecto dun ulterior comiso ou ben vaian ser utilizados como proba en xuízo. A súa incorporación ao dereito español efectuouse a través da Lei 18/2006, do 5 de xuño, para a eficacia na

Unión Europea das resolucións de embargo e aseguramento de probas en procedementos penais, e da Lei orgánica 5/2006, do 5 de xuño, complementaria da anterior, pola que se modifica a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial.

En terceiro lugar, a Decisión marco 2005/214/JAI, do 24 de febreiro de 2005, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sancións pecuniarias, permitiu ao Estado requirente acudir á autoridade xudicial do Estado en que a persoa obrigada ao pagamento dunha sanción pecuniaria derivada da comisión dunha infracción penal (ou administrativa en determinados casos) tivese elementos patrimoniais, obtivese ingresos ou tivese a súa residencia habitual, para executar esa sanción. A transposición desta norma ao noso dereito realizouse mediante a Lei 1/2008, do 4 de decembro, para a execución na Unión Europea de resolucións que impoñan sancións pecuniarias, e a Lei orgánica 2/2008, do 4 de decembro, de modificación da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, complementaria da anterior.

Un ano despois, a Decisión marco 2006/783/JAI, do 6 de outubro de 2006, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de resolucións de comiso, permitiría que unha resolución ditada nun Estado en que se acorde o comiso dunha serie de bens fose recoñecida e executada por un tribunal do Estado en que se encontrasen os bens afectados. Esta foi ata hoxe a última decisión marco sobre recoñecemento mutuo de resolucións penais trasposta no noso país, a través da Lei 4/2010, do 10 de marzo, para a execución na Unión Europea de resolucións xudiciais de comiso, e da Lei orgánica 3/2010, do 10 de marzo, de modificación da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial e complementaria da anterior.

No ano 2008 foron varias as decisións marco sobre recoñecemento mutuo de resolucións xudiciais adoptadas en materia penal. En primeiro lugar, aprobouse a Decisión marco 2008/909/JAI, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas en materia penal polas que se impoñen penas ou outras medidas privativas de liberdade para efectos da súa execución na Unión Europea. Esta permite que unha resolución condenatoria pola que se impón a unha persoa física unha pena ou medida privativa de liberdade sexa executada noutro Estado membro cando isto contribúa a facilitar a reinserción do condenado. Xunto a ela, adoptouse tamén a Decisión marco 2008/947/JAI, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas e resolucións de liberdade vixiada con miras á vixilancia das medidas de liberdade vixiada e as penas substitutivas, que permite transmitir a outro Estado membro distinto do da condena a responsabilidade de vixiar o cumprimento polo condenado das medidas de liberdade vixiada ou das penas substitutivas previamente impostas no primeiro. Por último, no 2008 vería a luz a Decisión marco 2008/978/JAI, do 18 de decembro de 2008, relativa ao exhorto europeo de obtención de probas para solicitar obxectos, documentos e datos destinados a procedementos en materia penal, que consiste nunha resolución xudicial emitida pola autoridade competente dun Estado membro con obxecto de solicitar obxectos, documentos e datos doutro Estado membro para o seu uso nun proceso penal.

En 2009 aprobouse neste ámbito a primeira Decisión marco modificativa doutras anteriores, a Decisión marco 2009/299/JAI, do 26 de febreiro de 2009, pola que se modifican as decisións marco 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI e 2008/947/JAI, destinada a reforzar os dereitos procesuais das persoas e a propiciar a aplicación do principio de recoñecemento mutuo das resolucións ditadas a raíz de xuízos celebrados sen comparecencia do imputado. Entre estas normas encóntrase tamén a Decisión marco 2009/829/JAI, do 23 de outubro de 2009, relativa á aplicación, entre Estados membros da Unión Europea do principio de recoñecemento mutuo ás resolucións sobre medidas de vixilancia como substitución da prisión provisional, que permite ás autoridades xudiciais dun Estado membro supervisar aquelas resolucións adoptadas nun proceso penal celebrado noutro Estado membro polas que se impoñía a unha persoa física unha ou máis medidas de vixilancia da liberdade provisional.

Finalmente, como consecuencia dos cambios que introduciu o Tratado de Lisboa na estrutura da Unión Europea e nos seus instrumentos normativos, o 13 de decembro de

2011 aprobouse a primeira directiva neste ámbito. Trátase da Directiva 2011/99/UE, do 13 de decembro de 2011, sobre a orde europea de protección, que tamén se incorpora a esta lei, e que ten por obxecto estender a protección que a través das medidas pertinentes impuxese a autoridade competente dun Estado membro para protexer unha persoa contra posibles actos delitivos doutra ao territorio do Estado membro a que se desprace esa persoa para residir ou permanecer durante un determinado período de tempo.

Ante esta prolífica tarefa normativa das institucións da Unión Europea, os Estados membros teñen a obrigaón de afrontar un intenso labor lexislativo para incorporar aos seus ordenamentos as disposicións aprobadas ata o momento. En España, ademais, se a técnica normativa empregada ata agora na transposición das catro primeiras decisións marco non variase, iso implicaría unha enorme produción normativa, non só polas múltiples leis que terían que adoptarse, senón tamén polas conseguíntes leis orgánicas complementarias que someterían a constantes modificacións a Lei orgánica do poder xudicial.

Por isto, decidiuse modificar a técnica normativa empregada ata o de agora na incorporación destas normas europeas, perseguindo tanto garantir unha mellor transposición como reducir a dispersión normativa e a complexidade dun ordenamento que, en definitiva, ten que permitir aos distintos operadores xurídicos a súa tarefa de aplicar o dereito nun ámbito xa en por si complexo e novo.

De este modo, a presente lei dá por amortizada a técnica da incorporación individual de cada decisión marco ou directiva europea nunha lei ordinaria e a súa correspondente lei orgánica complementaria, e preséntase como un texto conxunto en que se reúnen todas as decisións marco e a directiva aprobadas ata hoxe en materia de recoñecemento mutuo de resolucións penais. Inclúe tanto as xa traspostas ao noso dereito como as que están pendentes, evitando a sinalada dispersión normativa e facilitando o seu coñecemento e manexo polos profesionais do dereito. Ademais, artículase a través dun esquema en que ten fácil cabida a incorporación das futuras directivas que poidan ir adoptándose nesta materia.

Esta lei vai acompañada, ademais, dunha lei orgánica pola que se modifica a Lei orgánica do poder xudicial, que evita as continuas reformas a que esta tería que verse sometida se a tarefa de transposición se realizase de maneira individualizada.

III

A lei parte dun breve título preliminar e estrutúrase a continuación nunha serie de títulos. O primeiro destes títulos contén o réxime tanto da transmisión como do recoñecemento das resolucións penais na Unión Europea, incluíndo normas de aplicación aos distintos instrumentos, pero tamén de ámbito máis reducido en relación con só un ou varios destes instrumentos. Desta forma, en cada caso concreto, os aplicadores están chamados a seguir tanto estas normas xerais que aseguran a coherencia do conxunto como as disposicións específicas de cada un deses instrumentos.

Os títulos seguintes regulan cada un dos instrumentos de recoñecemento mutuo, seguindo un esquema idéntico en que se distinguen unhas normas comúns, outras destinadas a indicar á autoridade xudicial competente en cada caso como transmitir a outros Estados da Unión Europea unha resolución de recoñecemento mutuo e, por fin, outras que establecen as regras de execución en España das resolucións que transmitan as autoridades competentes dos demais Estados membros. A parte final da lei contén tres disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derogatoria, catro disposicións derradeiras e trece anexos. Estes últimos incorporan os formularios ou os certificados que deberán empregar as autoridades xudiciais españolas para a transmisión das resolucións xudiciais ou para realizar aquelas notificacións exixidas pola lei.

IV

O título preliminar contén as disposicións básicas que conforman o réxime xurídico do recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea. A lei enumera cales son

esas resolucións xudiciais que logo regula, establece o respecto aos dereitos e liberdades fundamentais como criterio principal de actuación, a aplicación supletoria da Lei de axuízamento criminal nesta materia, así como o que debe entenderse por Estado de emisión e de execución. Non esquece a lei a necesidade de coñecer a dinámica destas formas de cooperación xudicial mediante o seu reflexo en datos estatísticos.

V

O título I contén as normas xerais da transmisión e do recoñecemento e execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo na Unión Europea. Faise aquí un esforzo de identificación dos elementos comúns que se encontran nas diferentes normas de recoñecemento mutuo de resolucións xudiciais en materia penal. Estas disposicións xeneralizan regras que as decisións marco da Unión Europea recolleran con formulacións dispares e cuxa incorporación acrítica tería xerado diferenzas carentes de xustificación, complicando ao mesmo tempo a aplicación desta lei.

Desta forma, neste título recoñécense as características básicas do novo sistema de cooperación xudicial baseado no recoñecemento mutuo. Os seus artigos conteñen as regras comúns que rexen tanto a transmisión das ordes europeas e resolucións xudiciais a outros Estados membros como a súa execución en España, os motivos xerais de denegación do recoñecemento e da execución, e as normas sobre recursos, gastos e indemnizacións e reembolsos, entre outras.

A competencia tanto para a transmisión como para a execución dos distintos instrumentos de recoñecemento mutuo distribúese entre os xuíces e tribunais e o Ministerio Fiscal. A lei xeneraliza a audiencia previa ao fiscal cando sexa un xuíz ou tribunal o que estea coñecendo dalgún dos referidos instrumentos.

Especial relevancia ten a listaxe de categorías delitivas ás cales non será de aplicación o principio de dobre tipificación, en que se expresa o compromiso básico dos países da Unión Europea de renunciaren á exigencia do control da dobre incriminación para unha serie de infraccións. Deste modo, aquelas resolucións xudiciais ditadas noutros Estados membros e transmitidas a España para o seu recoñecemento e execución non estarán suxeitas ao control da dobre tipificación polo xuíz ou tribunal español, na medida en que se refiran a algún dos delitos enumerados e sempre que se cumpran as condicións exixidas para cada tipo de resolución xudicial. Como consecuencia da actuación do principio de recoñecemento mutuo, a decisión da autoridade competente de recoñecer e executar a orde europea acordada pola autoridade xudicial estranxeira é case automática sen necesidade de verificar a súa conformidade co seu ordenamento xurídico interno, e limítanse os supostos de denegación da execución da decisión transmitida a causas taxadas e estritamente previstas nesta lei.

Estas normas xerais poñen de manifesto a peculiaridade do recoñecemento mutuo derivada da relación directa entre autoridades xudiciais dos diferentes Estados, unha característica cuxa posta en práctica require a comunicación inmediata das distintas decisións que se adopten en cada caso e as consultas previas en moitos supostos en tanto que permitirán ás autoridades competentes valorar a conveniencia ou non de recorrer a estes instrumentos.

A importancia destes preceptos de aplicación ao conxunto de instrumentos de recoñecemento mutuo ponse de manifesto polo seu contido, que comprende cuestións como as notificacións, traducións, réxime de recursos, supostos comúns de suspensión ou de denegación da execución dunha resolución transmitida no noso país, entre outros.

VI

O título II é o primeiro que se dedica xa a un instrumento en concreto, que é a orde europea de detención e entrega, cuxas normas non só seguen o que ata agora regulou a Lei 3/2003, do 14 de marzo, sobre a orde europea de detención e entrega, senón que tamén se levou a cabo a súa posta ao día, en atención á experiencia xa acumulada nesta materia. Isto supuxo o reforzamento das garantías xurídicas, en especial coa introdución

do criterio da proporcionalidade, algunhas melloras de técnica normativa e outras modificacións que perseguen mellorar a aplicación práctica da norma. Perfecciónase así este procedemento, que permite a calquera autoridade xudicial española solicitar a entrega dunha persoa a outro Estado membro para o seguimento de actuacións penais ou para o cumprimento dunha condena imposta, así como proceder á entrega cando recibise unha orde europea de detención e entrega procedente da autoridade xudicial doutro Estado membro.

VII

O título III ten por obxecto as resolucións para o cumprimento de penas ou medidas privativas de liberdade. A través destes preceptos incorpórase unha decisión marco non trasposta ata agora, que permite que unha resolución condenatoria ditada nun Estado membro sexa executada noutro Estado membro, co fin de facilitar así a reinserción social do condenado. As autoridades xudiciais españolas, por tanto, poderán transmitir sentenzas condenatorias a outros Estados, cando nelas se impoñan penas ou medidas privativas de liberdade e se cumpran as condicións sinaladas pola lei. Así mesmo, deberá executar aquelas que do mesmo modo lle fosen transmitidas.

VIII

Pola súa parte, o título IV contén as normas da chamada resolución de liberdade vixiada, que establecen o réxime da transmisión e execución de resolucións adoptadas no marco de medidas consecutivas á condena. Este título contén tanto o procedemento polo que as autoridades xudiciais españolas poden transmitir unha resolución pola que se impoña unha medida de liberdade vixiada ou unha pena substitutiva, como o procedemento de execución de tales resolucións en España cando fosen ditadas noutros Estados membros. O recoñecemento mutuo destas resolucións ten por obxecto incrementar as posibilidades de reinserción social do condenado ao permitirlle manter os seus lazos familiares, lingüísticos e culturais, así como mellorar o control do cumprimento das medidas de liberdade vixiada e das penas substitutivas con obxecto de evitar a reincidencia, tendo en conta o principio da protección das vítimas.

IX

O título V é o dedicado á resolución sobre medidas de vixilancia da liberdade provisional, que permite que un Estado distinto ao que impuxo a medida de vixilancia poida supervisar o seu cumprimento cando así lle sexa solicitado e sempre que se cumpran os requisitos legalmente establecidos. Deste modo, conséguese unha mellor ordenación da actuación dos Estados neste ámbito penal e evítase que un residente nun Estado membro se vexa sacado do seu contorno como consecuencia da comisión dunha infracción penal durante o tempo que transcorra ata a celebración do xuízo. Con isto tamén se logra unha maior seguridade pública ao permitir que unha persoa sometida a actuacións penais nun Estado membro distinto ao da súa residencia sexa vixiada polas autoridades deste último en espera da celebración do xuízo, evitando acudir a institutos máis represivos como a prisión provisional ou máis inseguros como a liberdade provisional non vixiada.

X

O título VI regula a transmisión e execución noutro Estado membro dunha orde europea de protección. Esta orde é unha resolución penal que pode adoptar a autoridade competente de calquera Estado membro en relación cunha medida de protección previamente adoptada nese Estado, pola que se faculta a autoridade competente doutro Estado membro para adoptar as medidas oportunas a favor das vítimas ou posibles vítimas de delitos que se encontren en perigo, cando se desprazasen ao seu territorio.

Esta regulación permite que as medidas de protección adoptadas a favor dunha vítima a acompañen en calquera lugar da Unión Europea a que se desprace, ocasional ou permanentemente. O causante deste perigo tamén terá que enfrontarse coas consecuencias do incumprimento desta orde europea.

As medidas que se prevén caracterizaríanse pola súa flexibilidade para adaptarse ás necesidades de protección da vítima en cada momento, o que supón que tamén a autoridade competente poida acordar a súa prórroga, revisión, modificación ou revogación. Desta forma, garátese que as medidas de protección ditadas en calquera Estado membro a favor dunha persoa que se vexa ameazada sexan efectivas en todo o territorio da Unión.

XI

O título VII establece o réxime de recoñecemento da resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas, en que se inclúen, con algunhas modificacións, as disposicións da Lei 18/2006, do 5 de xuño, para a eficacia na Unión Europea das resolucións de embargo e de aseguramento de probas nos procesos penais. Mediante este mecanismo as autoridades xudiciais españolas transmitirán as medidas de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas acordadas en procedementos penais a outros Estados membros en que se poidan encontrar os obxectos, datos ou documentos obxecto da medida. Igualmente, determínase a forma en que as autoridades xudiciais españolas van recoñecer e cumprir tales resolucións cando proveñan dunha autoridade xudicial doutro Estado membro. É importante destacar como o concepto de medida de aseguramento aplicada a este instrumento comprende as medidas que afectan aqueles bens do procesado que sexan suficientes para cubrir a súa responsabilidade pecuniaria. As exixencias do recoñecemento mutuo levan a comprender neste instrumento unha ampla gama de dilixencias aseguratorias do corpo do delito, tales como a súa recollida, bloqueo, conservación, intervención, incautación ou posta en depósito xudicial. Todo isto coas debidas garantías que protexen os dereitos que asisten as partes e os terceiros interesados de boa fe.

XII

O título VIII destínase a prever o réxime da resolución de comiso e incorpora, con algunhas adaptacións, o contido presente na Lei 4/2010, do 10 de marzo, para a execución na Unión Europea de resolucións xudiciais de comiso. Deste modo, regula o procedemento a través do cal se van transmitir, por parte das autoridades xudiciais españolas, aquelas sentenzas firmes polas que se impoña un comiso, a outros Estados membros da Unión Europea, e establece o modo en que as autoridades xudiciais españolas van recoñecer e executar tales resolucións cando lle sexan transmitidas por outro Estado membro. Xa é sabida a incidencia que as normas da Unión Europea tiveron nesta materia á hora de precisar o concepto de comiso, que alcanza bens que proveñen de actividades delitivas desenvolvidas pola persoa condenada durante un período anterior á condena, ou cando se teña constancia de que o valor da propiedade é desproporcionado con respecto aos ingresos legais da persoa condenada e unha autoridade xudicial nacional, baseándose en feitos concretos, estea plenamente convencida da súa procedencia delitiva. En cambio, quedan fóra desta lei os supostos de restitución de bens aos seus lexítimos propietarios.

A lei tamén incorpora as novidades mediante as cales se tratan de remediar os problemas derivados das dúbidas de localización dos bens obxecto de comiso, e ante os cales se permite que unha autoridade xudicial transmita a súa resolución asemade a varios Estados membros da Unión Europea. Unha previsión que, pola súa vez, obriga a que haxa unha maior comunicación entre as autoridades xudiciais para evitar excesos de execución.

XIII

O título IX ten por obxecto regular a resolución pola que se exige o pagamento dunha sanción pecuniaria, incorporando con leves modificacións o contido da Lei 1/2008, do 4 de decembro, para a execución na Unión Europea de resolucións que impoñan sancións pecuniarias. Estas normas determinan o procedemento a través do cal se van transmitir, por parte das autoridades xudiciais españolas, aquelas resolucións firmes polas que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria a unha persoa física ou xurídica como consecuencia da comisión dunha infracción penal, a outros Estados membros da Unión Europea nos cales esa persoa posúa propiedades, obteña ingresos ou teña a súa residencia habitual. Igualmente, régulase o procedemento mediante o cal as autoridades xudiciais españolas van recoñecer e executar tales resolucións cando lles sexan transmitidas por outro Estado membro e o condenado teña esas propiedades, ingresos ou residencia no noso país.

Débase aclarar que o concepto de sanción pecuniaria deste instrumento non se refire soamente a aquela cantidade de diñeiro exixida en concepto de multa imposta como consecuencia da comisión dunha infracción, senón tamén á imposta na mesma resolución en concepto de custas xudiciais, como compensación en beneficio das vítimas ou destinada a un fondo público ou organización de apoio ás vítimas. Ademais, as sancións impostas poden derivar da comisión dunha infracción de carácter penal ou administrativo, nos termos que se regulan.

XIV

O último título, o X, regula o exhorto europeo de obtención de probas que incorpora unha nova decisión marco ao regular as normas sobre a transmisión e execución daquela resolución que as autoridades españolas poden enviar ou recibir doutro Estado membro con obxecto de solicitar obxectos, documentos e datos para o seu uso nun proceso penal. O exhorto europeo de obtención de probas poderá referirse tamén a procedementos incoados polas autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea pola comisión de feitos tipificados como infraccións administrativas no seu ordenamento, cando a decisión poida dar lugar a un proceso ante un órgano xurisdiccional na orde penal. Non así no caso das infraccións administrativas cometidas en España, pois no noso dereito as autoridades administrativas competentes non se encontran na situación prevista na norma europea, xa que contra as súas resolucións se pode recorrer en vía contencioso-administrativa e non en vía penal; o que impediu a súa inclusión dentro deste mecanismo de cooperación. Cómpre destacar que a intervención sempre do xuíz ou fiscal español na execución desta resolución cando sexa transmitida por outro Estado permite prescindir do requisito da validación por parte desa autoridade de emisión, pois o xuíz ou o fiscal xa valoran a proporcionalidade da medida solicitada e se comporta limitación de dereitos fundamentais.

XV

Débase facer unha mención aos anexos que pechan a lei e en que se conteñen os modelos dos formularios e os certificados a través dos cales se efectúan as comunicacións entre autoridades xudiciais na Unión Europea. Trátase de formularios e certificados idénticos en todos os países, polo que son perfectamente comprensibles a partir do modelo traducido a cada lingua e dotan esa relación de maior axilidade e seguridade xurídica.

XVI

En definitiva, a presente lei configúrase como un instrumento integrador que, ademais de dar cumprimento ás obrigacións normativas europeas, responde ao compromiso de

mellora da cooperación xudicial penal na Unión Europea e á loita contra a criminalidade, garantindo a seguridade e os dereitos dos cidadáns como fin irrenunciable do Estado.

TÍTULO PRELIMINAR

Réxime xeral do recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea

Artigo 1. Recoñecemento mutuo de resolucións penais na Unión Europea.

En aplicación do principio de recoñecemento mutuo de resolucións penais no espazo de liberdade, seguridade e xustiza da Unión Europea, as autoridades xudiciais españolas que diten unha orde ou resolución incluída dentro da regulación desta lei poderán transmitila a outro Estado membro para o seu recoñecemento e execución.

En aplicación do principio de recoñecemento mutuo de resolucións penais, as autoridades xudiciais españolas competentes recoñecerán e executarán en España, dentro do prazo previsto, as ordes europeas e resolucións penais previstas nesta lei cando fosen transmitidas correctamente pola autoridade competente doutro Estado membro e non concorra ningún motivo taxado de denegación do recoñecemento ou da execución.

Artigo 2. Instrumentos de recoñecemento mutuo.

1. Enténdese por instrumento de recoñecemento mutuo aquela orde europea ou resolución emitida pola autoridade competente dun Estado membro da Unión Europea que se transmite a outro Estado membro para o seu recoñecemento e execución nel.

2. Os instrumentos de recoñecemento mutuo regulados nesta lei son os seguintes:

- a) A orde europea de detención e entrega.
- b) A resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.
- c) A resolución de liberdade vixiada.
- d) A resolución sobre medidas de vixilancia da liberdade provisional.
- e) A orde europea de protección.
- f) A resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.
- g) A resolución de comiso.
- h) A resolución pola que se impoñen sancións pecuniarias.
- i) O exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 3. Respecto aos dereitos e liberdades fundamentais.

A presente lei aplicarase respectando os dereitos e liberdades fundamentais e os principios recollidos na Constitución española, no artigo 6 do Tratado da Unión Europea, na Carta dos dereitos fundamentais da Unión Europea e no Convenio europeo de dereitos e liberdades fundamentais, do Consello de Europa, do 4 de novembro de 1950.

Artigo 4. Réxime xurídico.

1. O recoñecemento e a execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo que se enumeran no artigo 2 rexeranse polo disposto nesta lei, nas normas da Unión Europea e nos convenios internacionais vixentes en que España sexa parte. En defecto de disposicións específicas, será de aplicación o réxime xurídico previsto pola Lei de axuízamento criminal.

2. As disposicións do título I aplicaranse sen prexuízo das normas específicas correspondentes a cada instrumento de recoñecemento mutuo previstas nos restantes títulos desta lei.

3. A interpretación das normas contidas nesta lei realizarase de conformidade coas normas da Unión Europea reguladoras de cada un dos instrumentos de recoñecemento mutuo.

Artigo 5. *Estado de emisión e Estado de execución.*

Enténdese por:

- a) Estado de emisión: o Estado membro da Unión Europea en que a autoridade competente ditou unha orde ou resolución das reguladas nesta lei co obxecto de que sexa recoñecida e executada noutro Estado membro.
- b) Estado de execución: o Estado membro da Unión Europea a que se transmitiu unha orde ou resolución ditada pola autoridade xudicial competente doutro Estado membro para o seu recoñecemento e execución.

Artigo 6. *Deber de información ao Ministerio de Xustiza. Autoridade central.*

1. Os xuíces ou tribunais que transmitan ou executen os instrumentos de recoñecemento mutuo previstos nesta lei reflectirano nos boletíns estatísticos trimestrais e remitirano ao Ministerio de Xustiza.
2. A Fiscalía Xeral do Estado remitirá semestralmente ao Ministerio de Xustiza unha listaxe dos instrumentos de recoñecemento mutuo emitidos ou executados por representantes do Ministerio Público.
3. O Ministerio de Xustiza será a autoridade central a que corresponde a función de auxilio ás autoridades xudiciais.

TÍTULO I

Réxime xeral da transmisión, do recoñecemento e da execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo na Unión Europea

CAPÍTULO I

Transmisión polas autoridades xudiciais españolas de instrumentos de recoñecemento mutuo

Artigo 7. *Emisión e documentación de ordes e resolucións para a súa execución ao abeiro do principio de recoñecemento mutuo.*

1. Cando a eficacia dunha resolución penal española requira a práctica de actuacións procesuais noutro Estado membro da Unión Europea, e se trate dalgún instrumento de recoñecemento mutuo regulado nesta lei, a autoridade xudicial española competente documentaraa no formulario ou certificado obrigatorio, que transmitirá á autoridade competente do outro Estado membro para que proceda á súa execución.

O testemuño da resolución penal en que se basea o certificado remitirase obrigatoriamente xunto con este, salvo que se trate dunha orde europea de detención e entrega, dun exhorto europeo de obtención de proba ou dunha orde europea de protección, que se documentarán exclusivamente a través do formulario correspondente.

O orixinal da resolución ou do certificado será remitido unicamente cando así o solicite a autoridade de execución.

2. O certificado ou o formulario irán asinados pola autoridade xudicial competente para ditar a resolución que se documenta.

3. O certificado ou o formulario traduciranse á lingua oficial ou a unha das linguas oficiais do Estado membro a que se dirixa ou, de ser o caso, a unha lingua oficial das institucións comunitarias que aceptase o dito Estado, salvo que disposicións convencionais permitan, en relación con ese Estado, a súa remisión en español.

A resolución penal só será obxecto de tradución cando así o requira a autoridade xudicial de execución.

Artigo 8. *Transmisión de ordes e resolucións para a súa execución ao abeiro do principio de recoñecemento mutuo.*

1. A transmisión dos instrumentos de recoñecemento mutuo, así como calquera outra notificación practicada consonte esta lei, farase directamente á autoridade xudicial competente do Estado de execución, a través de calquera medio que deixe constancia escrita en condicións que permitan acreditar a súa autenticidade.

Calquera dificultade que xurda en relación coa transmisión ou a autenticidade dalgún documento necesario para a execución dun instrumento de recoñecemento mutuo resolverase mediante comunicación directa entre as autoridades xudiciais implicadas ou, cando proceda en relación cunha orde europea de detención e entrega ou cun exhorto europeo de obtención de proba, coa participación das autoridades centrais dos Estados membros.

2. Cando non se coñeza a autoridade xudicial de execución competente, solicitarase a información correspondente por todos os medios necesarios, incluídos os puntos de contacto españois da Rede xudicial europea (RXE) e demais redes de cooperación existentes.

3. Os instrumentos de recoñecemento mutuo regulados nesta lei poderán transmitirse á autoridade xudicial competente, e solicitarse a colaboración do membro nacional de España en Eurojust cando proceda, de conformidade coas súas normas reguladoras.

Artigo 9. *Información obrigatoria a Eurojust en relación cos instrumentos de recoñecemento mutuo.*

1. Cando un instrumento de recoñecemento mutuo afecte directamente, ao menos, tres Estados membros e se transmitisen, ao menos, a dous Estados membros solicitudes ou decisións de cooperación xudicial, deberá informarse a Eurojust nos termos que establece a súa normativa.

2. A autoridade xudicial que coñeza do procedemento poderá acordar que a información vaia acompañada dunha petición de asistencia de Eurojust.

Artigo 10. *Descrición do delito e da pena.*

A autoridade xudicial que emita o formulario ou o certificado en que se documenta a resolución xudicial cuxa execución se transmite a outro Estado membro da Unión Europea especificará se o delito obxecto da resolución xudicial se inclúe nalgunha das categorías que eximen do control de dobre tipificación da conduta no Estado de execución, de acordo co artigo 20, e se a pena prevista para o delito é, en abstracto, ao menos de tres anos de privación de liberdade.

Artigo 11. *Perda sobrevida do carácter executorio da resolución cuxa execución foi transmitida.*

A autoridade xudicial española de emisión informará inmediatamente a autoridade encargada da execución da adopción de calquera resolución ou medida que teña por obxecto deixar sen efecto o carácter executorio da orde ou resolución cuxa execución foi transmitida previamente, solicitando a devolución do formulario ou do certificado.

Artigo 12. *Tránsito por outro Estado membro do reclamado pola autoridade xudicial española.*

Cando á autoridade xudicial española de emisión dunha orde europea de detención e entrega ou dunha resolución pola que se imponen penas ou medidas privativas de liberdade lle conste que resulta necesario o tránsito do reclamado por un Estado membro distinto do Estado de execución, instará o Ministerio de Xustiza para que solicite a

autorización e remitirá copia da resolución xudicial e do certificado emitido, traducido este a unha das linguas que acepte o Estado de tránsito.

O Ministerio de Xustiza pedirá información ao Estado de tránsito sobre se pode garantir que o condenado non será perseguido, detido nin sometido a ningunha outra restrición da súa liberdade individual no seu territorio, por feitos ou condenas anteriores. De ser o caso, o Ministerio de Xustiza, por petición da autoridade xudicial de emisión, poderá retirar a solicitude.

Artigo 13. *Recursos contra as resolucións de transmisión de instrumentos de recoñecemento mutuo.*

1. Contra as resolucións polas que se acorde a transmisión dun instrumento de recoñecemento mutuo poderanse interpor os recursos previstos no ordenamento xurídico español, que tramitará e resolverá exclusivamente a autoridade xudicial española competente conforme a lexislación española.

2. En caso de estimación dun recurso, a autoridade xudicial española comunicarllo inmediatamente á autoridade que estea coñecendo da execución.

3. En caso de concesión de indulto que afecte a resolución impugnada, a autoridade xudicial española comunicarllo inmediatamente á autoridade que estea coñecendo da execución.

A concesión do indulto non poderá alcanzar, en ningún caso, o concepto de custas ou gastos administrativos xerados no proceso nin tampouco á compensación outorgada en beneficio da vítima.

4. Non caberá ningún recurso contra a decisión de transmisión dun instrumento de recoñecemento mutuo acordada polo Ministerio Fiscal nas súas dilixencias de investigación, sen prexuízo da súa valoración posteriormente no correspondente procedemento penal, de conformidade co previsto na Lei de axuizamento criminal.

Artigo 14. *Gastos.*

O Estado español financiará os gastos ocasionados pola execución dunha orde ou resolución de recoñecemento mutuo transmitida a outro Estado membro, salvo os ocasionados no territorio do Estado de execución.

Se na execución dunha resolución xudicial de comiso emitida polo xuíz ou tribunal español se recibe comunicación do Estado de execución en que se propoña unha repartición dos gastos ocasionados, o secretario xudicial, no prazo de cinco días desde a recepción desta comunicación, dirixirá oficio ao Ministerio de Xustiza español para os efectos de que acepte ou rexeite a proposta do Estado de execución e chegue a un acordo sobre a repartición dos custos.

Artigo 15. *Indemnizacións e reembolsos.*

Salvo que esta lei dispoña outra cousa, o Estado español unicamente reembolsará ao Estado de execución as cantidades aboadas por este en concepto de indemnización de danos e perdas causados a terceiros como consecuencia da execución da orde ou resolución remitida, sempre e cando non se deban exclusivamente á actividade do dito Estado.

CAPÍTULO II

Recoñecemento e execución polas autoridades xudiciais españolas de instrumentos de recoñecemento mutuo*Sección 1.ª Disposicións xerais*Artigo 16. *Recoñecemento e execución inmediata.*

1. As autoridades xudiciais españolas competentes recoñecerán e executarán sen máis trámites que os establecidos nesta lei, no prazo estipulado nela para cada caso, a orde ou resolución cuxa execución foi transmitida por unha autoridade xudicial doutro Estado membro.

2. A resolución que declare que a autoridade xudicial que recibiu a orde ou resolución carece de competencia para executala deberá acordar tamén a súa remisión inmediata á autoridade xudicial que entenda competente, e notificar a dita resolución ao Ministerio Fiscal e á autoridade xudicial do Estado de emisión.

3. A resolución que declare a denegación do recoñecemento ou da execución da orde ou resolución xudicial transmitida para a súa execución en España deberá acordar tamén a súa devolución inmediata e directa á autoridade xudicial de emisión cando o auto sexa firme.

Artigo 17. *Tradución do certificado.*

1. Cando o formulario ou o certificado non veña traducido ao español, devolverase inmediatamente á autoridade xudicial do Estado emisor que o asinase para que leve a cabo a tradución correspondente, salvo que un convenio en vigor con tal Estado ou unha declaración depositada ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea permitan o envío nesa outra lingua.

2. Non será obrigatorio que a resolución xudicial en que se basea o certificado se reciba traducida ao español, sen prexuízo de que a autoridade xudicial solicite a súa tradución cando o considere imprescindible para a súa execución.

Artigo 18. *Práctica das comunicacións.*

1. As autoridades xudiciais españolas admitirán o envío que se efectúe mediante correo certificado ou medios informáticos ou telemáticos se os documentos están asinados electronicamente e permiten verificar a súa autenticidade. Admitiranse tamén as comunicacións efectuadas por fax e, a continuación, requirirase o envío da documentación orixinal á autoridade xudicial emisora. A súa recepción será a que determinará o inicio do cómputo dos prazos previstos nesta lei.

2. As comunicacións á autoridade de emisión que se deban facer en virtude do establecido nesta lei por parte da autoridade xudicial española serán directas e poderanse cursar en español mediante correo certificado, medios electrónicos fidedignos ou fax, sen prexuízo de remitir á autoridade estranxeira o oportuno testemuño se esta o require.

Artigo 19. *Emenda do certificado.*

1. Nos casos de insuficiencia do formulario ou do certificado, cando este falte ou non se corresponda manifestamente coa resolución xudicial cuxa execución é transmitida, a autoridade xudicial comunicarllo á autoridade de emisión fixando un prazo para que o certificado se presente de novo, se complete ou se modifique.

2. Cando se trate dunha resolución de embargo de bens ou de aseguramento de probas, a autoridade xudicial poderá adoptar, tras oír o Ministerio Fiscal polo prazo de tres días, e neste mesmo prazo, algunha das seguintes decisións:

- a) Fixar un prazo para que o certificado se presente de novo ou se complete ou modifique.
- b) Aceptar un documento equivalente da autoridade competente do Estado de emisión que complete a información necesaria.
- c) Dispensar a autoridade xudicial de emisión de presentalo se considera suficiente a información subministrada.

3. Nos casos en que, sendo obrigatoria a súa transmisión, falte a resolución xudicial cuxa execución foi solicitada, a autoridade xudicial acordará un prazo para a súa remisión pola autoridade xudicial de emisión.

Artigo 20. *Ausencia de control da dobre tipificación e as súas excepcións.*

1. Cando unha orde ou resolución ditada noutro Estado membro sexa transmitida a España para o seu recoñecemento e execución, estes instrumentos non estarán suxeitos ao control da dobre tipificación polo xuíz ou tribunal español, na medida en que se refira a algún dos delitos enumerados a continuación e se cumpran as condicións exixidas pola lei para cada tipo de instrumento de recoñecemento mutuo.

Os delitos son os seguintes:

- Pertenza a unha organización delitiva.
- Terrorismo.
- Trata de seres humanos.
- Explotación sexual de menores e pornografía infantil.
- Tráfico ilícito de drogas e substancias psicotrópicas.
- Tráfico ilícito de armas, municións e explosivos.
- Corrupción.
- Fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das comunidades europeas.
- Branqueo dos produtos do delito.
- Falsificación de moeda.
- Delitos informáticos.
- Delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas.
- Axuda á entrada e residencia en situación ilegal.
- Homicidio voluntario e agresión con lesións graves.
- Tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos.
- Secuestro, detención ilegal e toma de reféns.
- Racismo e xenofobia.
- Roubos organizados ou a man armada.
- Tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte.
- Estafa.
- Chantaxe e extorsión de fondos.
- Violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías.
- Falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos.
- Falsificación de medios de pagamento.
- Tráfico ilícito de substancias hormonais e outros factores de crecemento.
- Tráfico ilícito de materias nucleares ou radioactivas.
- Tráfico de vehículos roubados.
- Violación.
- Incendio provocado.
- Delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional.
- Secuestro de aeronaves e buques.
- Sabotaxe.

2. Para o recoñecemento mutuo das resolucións xudiciais que impoñan sancións pecuniarias, ademais das sinaladas no punto anterior, non estarán sometidas ao principio

de dobre tipificación aquelas resolucións xudiciais que castiguen feitos axuizados como algún dos seguintes delitos ou infraccións:

Conduta contraria á lexislación de tráfico, incluídas as infraccións á lexislación de condución e de descanso e ás normas reguladoras de transporte de mercadorías perigosas.

Contrabando de mercadorías.

Infraccións dos dereitos de propiedade intelectual e industrial.

Ameazas e actos de violencia contra as persoas, incluída a violencia durante os acontecementos deportivos.

Vandalismo.

Roubo.

Infraccións establecidas polo Estado de emisión en virtude de normas comunitarias.

3. O recoñecemento mutuo e a execución das ordes europeas de protección efectuarase sempre con control da dobre tipificación.

4. Cando a orde ou resolución xudicial que se reciba castigue un feito tipificado como un delito distinto dos previstos neste artigo, o seu recoñecemento e execución poderán supeditarse ao cumprimento do requisito da dobre tipificación, sempre que se cumpran as condicións exixidas pola lei para cada instrumento de recoñecemento mutuo.

Non obstante o anterior, cando a orde ou resolución se impuxese por unha infracción penal en materia tributaria, alfandegueira ou de control de cambios, non se poderá denegar a execución da resolución se o fundamento é que a lexislación española non establece o mesmo tributo ou non contén a mesma regulación en materia tributaria, alfandegueira e de control de cambios que a lexislación do Estado de emisión.

Artigo 21. *Normas aplicables á execución.*

1. A execución da orde ou resolución que fose transmitida por outro Estado membro rexerese polo dereito español e levarase a cabo do mesmo modo que se fose ditada por unha autoridade xudicial española.

Non obstante o anterior, a autoridade xudicial española competente observará as formalidades e os procedementos expresamente indicados pola autoridade xudicial do Estado de emisión sempre que esas formalidades e procedementos non sexan contrarios aos principios fundamentais do ordenamento xurídico español.

2. A execución da orde ou resolución axustarase aos termos desta e non se poderá facer extensiva a persoas, bens ou documentos non comprendidos nela, sen prexuízo do disposto para o exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 22. *Notificación do recoñecemento e a execución. Audiencia.*

1. Cando o afectado teña o seu domicilio ou residencia en España, e salvo que o procedemento estranxeiro se declarase secreto ou a súa notificación frustrase a finalidade perseguida, notificaránselle as ordes ou resolucións xudiciais estranxeiras cuxa execución se solicitase.

A práctica desta notificación suporá o recoñecemento do dereito a intervir no proceso, se o ten por conveniente, comparecendo con avogado e procurador.

2. A autoridade xudicial española informará a autoridade xudicial competente do Estado de emisión e o Ministerio Fiscal, sen dilación, da resolución de recoñecemento ou denegación da orde ou resolución transmitida ou de calquera incidencia que poida afectar a súa execución, en especial nos casos de imposibilidade desta, sen que se poidan executar medidas alternativas non previstas no dereito español.

3. O exercicio do dereito de audiencia do imputado durante o procedemento poderase levar a cabo a través da aplicación dos instrumentos de dereito internacional ou da Unión Europea que prevexan a posibilidade de realizar audiencias mediante teléfono ou videoconferencia.

Artigo 23. *Suspensión da execución da resolución.*

1. A execución será suspendida por algunha das causas previstas legalmente e cando a autoridade xudicial de emisión comunique á autoridade española de execución a perda sobrevida do carácter executorio da orde ou resolución xudicial transmitida.

2. A autoridade xudicial española comunicará inmediatamente á autoridade xudicial do Estado de emisión a suspensión da execución da orde ou resolución xudicial recibida, os motivos da suspensión e, se é posible, a súa duración.

3. Tan pronto como desaparezan os motivos de suspensión, a autoridade xudicial española tomará de inmediato as medidas oportunas para executar a orde ou resolución xudicial e informará diso a autoridade xudicial competente do Estado de emisión.

4. Se a causa de suspensión fai previsible que esta non sexa alzada, devolverase o formulario ou certificado con todo o actuado á autoridade xudicial de emisión.

Artigo 24. *Recursos.*

1. Contra as resolucións ditadas pola autoridade xudicial española en que resolvan acerca dos instrumentos europeos de recoñecemento mutuo poderanse interpor os recursos que procedan conforme as regras xerais previstas na Lei de axuízamento criminal.

A interposición do recurso poderá suspender a execución da orde ou resolución cando esta poida crear situacións irreversibles ou causar prexuízos de imposible ou difícil reparación, e adoptaranse en todo caso as medidas cautelares que permitan asegurar a eficacia da resolución.

2. A autoridade xudicial competente comunicará á autoridade xudicial do Estado de emisión tanto a interposición dalgún recurso e os seus motivos como a decisión que se dite sobre este.

3. Os motivos de fondo polos que se adoptase a orde ou resolución só poderán ser impugnados mediante un recurso interposto no Estado membro da autoridade xudicial de emisión.

4. Contra as resolucións do Ministerio Fiscal en execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo non caberá recurso, sen prexuízo das posibles impugnacións sobre o fondo ante a autoridade de emisión e da súa valoración posterior no procedemento penal que se siga no Estado de emisión.

Artigo 25. *Gastos.*

1. Os gastos ocasionados en territorio español pola execución dun instrumento de recoñecemento mutuo serán por conta do Estado español. Os demais gastos e, en concreto, os gastos de traslado de persoas condenadas e os ocasionados exclusivamente no territorio do Estado emisor serán por conta deste último.

2. En execución da resolución xudicial de comiso, se España incorrese en gastos excepcionais, a autoridade xudicial poderá pór de manifesto esta circunstancia e dirixir comunicación ao Ministerio de Xustiza español co fin de que este, se así o considera conveniente, realice proposta ao Estado de emisión sobre unha posible repartición dos gastos ocasionados e chegue ao acordo que proceda.

Artigo 26. *Indemnizacións e reembolsos.*

O Ministerio de Xustiza reclamará ao Estado de emisión o reembolso das cantidades que, de acordo coa lexislación española, tivese que aboar en concepto de indemnización de danos e perdas causados a terceiros, sempre e cando estes non sexan responsabilidade exclusivamente de España polo funcionamento anormal da Administración de xustiza ou por erro xudicial.

Artigo 27. Tránsito de persoas por territorio español en execución dunha orde europea ou resolución xudicial transmitida por outro Estado membro.

1. O Ministerio de Xustiza será competente para autorizar o tránsito por territorio español dunha persoa que estea sendo trasladada desde o Estado de execución dunha orde europea de detención e entrega ou dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade ao Estado de emisión, sempre que aquel lle remita a solicitude de tránsito acompañada dunha copia do certificado emitido para a execución da resolución.

O Ministerio de Xustiza poderá solicitar ao Estado de emisión que lle remita unha copia do formulario ou do certificado traducida ao español.

2. O Ministerio de Xustiza informará o Estado de emisión se non pode garantir que o condenado non será perseguido, detido nin sometido a ningunha outra restrición da súa liberdade individual en España, por feitos ou condenas anteriores á súa saída do Estado de execución.

3. O Ministerio de Xustiza comunicará a súa decisión á autoridade competente do Estado de emisión no prazo máximo dunha semana desde a recepción da solicitude, salvo no caso en que pedise a tradución do formulario ou certificado, caso en que poderá aprazar a decisión ata que reciba a tradución.

En ningún caso poderá prolongarse a detención da persoa máis alá do tempo estritamente necesario para a execución do tránsito.

4. Non se requirirá solicitude de tránsito nos supostos de tránsito aéreo sen escalas, salvo en caso de aterraxe forzosa, caso en que o Ministerio de Xustiza dará a súa autorización no prazo de 72 horas.

Artigo 28. Tránsito do reclamado por un terceiro Estado membro nunha execución acordada pola autoridade española.

Cando for necesario o tránsito do reclamado en virtude dunha orde europea de detención e entrega ou dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade por un terceiro Estado membro, a autoridade xudicial de execución española porao en coñecemento da autoridade xudicial de emisión estranxeira, para que sexa esa autoridade a que requira a pertinente autorización ás autoridades do Estado de tránsito.

Sección 2.ª Denegación do recoñecemento ou da execución dun instrumento de recoñecemento mutuo

Artigo 29. Denegación do recoñecemento ou execución dun instrumento de recoñecemento mutuo.

Unicamente poderá denegarse, de maneira motivada, o recoñecemento ou a execución dun instrumento de recoñecemento mutuo que fose transmitido correctamente pola autoridade competente doutro Estado membro da Unión Europea cando conorra algún dos motivos taxados previstos nesta lei.

Artigo 30. Petición de información complementaria.

Nos casos en que poida concorrer unha causa de denegación do recoñecemento ou da execución que así o xustifique ou un defecto emendable na emisión ou transmisión, a autoridade xudicial competente poderá solicitar información complementaria á autoridade do Estado de emisión, fixando un prazo en que esa información debe ser remitida.

Artigo 31. Petición de levantamento de inmunidades.

1. Cando, en relación co obxecto do instrumento de recoñecemento mutuo, exista inmunidade de xurisdición ou de execución en España, a autoridade xudicial española de

execución solicitará sen demora o levantamento do dito privilexio se for competencia dunha autoridade española. Se o levantamento compete a outro Estado ou a unha organización internacional, corresponderá facer a solicitude á autoridade xudicial que emitise a orde ou resolución cuxa execución se pretende. Para este efecto a autoridade xudicial española de execución comunicará á de emisión tal circunstancia.

2. Mentres se resolve sobre a solicitude de retirada da inmunidade a que se refire o punto anterior, a autoridade xudicial española de execución adoptará, de ser o caso, as medidas cautelares que considere necesarias para garantir a efectiva execución da orde ou resolución unha vez levantada a inmunidade.

3. Cando fose informada a autoridade xudicial española de execución da retirada da inmunidade, comezarán a computarse os prazos previstos nesta lei para a execución de que se trate.

Artigo 32. *Motivos xerais para a denegación do recoñecemento ou a execución das medidas solicitadas.*

1. As autoridades xudiciais españolas non recoñecerán nin executarán as ordes ou resolucións transmitidas nos supostos regulados para cada instrumento de recoñecemento mutuo e, con carácter xeral, nos seguintes casos:

a) Cando se ditase en España ou noutro Estado distinto ao de emisión unha resolución firme, condenatoria ou absolutoria, contra a mesma persoa e respecto dos mesmos feitos, e a súa execución vulnere o principio de *non bis in idem* nos termos previstos nas leis e nos convenios e tratados internacionais en que España sexa parte, e mesmo cando o condenado fose posteriormente indultado.

b) Cando a orde ou resolución se refira a feitos para cuxo axuizamento sexan competentes as autoridades españolas e, de ter ditado a condena un órgano xurisdiccional español, a sanción imposta prescribise de conformidade co dereito español.

c) Cando o formulario ou o certificado que debe xuntar á solicitude de adopción das medidas estea incompleto ou sexa manifestamente incorrecto ou non responda á medida, ou cando falte o certificado, sen prexuízo do disposto no artigo 19.

d) Cando exista unha inmunidade que impida a execución da resolución.

2. A autoridade xudicial española tamén poderá denegar o recoñecemento e a execución dunha resolución cando esta se impuxese por unha infracción distinta das reguladas no punto 1 do artigo 20 que non se encontre tipificada no dereito español, ou no punto 2 do mesmo artigo cando tampouco estea tipificada en España e se trate dunha resolución pola que se impoñen sancións pecuniarias.

3. A autoridade xudicial española poderá denegar o recoñecemento e a execución dunha orde ou resolución cando se refira a feitos que o dereito español considere cometidos na súa totalidade ou nunha parte importante ou fundamental en territorio español.

4. As decisións de denegación do recoñecemento ou da execución das medidas deberanse adoptar sen dilación e de forma motivada e notificaránselles inmediatamente ás autoridades xudiciais de emisión e ao Ministerio Fiscal.

5. Os motivos de non recoñecemento ou non execución enumerados na letra c) do punto 1 e no punto 3 deste artigo non serán de aplicación en relación coas medidas de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.

Artigo 33. *Resolucións ditas en ausencia do imputado.*

1. A autoridade xudicial española denegará tamén a execución da orde ou resolución que lle fose transmitida cando o imputado non comparecese no xuízo de que derive a resolución, a menos que nela conste, de acordo cos demais requisitos previstos na lexislación procesual do Estado de emisión, algunha das circunstancias seguintes:

a) Que, coa suficiente antelación, o imputado foi citado en persoa e informado da data e do lugar previstos para o xuízo de que deriva esa resolución, ou recibiu a dita información oficial por outros medios que deixen constancia do seu efectivo coñecemento e que, ademais, foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de non comparecencia.

b) Que, tendo coñecemento da data e do lugar previstos para o xuízo, o imputado designou avogado para a súa defensa no xuízo e foi efectivamente defendido por este no xuízo celebrado.

c) Que, tras serlle notificada a resolución e ser informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor un recurso coa posibilidade de que nese novo proceso, no cal tería dereito a comparecer, se ditase unha resolución contraria á inicial, o imputado declarou expresamente que non impugnaba a resolución, ou non solicitou a apertura dun novo xuízo nin interpuxo recurso dentro do prazo previsto.

2. Este precepto non será de aplicación ás resolucións que soliciten a realización dun embargo preventivo de bens ou un aseguramento de probas, ao exhorto europeo de obtención de probas nin ás resolucións polas que se impoñen medidas alternativas á prisión provisional.

TÍTULO II

Orde europea de detención e entrega

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 34. *Orde europea de detención e entrega.*

A orde europea de detención e entrega é unha resolución xudicial ditada nun Estado membro da Unión Europea con vistas á detención e á entrega por outro Estado membro dunha persoa reclamada para o exercicio de accións penais ou para a execución dunha pena ou unha medida de seguridade privativas de liberdade ou medida de internamento en centro de menores.

Artigo 35. *Autoridades competentes en España para emitir e executar unha orde europea de detención e entrega.*

1. Son autoridades xudiciais competentes para emitir unha orde europea de detención e entrega o xuíz ou tribunal que coñeza da causa en que proceda tal tipo de ordes.

2. A autoridade xudicial competente para executar unha orde europea de detención será o xuíz central de instrución da Audiencia Nacional. Cando a orde se refira a un menor, a competencia corresponderá ao xuíz central de menores.

Artigo 36. *Contido da orde europea de detención e entrega.*

A orde europea de detención e entrega documentarase no formulario que figura no anexo I, con mención expresa á seguinte información:

- a) A identidade e nacionalidade da persoa reclamada.
- b) O nome, o enderezo, o número de teléfono e de fax e o enderezo de correo electrónico da autoridade xudicial de emisión.
- c) A indicación da existencia dunha sentenza firme, dunha orde de detención ou de calquera outra resolución xudicial executiva que teña a mesma forza prevista neste título.
- d) A natureza e tipificación legal do delito.

e) Unha descrición das circunstancias en que se cometeu o delito, incluídos o momento, o lugar e o grao de participación nel da persoa reclamada.

f) A pena ditada, se hai unha sentenza firme, ou ben a escala de penas que establece a lexislación para ese delito.

g) Se é posible, outras consecuencias do delito.

CAPÍTULO II

Emisión e transmisión dunha orde europea de detención e entrega

Artigo 37. Obxecto da orde europea de detención e entrega.

A autoridade xudicial española poderá ditar unha orde europea de detención e entrega nos seguintes supostos:

a) Co fin de proceder ao exercicio de accións penais, por aqueles feitos para os cales a lei penal española sinala unha pena ou unha medida de seguridade privativa de liberdade cuxa duración máxima sexa, ao menos, de doce meses, ou dunha medida de internamento en réxime cerrado dun menor polo mesmo prazo.

b) Co fin de proceder ao cumprimento dunha condena a unha pena ou unha medida de seguridade non inferior a catro meses de privación de liberdade, ou dunha medida de internamento en réxime cerrado dun menor polo mesmo prazo.

Artigo 38. Toma de declaración previa á emisión dunha orde europea de detención e entrega.

Con carácter previo á emisión dunha orde europea de detención e entrega, o xuíz competente poderá solicitar autorización ao Estado en que se encontre a persoa reclamada co fin de lle tomar declaración a través dunha solicitude de auxilio xudicial ao abeiro do Convenio de asistencia xudicial en materia penal entre os Estados membros da Unión Europea, do 29 de maio de 2000.

Artigo 39. Requisitos para a emisión en España dunha orde europea de detención e entrega.

1. A autoridade xudicial española poderá ditar unha orde europea de detención e entrega para o exercicio de accións penais cando, concorrendo os requisitos previstos nesta lei, concorran ademais os previstos na Lei de axuizamento criminal para acordar o ingreso en prisión preventiva do reclamado ou os da Lei orgánica 5/2000, do 12 de xaneiro, reguladora da responsabilidade penal dos menores, para acordar o internamento cautelar dun menor.

2. Así mesmo, a autoridade xudicial española só poderá ditar unha orde europea de detención e entrega para o cumprimento de pena polo reclamado cando, concorrendo os requisitos previstos nesta lei, non sexa posible a substitución nin a suspensión da pena privativa de liberdade a que fose condenado.

3. Con carácter previo á emisión, o xuíz acordará mediante providencia o traslado ao Ministerio Fiscal e, de ser o caso, á acusación particular para informe, que se deberá emitir no prazo de dous días, salvo que razóns de urxencia exixan facelo nun prazo máis breve. Só se o Ministerio Fiscal ou, de ser o caso, a acusación particular solicita a emisión da orde europea de detención e entrega para o exercicio de accións penais, poderá acordalo o xuíz, mediante auto motivado.

Artigo 40. Transmisión dunha orde europea de detención e entrega.

1. Cando se coñeza o paradoiro da persoa reclamada, a autoridade xudicial española poderá comunicar directamente á autoridade xudicial competente de execución a orde europea de detención e entrega.

2. En caso de non ser coñecido o paradoiro, a autoridade xudicial de emisión española poderá decidir introducir unha descrición da persoa reclamada no sistema de información Schengen.

3. Sen prexuízo do disposto no punto 1, a autoridade xudicial española poderá decidir, en calquera circunstancia, introducir unha descrición da persoa reclamada no sistema de información Schengen.

4. As citadas descrições efectuaranse de conformidade co disposto no artigo 95 do Convenio de aplicación do Acordo de Schengen do 14 de xuño de 1985, relativo á supresión gradual dos controis nas fronteiras comúns, do 19 de xuño de 1990. Unha descrición no sistema de información Schengen, acompañada da información que figura no artigo 36, equivalerá para todos os efectos a unha orde europea de detención e entrega.

5. Se non é posible recorrer ao sistema de información Schengen, a autoridade xudicial española poderá recorrer aos servizos da Interpol para a comunicación da orde europea de detención e entrega.

6. A autoridade xudicial española remitirá unha copia das ordes europeas de detención e entrega enviadas ao Ministerio de Xustiza.

7. O Ministerio do Interior comunicará ao Ministerio de Xustiza as detencións e as entregas practicadas en execución das ordes europeas de detención e entrega.

Artigo 41. *Remisión de información complementaria.*

Con posterioridade á transmisión da orde europea de detención e entrega, a autoridade xudicial española de emisión poderá remitir á autoridade xudicial de execución canta información complementaria sexa de utilidade para proceder á súa execución, xa sexa de oficio, por instancia do Ministerio Fiscal ou, de ser o caso, da acusación particular, así como por instancia da propia autoridade de execución que así o solicite.

Artigo 42. *Solicitud de entrega de obxectos.*

Cando a autoridade xudicial española emita unha orde europea de detención e entrega poderá solicitar ás autoridades de execución, cando sexa necesario que, de conformidade co seu dereito interno, entreguen os obxectos que constitúan medios de proba ou efectos do delito e que se adopten as medidas de aseguramento pertinentes.

A descrición dos obxectos solicitados farase constar no sistema de información Schengen.

Artigo 43. *Solicitud de entregas temporais e de toma de declaración no Estado de execución.*

1. A entrega temporal do reclamado só se poderá solicitar para o exercicio de accións penais contra el, sen que sexa posible para que o reclamado cumpra en España unha pena xa imposta.

2. Poderase solicitar a entrega temporal, mesmo antes de que a autoridade de execución se pronunciase sobre a entrega definitiva, para levar a cabo a práctica de dilixencias penais ou a celebración da vista oral.

3. Coa mesma finalidade, poderá solicitarse a entrega temporal se a autoridade de execución, tras ter acordado a entrega da persoa reclamada, decide suspendela por estar pendente no Estado de execución a celebración de xuízo ou o cumprimento dunha pena imposta por un feito distinto do que motivou a orde europea de detención e entrega.

Artigo 44. *Resposta nos casos de entrega condicionada.*

Se a autoridade de execución condiciona a entrega do seu nacional ou residente a que este sexa devolto ao Estado de execución para o cumprimento da pena ou medida de seguridade privativa de liberdade ou da medida de internamento dun menor que se poida pronunciar contra el en España, cando a autoridade xudicial española de emisión

sexa requirida para comprometerse en tal sentido, o xuíz ou tribunal oirá as partes comparecidas por tres días e, tras iso, ditará auto en que acepte ou non a condición.

O auto que comprometa a transmitir ao outro Estado a execución da pena ou medida privativa de liberdade será vinculante para todas as autoridades xudiciais que, de ser o caso, resulten competentes nas fases posteriores do procedemento penal español.

Artigo 45. Procedemento cando o reclamado é posto a disposición da autoridade xudicial española de emisión.

1. Se a orde europea de detención e entrega se emitise para o exercicio de accións penais, cando o reclamado sexa posto á disposición da autoridade xudicial española que emitiu a orde, convocarase unha comparecencia por esta nos prazos e forma previstos na Lei de axuízamento criminal ou, cando proceda, na Lei orgánica reguladora da responsabilidade penal dos menores, co fin de resolver sobre a situación persoal do detido. A autoridade xudicial española deducirá do período máximo de prisión preventiva calquera período de privación de liberdade que sufrise o reclamado derivado da execución dunha orde europea de detención e entrega.

2. Se a orde europea de detención e entrega se emitise para o cumprimento dunha pena privativa de liberdade polo penado, cando o reclamado sexa posto á disposición da autoridade xudicial española que emitiu a orde, esta decretará o seu ingreso en prisión como penado pola causa que motivou a emisión da orde europea. A autoridade xudicial española deducirá do período total de privación de liberdade que se teña que cumprir en España como consecuencia dunha condena a unha pena ou medida de seguridade privativa de liberdade calquera período de privación de liberdade derivado da execución dunha orde europea de detención e entrega.

Artigo 46. Comunicación de incidencias ao Ministerio de Xustiza.

A autoridade xudicial española comunicará ao Ministerio de Xustiza os incumprimentos de prazos na entrega do detido que sexan imputables ao Estado de execución, así como as denegacións ou dificultades reiteradas ao recoñecemento e execución das ordes europeas de detención e entrega emitidas por España.

O Ministerio de Xustiza comunicará a Eurojust os supostos de incumprimento reiterado sinalados no parágrafo anterior nas execucións de ordes europeas de detención e entrega emitidas por España.

CAPÍTULO III

Execución dunha orde europea de detención e entrega

Artigo 47. Feitos que dan lugar á entrega.

1. Cando a orde europea de detención e entrega fose emitida por un delito que pertenza a unha das categorías de delitos enumeradas no punto 1 do artigo 20 e ese delito estea castigado no Estado de emisión cunha pena ou cunha medida de seguridade privativa de liberdade ou cunha medida de internamento en réxime cerrado dun menor cuxa duración máxima sexa, ao menos, de tres anos, acordarase a entrega da persoa reclamada sen control da dobre tipificación dos feitos.

2. Nos restantes supostos non previstos no punto anterior, sempre que estean castigados no Estado de emisión cunha pena ou medida de seguridade privativa de liberdade ou cunha medida de internamento en réxime cerrado dun menor cuxa duración máxima sexa, ao menos, de doce meses, ou cando a reclamación teña por obxecto o cumprimento de condena a unha pena ou medida de seguridade non inferior a catro meses de privación de liberdade, a entrega poderá supeditarse ao requisito de que os feitos que xustifiquen a emisión da orde europea de detención e entrega sexan constitutivos dun delito conforme a lexislación española, con independencia dos elementos constitutivos ou da súa cualificación.

Artigo 48. *Denegación da execución dunha orde europea de detención e entrega.*

1. A autoridade xudicial de execución española denegará a execución da orde europea de detención e entrega, ademais de nos supostos previstos nos artigos 32 e 33, nos casos seguintes:

a) Cando a persoa reclamada fose indultada en España da pena imposta polos mesmos feitos en que se funda a orde europea de detención e entrega e estes sexan perseguibles pola xurisdición española.

b) Cando se acordase o sobresemento libre en España polos mesmos feitos.

c) Cando sobre a persoa que sexa obxecto da orde europea de detención e entrega se ditase noutro Estado membro da Unión Europea unha resolución definitiva polos mesmos feitos que impida definitivamente o posterior exercicio de dilixencias penais.

d) Cando a persoa obxecto da orde europea de detención e entrega fose xulgada definitivamente polos mesmos feitos nun terceiro Estado non membro da Unión Europea, sempre que, en caso de condena, a sanción fose executada ou estea neses momentos en curso de execución ou xa non se poida executar en virtude do dereito do Estado de condena.

e) Cando a persoa que sexa obxecto da orde europea de detención e entrega aínda non poida ser, por razón da súa idade, considerada responsable penalmente dos feitos en que se basee a dita orde, consonte o dereito español.

2. A autoridade xudicial de execución española poderá denegar a execución da orde europea de detención e entrega nos casos seguintes:

a) Cando a persoa que sexa obxecto da orde europea de detención e entrega estea sometida a un procedemento penal en España polo mesmo feito que motivase a orde europea de detención e entrega.

b) Cando a orde europea de detención e entrega se ditase para efectos de execución dunha pena ou medida de seguridade privativa de liberdade, e a persoa reclamada sexa de nacionalidade española, salvo que consinta en cumprila no Estado de emisión. Noutro caso, deberá cumprir a pena en España.

c) Cando a orde europea de detención e entrega se refira a feitos que se cometesen fóra do Estado emisor e o dereito español non permita a persecución desas infraccións cando se cometesen fóra do seu territorio.

Artigo 49. *Denegación da execución dunha orde europea de detención e entrega por se ter ditado en ausencia do imputado.*

1. Ademais dos casos previstos no artigo 33, a autoridade xudicial española poderá denegar tamén a execución da orde europea de detención e entrega cando o imputado non comparecese no xuízo de que derive a resolución, a menos que na orde europea de detención e entrega conste, de acordo cos demais requisitos previstos na lexislación procesual do Estado de emisión, que non se lle notificou persoalmente ao imputado a resolución pero se lle notificará sen demora tras a entrega, momento en que será informado do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor un recurso, con indicación dos prazos previstos para iso, coa posibilidade de que dese novo proceso no cal tería dereito a comparecer, derivase unha resolución contraria á inicial.

2. En caso de que unha orde europea de detención e entrega se emita co fin de executar unha pena privativa de liberdade ou unha orde de detención consonte as condicións do punto anterior e o interesado non recibise con anterioridade información oficial sobre a existencia dunha acción penal contra el, esa persoa, ao ser informada do contido da orde europea de detención e entrega, poderá solicitar para efectos meramente informativos recibir unha copia da sentenza con carácter previo á súa entrega.

A autoridade de emisión, a través da autoridade xudicial española, proporcionará ao interesado a copia da sentenza con carácter inmediato, sen que a solicitude da copia

poida en ningún caso demorar o procedemento de entrega nin a decisión de executar a orde europea de detención e entrega.

3. En caso de que unha persoa sexa entregada nas condicións previstas no punto 1 deste artigo e solicitase un novo proceso ou interpuxese un recurso, revisarase a súa detención, xa sexa periodicamente ou por solicitude do interesado, de acordo coa lexislación do Estado de emisión, para os efectos de determinar a súa posible suspensión ou interrupción, ata que as actuacións finalizen.

Artigo 50. Detención e posta á disposición da autoridade xudicial.

1. A detención dunha persoa afectada por unha orde europea de detención e entrega practícase na forma e cos requisitos e garantías previstos pola Lei de axuízamento criminal.

2. No prazo máximo de setenta e dúas horas tras a súa detención, a persoa detida será posta á disposición do xuíz central de instrución da Audiencia Nacional. Esta circunstancia será comunicada á autoridade xudicial de emisión.

3. Posta a persoa detida á disposición xudicial, será informada da existencia da orde europea de detención e entrega, do seu contido, da posibilidade de consentir no trámite de audiencia ante o xuíz e con carácter irrevogable a súa entrega ao Estado emisor, así como do resto dos dereitos que a asisten.

Artigo 51. Audiencia do detido e decisión sobre a entrega.

1. A audiencia da persoa detida realízase no prazo máximo de setenta e dúas horas desde a posta á disposición, con asistencia do Ministerio Fiscal, do avogado da persoa detida e, de ser o caso, de intérprete, e deberase realizar conforme o previsto para a declaración do detido pola Lei de axuízamento criminal. Así mesmo, garantirase o dereito de defensa e, cando legalmente proceda, a asistencia xurídica gratuíta.

2. En primeiro lugar, oírase a persoa detida sobre a prestación do seu consentimento irrevogable á entrega.

Se a persoa detida é española ou residente en España, será oída tamén sobre se solicita ser devolta a España para cumprir a pena ou medida de seguridade privativa de liberdade que poida pronunciar contra ela o Estado de emisión.

3. Se a persoa detida consente na súa entrega, redactarase acta comprensiva deste aspecto, que será subscribida pola persoa detida, o seu avogado e, de ser o caso, o intérprete, así como o fiscal e o xuíz. Na mesma acta farase constar a renuncia a se acoller ao principio de especialidade, de se producir.

En todo caso, o xuíz central de instrución comprobará se o consentimento á entrega por parte da persoa detida foi prestado libremente e con pleno coñecemento das súas consecuencias, en especial do seu carácter irrevogable. Da mesma forma procederá respecto da renuncia a se acoller ao principio de especialidade.

4. Se a persoa afectada consentise ser entregada ao Estado de emisión e o xuíz central de instrución non advertise causas de denegación ou condicionamento da entrega, acordará mediante auto a súa entrega ao Estado de emisión. Contra este auto non caberá ningún recurso.

5. Se non consentise, o xuíz central de instrución convocará as partes para a celebración de vista, que deberá celebrarse nun prazo máximo de tres días e á que asistirán o Ministerio Fiscal, a persoa reclamada asistida de avogado e, se for necesario, de intérprete. Nesa vista poderán practicarse os medios de proba admitidos relativos á concorrencia de causas de denegación ou condicionamento da entrega. O xuíz central de instrución oírás as partes sobre tales cuestións e admitirá ou denegará a proba proposta para acreditar as causas alegadas.

6. Se a proba non se pode practicar no curso da audiencia, o xuíz fixará prazo para a súa práctica, tendo en conta a necesidade de respectar os prazos máximos previstos nesta lei.

7. Se a persoa reclamada quedase en liberdade provisional e non comparecese á vista a pesar de estar debidamente citada na súa comparecencia ante o xuíz central de instrución, celebrarase esta na súa ausencia e resolverase o que en dereito proceda.

8. O xuíz central de instrución resolverá mediante auto que deberá ditarse no prazo máximo de dez días tras a vista. Contra este auto poderá interporse recurso de apelación directo ante a Sala do Penal da Audiencia Nacional, nos termos previstos na Lei de axuizamento criminal, o cal terá carácter preferente.

Artigo 52. Decisión sobre o traslado temporal ou toma de declaración da persoa reclamada.

1. Cando a orde europea de detención e entrega emitida teña por finalidade o exercicio de accións penais, se a autoridade xudicial de emisión o solicita, o xuíz central de instrución acordará, oído o Ministerio Fiscal por prazo de tres días, que se tome declaración á persoa reclamada ou que sexa trasladada temporalmente ao Estado de emisión.

2. A toma de declaración da persoa reclamada levaraa a cabo a autoridade xudicial de emisión que se traslade a España, coa asistencia, de ser o caso, da persoa que designe de conformidade co dereito do Estado de emisión, e debe designarse intérprete co fin de que se traduzan ao español os aspectos esenciais da dilixencia. Deberá practicarse en presenza da autoridade xudicial española, que velará por que esta se practique segundo o previsto pola lei española e nas condicións pactadas entre ambas as autoridades xudiciais, que poderán incluír o respecto aos requisitos e formalidades exixidos pola lexislación do Estado de emisión sempre e cando non sexan contrarios aos principios fundamentais do noso ordenamento xurídico. En todo caso, respectarase o dereito á asistencia letrada do detido, o seu dereito a non declarar contra si mesmo e a non confesarse culpable, así como a ser asistido dun intérprete.

Nesta dilixencia contarase tamén con presenza do secretario xudicial, que deixará constancia do cumprimento das condicións previstas neste artigo e das pactadas entre as autoridades xudiciais que coñecen do procedemento.

3. En caso de se ter acordado o traslado temporal da persoa detida, levarase a cabo nas condicións e coa duración que se acorde coa autoridade xudicial de emisión. En todo caso, a persoa reclamada deberá volver a España para asistir ás vistas que a concirnan no marco do procedemento de entrega.

Artigo 53. Situación persoal da persoa reclamada.

1. No curso da audiencia ou da vista a que se refire o artigo 51, o xuíz central de instrución, oído en todo caso o Ministerio Fiscal, decretará a prisión provisional ou a liberdade provisional, e adoptará as medidas cautelares que resulten necesarias e proporcionadas para asegurar a plena dispoñibilidade do reclamado, de conformidade coas previsións da Lei de axuizamento criminal.

2. O xuíz resolverá atendendo ás circunstancias do caso e á finalidade de asegurar a execución da orde europea de detención e entrega.

3. En calquera momento do procedemento e en atención ás circunstancias do caso, o xuíz, oído o Ministerio Fiscal, poderá acordar que cese a situación de prisión provisional, pero en tal caso deberá adoptar algunha ou algunhas das medidas cautelares referidas no punto 1 deste artigo.

4. Contra as resolucións xudiciais a que se refire este artigo caberá recurso de apelación ante a Sala do Penal da Audiencia Nacional, nas mesmas condicións establecidas no punto 8 do artigo 51. Procederá a celebración de vista cando o solicite algunha das partes.

Artigo 54. *Prazos para a execución dunha orde europea de detención e entrega.*

1. A orde europea de detención e entrega tramitarase e executarase con carácter de urxencia.
2. Se a persoa reclamada consente a entrega, a resolución xudicial deberase adoptar nos dez días seguintes ao da celebración da audiencia.
3. Se non media consentimento, o prazo máximo para adoptar unha resolución firme será de sesenta días desde que se produciu a detención.
4. Cando por razóns xustificadas non se poida adoptar a decisión nos prazos sinalados, estes poderán prorrogarse por outros trinta días. Comunicaráselle á autoridade xudicial de emisión tal circunstancia e os seus motivos e manteranse entremetres as condicións necesarias para a entrega.

Artigo 55. *Decisión de entrega condicionada.*

1. Cando a infracción en que se basea a orde europea de detención e entrega estea castigada cunha pena ou cunha medida de seguridade privativa de liberdade a perpetuidade, a execución da orde europea de detención e entrega pola autoridade xudicial española estará suxeita á condición de que o Estado membro de emisión teña disposto no seu ordenamento unha revisión da pena imposta ou a aplicación de medidas de clemencia ás cales a persoa se acolla con vistas á non execución da pena ou medida.
2. Así mesmo, cando a persoa que sexa obxecto da orde europea de detención e entrega para efectos de interpor unha acción penal sexa de nacionalidade española ou residente en España, a súa entrega poderase supeditar, despois de ser oída ao respecto, á condición de que sexa devolta a España para cumprir a pena ou medida de seguridade privativas de liberdade que poida pronunciar na súa contra o Estado de emisión. O cumprimento desta condición articularase a través do disposto para a resolución de cumprimento de penas ou medidas privativas de liberdade.

Artigo 56. *Decisión de entrega suspendida.*

Cando a persoa reclamada teña algún proceso penal pendente ante a xurisdición española por un feito distinto do que motive a orde europea de detención e entrega, a autoridade xudicial española, aínda que resolverse dar cumprimento á orde, poderá suspender a entrega ata a celebración de xuízo ou ata o cumprimento da pena imposta.

Neste caso a autoridade xudicial española acordará, se así o solicita a autoridade xudicial de emisión, a entrega temporal da persoa reclamada nas condicións que formalice por escrito coa dita autoridade xudicial e que terán carácter vinculante para todas as autoridades do Estado membro emisor.

Artigo 57. *Decisión en caso de concorrencia de solicitudes.*

1. No caso de que dous ou máis Estados membros emitisen unha orde europea de detención e entrega en relación coa mesma persoa, a decisión sobre a prioridade de execución será adoptada polo xuíz central de instrución, logo de audiencia do Ministerio Fiscal, tendo en conta todas as circunstancias e, en particular, o lugar e a gravidade relativa dos delitos, as respectivas datas das ordes, así como o feito de que a orde se ditase para efectos da persecución penal ou para efectos de execución dunha pena ou dunha medida de seguridade privativas de liberdade.
2. En caso de concorrencia entre unha orde europea de detención e entrega e unha solicitude de extradición presentada por un terceiro Estado, a autoridade xudicial española suspenderá o procedemento e remitirá toda a documentación ao Ministerio de Xustiza. A proposta de decisión sobre se debe darse preferencia á orde europea de detención e entrega ou á solicitude de extradición será elevada polo ministro de Xustiza ao Consello de Ministros, unha vez consideradas todas as circunstancias e, en particular, as recollidas no punto 1 e as mencionadas no convenio ou acordo aplicable. Este trámite rexerese polo disposto na Lei 4/1985, do 21 de marzo, de extradición pasiva.

3. En caso de que se decida outorgar preferencia á solicitude de extradición, notificaráselle á autoridade xudicial española, que o porá en coñecemento da autoridade xudicial de emisión.

En caso de que se decida outorgar preferencia á orde europea de detención e entrega, notificaráselle á autoridade xudicial española co obxecto de que se continúe co procedemento no trámite en que se suspendeu.

4. O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo das obrigacións derivadas do Estatuto da Corte Penal Internacional.

Artigo 58. *Entrega da persoa reclamada.*

1. A entrega da persoa reclamada faraa efectiva un axente da autoridade española, logo de notificación á autoridade designada para o efecto pola autoridade xudicial de emisión do lugar e datas fixados, sempre dentro dos dez días seguintes á decisión xudicial de entrega.

2. Se por causas alleas ao control dalgún dos Estados de emisión ou de execución non se puiden verificar neste prazo, as autoridades xudiciais implicadas poranse en contacto inmediatamente para fixar unha nova data, dentro dun novo prazo de dez días desde a data inicialmente fixada.

3. Excepcionalmente, a autoridade xudicial poderá suspender provisionalmente a entrega por motivos humanitarios graves, pero esta deberá realizarse en canto tales motivos deixen de existir. A entrega verificarase nos dez días seguintes á nova data que se acorde cando tales motivos deixen de existir.

4. En caso de que teña que ser suspendida ou aprazada a entrega da persoa reclamada por ter algún proceso penal pendente en España e estea privada de liberdade, deberase garantir que a autoridade xudicial española que coñece do procedemento da orde europea de detención e entrega recibe a información sobre a futura posta en liberdade do reclamado para que adopte inmediatamente a decisión que corresponda sobre a súa situación persoal para efectos da súa entrega á autoridade de execución.

Se a persoa reclamada está cumprindo condena, o centro penitenciario deberá pór en coñecemento da autoridade xudicial española que coñeza do procedemento da orde europea de detención e entrega a data efectiva de cumprimento con, ao menos, quince días de antelación, para que este poida adoptar a decisión que corresponda sobre a súa situación persoal.

No caso de que a persoa reclamada se encontre en prisión provisional nunha causa aberta en España, o tribunal que coñeza dese procedemento deberá pór inmediatamente o reclamado á disposición da autoridade xudicial española que coñeza do procedemento de orde europea de detención e entrega, comunicando con antelación suficiente a súa decisión de acordar a liberdade no seu procedemento, para que se adopte no prazo de setenta e dúas horas a decisión sobre a súa situación persoal para garantir a execución da entrega.

5. Transcorridos os prazos máximos para a entrega sen que a persoa reclamada fose recibida polo Estado de emisión, procederase á posta en liberdade da persoa reclamada ou á aplicación das medidas que procedan consonte a Lei de axuizamento criminal se ten algunha causa pendente en España, sen que iso sexa fundamento para a denegación da execución dunha posterior orde europea de detención e entrega baseada nos mesmos feitos.

6. En todo caso, no momento da entrega o secretario xudicial porá en coñecemento da autoridade xudicial de emisión o período de privación de liberdade que sufrise a persoa a que se refira a orde europea de detención e entrega, co fin de que sexa deducido da pena ou medida de seguridade que se impoña, así como se o detido renunciou ou non ao principio de especialidade.

Artigo 59. Entrega de obxectos.

1. Por petición da autoridade xudicial emisora ou por propia iniciativa, o xuíz central de instrución intervirá e entregará, de conformidade co dereito interno, os obxectos que constitúan medio de proba ou efectos do delito, sen prexuízo dos dereitos que o Estado español ou terceiros poidan ter adquirido sobre eles. Neste caso, unha vez concluído o xuízo, procederáse á súa restitución.

2. Os obxectos mencionados no punto anterior deberán entregarse mesmo cando a orde europea de detención e entrega non se poida executar debido ao falecemento ou á evasión da persoa reclamada.

3. No caso de que os bens estean suxeitos a embargo ou comiso en España, a autoridade xudicial española poderá denegar a súa entrega ou efectuala con carácter meramente temporal, se é preciso para o proceso penal pendente.

CAPÍTULO IV

Outras disposicións**Artigo 60. Aplicación do principio de especialidade á execución dunha orde europea de detención e entrega.**

1. Presumirase que existe consentimento ou autorización para o axuizamento, condena ou detención con vistas á execución dunha pena ou dunha medida de seguridade privativa de liberdade, por toda infracción cometida antes da entrega dunha persoa e que sexa distinta da que motivou a entrega ao Estado español, sempre que o Estado da autoridade xudicial de execución notificase á Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea a súa disposición favorable ao respecto, salvo que nun caso particular a autoridade xudicial de execución declare o contrario na súa resolución de entrega.

2. Se non se notificase a declaración a que se refire o punto anterior, a persoa entregada a España non poderá ser procesada, condenada ou privada de liberdade por unha infracción cometida antes da súa entrega distinta da que motivase esta, salvo que o Estado de execución o autorizase. Para tal efecto, a autoridade xudicial de emisión española presentará á autoridade xudicial de execución unha solicitude de autorización, acompañada da información mencionada no artigo 36.

3. No suposto de que España sexa o Estado de execución, mentres non se practique a notificación á Secretaría Xeral do Consello a que se refire o punto 1, para o axuizamento, condena ou detención con vistas á execución dunha condena ou medida de seguridade privativa de liberdade por toda infracción cometida antes da entrega dunha persoa e que sexa distinta da que motivou a dita entrega, o Estado de emisión deberá solicitar a autorización a que se refire o punto anterior.

Para resolver sobre a autorización oírase o Ministerio Fiscal polo prazo de cinco días. Feito isto, deberá ser designado avogado para a defensa dos intereses do reclamado, se non o ten, e daráselle traslado para que poida formular alegacións no prazo de cinco días. O xuíz central de instrución resolverá por auto motivado no prazo de dez días, sen que a tramitación da solicitude recibida poida exceder o prazo de trinta días desde a súa recepción. Concederáse a autorización se se dan as condicións para executar unha orde europea de detención e entrega e non concorre ningunha das causas previstas para denegar a execución desta.

4. Os puntos anteriores non serán de aplicación cando concorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Cando a persoa renunciase expresamente ante a autoridade xudicial de execución ao principio de especialidade antes da entrega.

b) Cando a persoa renunciase expresamente, despois da entrega, a acollerse ao principio de especialidade en relación con determinadas infraccións anteriores á súa entrega. A renuncia efectuarase ante a autoridade xudicial competente do Estado membro

emisor e levantarse acta dela consonte o dereito interno deste. A renuncia efectuarase en condicións que poñan de manifesto que a persoa o fixo voluntariamente e con plena consciencia das consecuencias que iso implica. Con este fin, a persoa terá dereito á asistencia dun avogado.

c) Cando, tendo a oportunidade de saír do territorio do Estado membro a que fose entregada, a persoa non o fixese nun prazo de corenta e cinco días desde a súa posta en liberdade definitiva, ou volvese ao dito territorio despois de ter saído del.

d) Cando a infracción non sexa sancionable cunha pena ou medida de seguridade privativas de liberdade.

e) Cando o proceso penal non conclúe coa aplicación dunha medida restritiva da liberdade individual da persoa.

f) Cando a persoa estea suxeita a unha pena ou medida non privativa de liberdade, incluídas as sancións pecuniarias, ou a unha medida equivalente, mesmo cando a dita pena ou medida poidan restrinxir a súa liberdade individual.

Artigo 61. *Entrega ulterior a unha extradición.*

1. En caso de que a persoa reclamada fose extraditada a España desde un terceiro Estado, e de que esta estea protexida por disposicións do acordo en virtude do cal fose extraditada relativas ao principio de especialidade, a autoridade xudicial española de execución solicitará a autorización do Estado que a extraditase para que poida ser entregada ao Estado de emisión. Os prazos establecidos no artigo 54 empezarán a contarse na data en que esas regras relativas ao principio de especialidade deixen de aplicarse.

2. Mentres se tramita a autorización, a autoridade xudicial española de execución garantirá que seguen dándose as condicións materiais necesarias para unha entrega efectiva.

Artigo 62. *Extradición ulterior.*

1. Cando unha persoa fose entregada a España en virtude dunha orde europea de detención e entrega, se é solicitada posteriormente a súa extradición por un Estado que non sexa membro da Unión Europea, non poderá outorgarse esa extradición sen o consentimento da autoridade xudicial de execución que acordou a entrega. Para este efecto o xuíz central de instrución cursará a pertinente solicitude.

2. Se as autoridades xudiciais españolas acordasen a entrega dunha persoa a outro Estado membro da Unión Europea, en virtude dunha orde europea de detención e entrega, e lles fose solicitado o seu consentimento polas autoridades xudiciais de emisión co fin de proceder á súa extradición a un terceiro Estado non membro da Unión Europea, este consentimento prestarase de conformidade cos convenios bilaterais ou multilaterais en que España sexa parte, e a petición de autorización terá a consideración de demanda de extradición para estes efectos.

TÍTULO III

Resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 63. *Resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. As sentenzas cuxo réxime de recoñecemento e execución se regula neste título son aquelas resolucións xudiciais firmes emitidas pola autoridade competente dun Estado membro tras a celebración dun proceso penal, polas que se condena unha persoa física a unha pena ou medida privativa de liberdade como consecuencia da comisión dunha

infracción penal, incluídas as medidas de internamento impostas de conformidade coa Lei orgánica reguladora da responsabilidade penal dos menores.

2. O disposto neste título aplícase unicamente ás penas ou medidas pendentes, total ou parcialmente, de execución. Cando fosen totalmente cumpridas, a súa consideración nun novo proceso penal rexeráse pola Lei orgánica 7/2014, do 12 de novembro, sobre intercambio de información de antecedentes penais e consideración de resolucións xudiciais penais na Unión Europea.

Artigo 64. *Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. Son autoridades competentes para a transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade os xuíces de vixilancia penitenciaria, así como os xuíces de menores cando se trate dunha medida imposta de conformidade coa Lei orgánica reguladora da responsabilidade penal dos menores. Nos supostos en que non se dese inicio ao cumprimento da condena, será autoridade competente o tribunal que ditase a sentenza en primeira instancia.

2. A autoridade competente para recoñecer e acordar a execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade será o xuíz central do penal. Para levar a cabo a súa execución, será competente o xuíz central de vixilancia penitenciaria. Cando a resolución se refira a unha medida de internamento en réxime cerrado dun menor, a competencia corresponderá ao xuíz central de menores.

3. A autoridade xudicial remitirá ao Ministerio de Xustiza, no prazo de tres días desde a súa emisión ou desde o seu recoñecemento e execución, unha copia dos certificados transmitidos ou recoñecidos en España.

CAPÍTULO II

Transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade

Artigo 65. *Solicitudes de transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. Poderase transmitir unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade tanto de oficio pola autoridade xudicial española competente como por solicitude do Estado de execución ou da persoa condenada.

A solicitude da persoa condenada para que se inicie un procedemento para a transmisión da resolución poderase efectuar ante a autoridade competente española ou ante a do Estado de execución.

As solicitudes da autoridade competente do Estado de execución e da persoa condenada non obrigarán a autoridade xudicial española competente á transmisión da resolución.

2. Antes do inicio da execución da condena, en caso de que a persoa condenada non estea cumprindo ningunha outra, o xuíz ou tribunal sentenciador, unha vez que a sentenza sexa firme, poderá transmitir a resolución á autoridade competente do Estado de execución directamente ou a través do xuíz de vixilancia penitenciaria.

Artigo 66. *Requisitos para transmitir unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. A autoridade xudicial española competente poderá transmitir unha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade á autoridade competente doutro Estado membro da Unión Europea para que proceda á súa execución, sempre que concorran os seguintes requisitos:

- a) Que o condenado se encontre en España ou no Estado de execución.

b) Que a autoridade xudicial española considere que a execución da condena polo Estado de execución contribuirá a alcanzar o obxectivo de facilitar a reinserción social do condenado, despois de ter consultado o Estado de execución, cando corresponda.

c) Que medie o consentimento do condenado, salvo que non sexa necesario, nos termos previstos no artigo seguinte.

2. O feito de que, ademais da condena á pena ou medida de seguridade privativa de liberdade, se impuxese unha sanción pecuniaria ou comiso que aínda non fosen aboados ou executados non impedirá a transmisión da resolución pola que se impoñen penas ou medidas privativas de liberdade. Os pronunciamentos condenatorios de carácter patrimonial poderán amparar a transmisión de resolucións xudiciais de comiso ou de sancións pecuniarias por parte do xuíz ou tribunal sentenciador.

3. Antes de transmitir a resolución, a autoridade xudicial competente asegurárase de que non existe ningunha sentenza condenatoria pendente de devir firme en relación co condenado.

Artigo 67. *Consentimento do condenado.*

1. A transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade pola autoridade xudicial española competente a outro Estado membro para o seu recoñecemento e execución, exixirá solicitar previamente o consentimento do condenado ante a autoridade xudicial competente, que para tal efecto deberá estar asistido de avogado e, de ser o caso, de intérprete e terá que ser informado en termos claros e comprensibles da finalidade da audiencia e do consentimento.

2. Porén, non será necesario o seu consentimento cando o Estado de execución sexa:

a) O Estado de nacionalidade do condenado en que posúa vínculos atendendo á súa residencia habitual e aos seus lazos familiares, laborais ou profesionais.

b) O Estado membro a que o condenado vaia ser expulsado unha vez posto en liberdade sobre a base dunha orde de expulsión ou traslado contida na sentenza ou nunha resolución xudicial ou administrativa derivada da sentenza.

c) O Estado membro a que o condenado se fugase ou regresase ante o proceso penal aberto contra el en España ou por ter sido condenado en España.

3. En todo caso, a autoridade xudicial competente dará a oportunidade ao condenado que se encontre en España de formular verbalmente ou por escrito a súa opinión. Esta terase en conta ao decidir sobre a transmisión da resolución e remitirase á autoridade do Estado de execución xunto co resto da documentación.

Cando a persoa condenada, a causa da súa idade ou estado físico ou psíquico, non poida dar a súa opinión, esta solicitarase a través do seu representante legal.

Artigo 68. *Consultas sobre a transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade entre o Estado de emisión e o de execución.*

1. Antes da transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade, a autoridade xudicial competente poderá consultar a autoridade competente do Estado de execución, por todos os medios apropiados, sobre aqueles aspectos que permitan concluír que a transmisión da resolución contribuirá a facilitar a reinserción do condenado.

2. Esta consulta será obrigatoria nos casos en que a resolución se transmita a un Estado de execución distinto daquel en que o condenado vive e do que é nacional ou daquel a que vaia ser expulsado unha vez posto en liberdade.

3. Cando o Estado de execución respondese á consulta formulada, a autoridade xudicial competente decidirá se transmite ou non a resolución ou se a retira, en caso de que esta xa fose transmitida.

Artigo 69. *Documentación da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

Unha vez decidida pola autoridade xudicial competente a execución da sentenza condenatoria noutro Estado membro da Unión Europea, transmitirá á autoridade competente a dita sentenza xunto co certificado que figura no anexo II, debidamente cuberto.

Artigo 70. *Notificación da transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

O auto polo que a autoridade xudicial competente acorde a transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade notificaráselle persoalmente ao condenado, asistido de intérprete, se for necesario, e de acordo co certificado do anexo III.

Cando, ao ditarse o auto, o condenado se encontre no Estado de execución, transmitiráselle o certificado do anexo III á autoridade xudicial competente daquel para que leve a cabo esa notificación.

Artigo 71. *Transmisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. A resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade transmitirase a un único Estado de execución.

2. Poderase transmitir a un dos seguintes Estados membros:

- a) O Estado de que o condenado é nacional e no cal teña a súa residencia habitual.
- b) O Estado de que o condenado é nacional e ao cal, de acordo coa sentenza ou unha resolución administrativa, será expulsado unha vez posto en liberdade.
- c) Calquera outro Estado membro cuxa autoridade competente consinta que se lle transmita a resolución.
- d) Calquera outro Estado membro, sen necesidade de solicitar o seu consentimento, cando así o declarase ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea, sempre que exista reciprocidade e concorra ao menos un dos seguintes requisitos:

1.º Que o condenado resida de forma legal e continuada nese Estado desde polo menos cinco anos antes e manteña nel o seu dereito de residencia permanente.

2.º Que sexa nacional dese Estado de execución pero non teña a súa residencia habitual nel.

3. A transmisión da resolución comunicaráselle ao xuíz ou tribunal que ditou a sentenza condenatoria.

Artigo 72. *Solicitud do xuíz de vixilancia penitenciaria de medidas cautelares sobre o condenado para a súa adopción pola autoridade de execución.*

Se o condenado se encontra no Estado de execución, o xuíz de vixilancia penitenciaria, por instancia do Ministerio Fiscal, poderá pedir á autoridade competente do Estado de execución que adopte unha medida restritiva da liberdade persoal do condenado ou calquera outra medida destinada a garantir a súa permanencia nese territorio. Esta solicitude poderase facer mesmo antes de que a autoridade de execución reciba a resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade ou antes de que decida se procede á súa execución.

De adoptar a autoridade de execución unha medida privativa de liberdade do condenado, o tempo que transcorra privado de liberdade aboarase na correspondente liquidación de condena.

Artigo 73. *Traslado do condenado ao Estado de execución.*

1. Cando a autoridade de execución comunique que acepta a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade, procederá ao traslado do condenado ao Estado de execución se este se encontrara en España.

2. O prazo para facer efectivo este traslado non poderá superar os trinta días desde a adopción polo Estado de execución da resolución firme sobre o recoñecemento e a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

En caso de que, por circunstancias imprevistas, non sexa posible o traslado en prazo, a autoridade xudicial competente informará de inmediato a autoridade de execución, e acordará unha nova data para o traslado, que se realizará nun prazo máximo de dez días desde a nova data acordada.

Artigo 74. *Retirada da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade polo xuíz de vixilancia penitenciaria emisor.*

1. Antes do comezo da execución da condena, o xuíz de vixilancia penitenciaria, tras oír o Ministerio Fiscal e as partes comparecidas por cinco días, poderá acordar a retirada do certificado mediante auto motivado que se deberá ditar no prazo de cinco días e no cal se solicitará ao Estado de execución que non adopte ningunha medida de execución.

A retirada do certificado poderá levarse a cabo nos seguintes casos:

a) Se non houbo ningunha consulta previa e recibiu da autoridade de execución un ditame ou parecer relativo a que o cumprimento da condena no Estado de execución non contribuirá ao obxectivo de facilitar a reinserción social nin a reintegración con éxito do condenado na sociedade.

b) Se non se alcanza un acordo coa autoridade de execución en relación coa execución parcial da condena.

c) Se, tras solicitar información á autoridade de execución sobre as disposicións aplicables en materia de liberdade anticipada ou condicional, non se alcanza un acordo sobre a súa aplicación.

2. Cando o solicite o Estado de execución, o xuíz de vixilancia penitenciaria poderá comunicar á autoridade de execución as disposicións aplicables en dereito español en relación coa liberdade anticipada ou condicional do condenado, así como solicitarlle información sobre as disposicións aplicables nesta materia en virtude da lexislación do Estado de execución. O xuíz de vixilancia penitenciaria, recibida esta información e tras oír as partes comparecidas por cinco días, ditará auto motivado no prazo doutros cinco. O auto conterá as disposicións que aplicará a autoridade de execución ou acordará retirar o certificado.

Artigo 75. *Consecuencias no proceso español da execución noutro Estado membro da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

Unha vez iniciada a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade, o xuíz de vixilancia penitenciaria deixará de ser competente para adoptar resolucións sobre a pena ou medida privativa de liberdade imposta ao condenado, incluídos os motivos da liberdade anticipada ou condicional, sen prexuízo do previsto no punto 2 do artigo anterior.

Esta circunstancia, así como a posterior retirada do certificado ou a reversión da execución a España, comunicáraselles aos órganos sentenciadores que pronunciasen a condena privativa de liberdade cuxa execución foi transmitida, retirada ou revertida.

Artigo 76. *Reversión da execución da condena a España.*

Poderase restablecer a execución da condena en España cando a autoridade competente do Estado de execución informe o xuíz de vixilancia penitenciaria da non execución da condena como consecuencia da fuga do condenado.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade

Artigo 77. *Requisitos para o recoñecemento e a execución en España dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. O xuíz central do penal recoñecerá as resolucións polas que se impoñen penas ou medidas privativas de liberdade transmitidas por outros Estados membros da Unión Europea cando desta forma se facilite a reinserción social do condenado e se dea algunha das seguintes circunstancias:

- a) Que o condenado sexa español e resida no noso país.
- b) Que o condenado sexa español e vaia ser expulsado a España con motivo desa condena.
- c) Mesmo cando non se dean estas condicións, se o xuíz central do penal consentiu a execución da sentenza en España salvo que, en virtude das declaracións efectuadas polo Estado español, este consentimento non sexa necesario.

2. A execución en España dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade transmitida polo Estado de emisión non estará suxeita a control da dobre tipificación cando se refiran a feitos tipificados como algúns dos delitos que se enumeran no punto 1 do artigo 20, sempre que estean castigados no Estado de emisión con penas ou medidas privativas de liberdade cuxa duración máxima sexa de ao menos tres anos.

Artigo 78. *Consultas sobre a transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. O xuíz central do penal contestará as solicitudes de información dirixidas pola autoridade de emisión relativas á transmisión ao noso país dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade nun prazo máximo de vinte días desde a súa recepción.

2. Cando a consulta teña por obxecto coñecer as posibilidades de reinserción social do condenado en España, o xuíz central do penal oirao se está en España, solicitará a información que entenda necesaria sobre o arraigo do condenado no noso país, oirá ao respecto o Ministerio Fiscal, e remitirá a súa resposta á autoridade que realizou a consulta.

3. Nos casos en que non houberse consulta e unha vez que se transmitisen a sentenza e o certificado, o xuíz central do penal poderá remitir un ditame sobre a eventual execución da condena en España e a súa contribución á reinserción social do condenado.

Artigo 79. *Solicitud de transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

O xuíz central do penal, de oficio ou por solicitude do condenado, poderá solicitar á autoridade competente do Estado de emisión, logo de audiencia ao Ministerio Fiscal ou por iniciativa deste, a transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade para a súa execución en España.

Artigo 80. *Acordo para a execución parcial da condena.*

1. O xuíz central do penal consultará a autoridade competente do Estado de emisión sobre o posible recoñecemento e execución parcial da resolución condenatoria, antes de decidir que denega o recoñecemento e a execución da resolución de maneira total.

2. De acordo co previsto no punto anterior e en atención ás circunstancias do caso concreto, o xuíz central do penal poderá chegar a un acordo coa autoridade competente do Estado de emisión para recoñecer e executar parcialmente a resolución condenatoria. Na falta de acordo, o certificado será devolto.

O acordo sobre o recoñecemento e a execución parciais da resolución non poderá supor, en ningún caso, o aumento da duración da condena.

Artigo 81. *Procedemento para o recoñecemento da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade para efectos do seu cumprimento en España.*

1. Dentro dos cinco días seguintes ao da recepción do certificado, darase traslado ao Ministerio Fiscal para que no prazo de dez días se pronuncie sobre a procedencia do recoñecemento e a execución da resolución.

2. O xuíz central do penal comprobará se concorre algunha causa de denegación do recoñecemento ou da execución e tamén se o consentimento do condenado foi prestado, salvo que sexa necesario en virtude da lexislación do Estado de emisión. En todo caso, non será necesario o consentimento do condenado cando:

- a) Sexa español e resida en España.
- b) Vaia ser expulsado a España unha vez posto en liberdade no Estado de emisión sobre a base dunha orde de expulsión ou traslado contida na sentenza ou nunha resolución xudicial ou administrativa derivada da sentenza.
- c) Se fugase ou regresase a España pola condena ditada ou polo proceso penal seguido no Estado de emisión.

3. O xuíz central do penal resolverá mediante auto no prazo doutros dez días o recoñecemento da resolución condenatoria ou a súa denegación.

En todo caso, no prazo de noventa días o auto motivado que recoñeza ou denegue a execución deberá ser firme e remitirase, de ser o caso, ao xuíz central de vixilancia penitenciaria para que se execute a pena ou medida privativa de liberdade.

4. No auto determinarase o período total de privación de liberdade que teña que cumprirse en España e deducirase exclusivamente del o que xa se cumprise no Estado de emisión ou o que proceda en virtude do tempo que permanecese o condenado en prisión preventiva ou calquera outra medida restritiva da súa liberdade que, adoptada pola autoridade do Estado de emisión, fose computable.

Artigo 82. *Retirada do certificado da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

Se a autoridade competente do Estado de emisión notifica a retirada do certificado antes do comezo da execución da condena, o xuíz central do penal arquivará o procedemento e remitiralle o actuado.

Na devolución do certificado farase constar o tempo que, de ser o caso, o condenado permaneceu privado de liberdade en España en cumprimento dalgunha medida cautelar.

Artigo 83. *Adaptación de condena.*

1. No caso de que a duración da condena imposta na resolución sexa incompatible coa lexislación española vixente no momento en que se solicita o recoñecemento da resolución por superar o límite da pena máxima prevista para ese delito, o xuíz central do penal poderá adaptar a condena. A adaptación consistirá en limitar a duración da condena

ao máximo do previsto na referida lexislación para os delitos polos que o afectado fose condenado.

2. No caso de que a condena, pola súa natureza, sexa incompatible coa lexislación española, o xuíz central do penal poderá adaptar a condena á pena ou medida prevista na nosa lexislación para os delitos polos que o afectado foi condenado. A pena adaptada debe corresponder á pena imposta na resolución xudicial estranxeira e, en consecuencia, non poderá transformarse en pena doutra natureza como a pena de multa.

3. En ningún destes supostos poderá a adaptación agravar a condena imposta no Estado de emisión.

Artigo 84. Aprazamento do recoñecemento da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

1. O xuíz central do penal aprazará o recoñecemento da resolución condenatoria cando o certificado que lle remitise a autoridade competente do Estado de emisión estea incompleto ou non corresponda manifestamente á resolución que debe executarse.

2. O novo prazo concedido para que a autoridade de emisión poida completar ou corrixir o certificado non poderá superar os sesenta días.

Artigo 85. Denegación do recoñecemento e a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

1. O xuíz central do penal denegará o recoñecemento e a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade, ademais de nos supostos previstos nos artigos 32 e 33, nos seguintes casos:

a) Cando en virtude da súa idade, a persoa condenada non podería ter sido declarada penalmente responsable polos feitos motivadores da resolución condenatoria, de acordo coa lexislación penal española.

b) Cando a autoridade xudicial española competente constate que, no momento de recibir a resolución condenatoria, a parte da condena que queda por cumprir é inferior a seis meses.

c) Cando, sen prexuízo do previsto no artigo 81, a resolución transmitida impoña unha medida privativa de liberdade que non resulte executable de acordo co dereito español.

d) Cando, antes de decidir sobre o recoñecemento e a execución da resolución condenatoria, o xuíz central do penal presente unha solicitude para que a persoa de que se trate sexa procesada, condenada ou privada de liberdade en España por unha infracción cometida con anterioridade ao seu traslado e distinta da que o motivou, e a autoridade competente do Estado de emisión non dese o seu consentimento.

e) Cando non se cumpran os requisitos exixidos para a transmisión dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

2. En caso de que conorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e a execución previstos nas letras a) e c) do punto 1 ou no punto 3 do artigo 32, no punto 1 do artigo 33 ou nas letras c) e e) do punto anterior, antes de denegar o recoñecemento e a execución da resolución, o xuíz central do penal consultará a autoridade competente do Estado de emisión para que aclare a situación e, de ser o caso, emende o defecto en que se incorrese.

Artigo 86. Lexislación aplicable na execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

1. O xuíz central de vixilancia penitenciaria deberá executar a resolución condenatoria de acordo co disposto no ordenamento xurídico español, con dedución do período de privación de liberdade xa cumprido, de ser o caso, no Estado de emisión en

relación coa mesma resolución condenatoria, do período total que se teña que cumprir en España.

Non obstante, os efectos da resolución transmitida sobre as condenas ditadas polos Tribunais españois, ou sobre as resolucións que, conforme o disposto no parágrafo terceiro do artigo 988 da Lei de axuízamento criminal, fixen os límites de cumprimento de condena, determinaranse consonte o disposto no artigo 14 e a disposición adicional única da Lei orgánica 7/2014, do 12 de novembro, sobre intercambio de información de antecedentes penais e consideración de resolucións xudiciais penais na Unión Europea.

2. O xuíz central de vixilancia penitenciaria será a única autoridade competente para determinar o procedemento de execución e as medidas conexas que se adoptarán, incluída a eventual concesión da liberdade condicional. Se a autoridade de emisión informa da data en virtude da cal o condenado tería dereito a desfrutar da liberdade condicional, consonte o seu ordenamento xurídico, o xuíz central de vixilancia penitenciaria poderá tela en conta.

Artigo 87. Medidas cautelares restritivas da liberdade do condenado cando se encontre en España.

1. Se o condenado se encontra en España, por instancias da autoridade de emisión ou do Ministerio Fiscal, o xuíz central do penal poderá adoptar medidas cautelares restritivas da liberdade do condenado que garantan a súa permanencia en España ata o recoñecemento e a execución da condena.

2. Recibida esta solicitude, o xuíz central do penal poderá ordenar a detención do condenado e, unha vez posto á súa disposición, celebrará comparecencia na forma prevista na Lei de axuízamento criminal. Tamén poderá ordenar outra medida cautelar restritiva da liberdade do condenado, sempre de conformidade coas normas previstas na Lei de axuízamento criminal.

3. Estas medidas poderá solicitálas a autoridade de emisión antes de transmitir a resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

4. O tempo de detención e o de prisión provisional computaranse na liquidación da condena por executar en España en virtude do recoñecemento e da execución da resolución para cuxa garantía se adoptou a medida.

Artigo 88. Traslado do condenado a España para o cumprimento da privación de liberdade.

Se a persoa condenada se encontra no Estado de emisión será trasladada a España no momento acordado entre a autoridade de emisión e o xuíz central do penal, sempre dentro dos trinta días seguintes á firmeza do auto de recoñecemento e execución da resolución.

Se debido a circunstancias imprevistas non se pode efectuar o traslado do condenado no momento acordado, fixarase unha nova data, inmediata á desaparición desas circunstancias, desde a que debe verificarse o traslado no prazo de dez días.

Artigo 89. Suspensión da execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

O xuíz central do penal suspenderá a execución da resolución tan pronto como a autoridade competente do Estado de emisión o informe da adopción de calquera resolución ou medida que teña por efecto anular ou deixar sen efecto a resolución.

Artigo 90. Devolución á autoridade de emisión da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.

Se durante a execución da resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade se fuga o condenado, o xuíz central de vixilancia penitenciaria porao en coñecemento, sen dilación, do xuíz central do penal que, ademais de comunicar

esta incidencia á autoridade de emisión, investigará as responsabilidades penais en que puidese incurrir o condenado.

Cando proceda a devolución do certificado farase constar o tempo que o condenado permaneceu privado de liberdade en España en execución desta resolución.

Artigo 91. *Execución de condenas a raíz dunha orde europea de detención e entrega.*

Cando se denegue ou se condicione unha orde europea de detención e entrega con fundamento na nacionalidade española do condenado, o xuíz central do penal aplicará as disposicións deste capítulo para efectos de cumprimento da condena imposta no outro Estado membro, impedindo a impunidade do condenado.

CAPÍTULO IV

Outras disposicións

Artigo 92. *Aplicación do principio de especialidade á execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade.*

1. A persoa trasladada a España no marco dun proceso de recoñecemento e execución dunha resolución pola que se impón unha pena ou medida privativa de liberdade non poderá ser procesada, condenada, nin privada de liberdade en España como consecuencia da comisión dunha infracción anterior e distinta da que motivase o traslado.

2. O punto anterior non será aplicable cando concorran algunhas das seguintes circunstancias:

a) Cando a persoa condenada tivese a oportunidade de saír de España e non o fixese no prazo de corenta e cinco días desde a súa posta en liberdade definitiva, ou ben o fixo pero volveu despois de ter saído.

b) Cando a infracción non sexa sancionable cunha pena privativa de liberdade ou cun auto de internamento.

c) Cando o proceso penal non conclúa coa aplicación dunha medida que restrinja a liberdade individual.

d) Cando a persoa condenada poida estar sometida a unha sanción ou medida non privativa de liberdade, mesmo cando poidan restrinxir a súa liberdade individual.

e) Cando o condenado dese o seu consentimento ao traslado.

f) Cando a persoa condenada renunciase despois do traslado, de maneira expresa e voluntaria, a acollerse ao principio de especialidade en relación con determinadas infraccións anteriores ao seu traslado.

A renuncia deberá realizala o condenado, asistido dun avogado, ante o xuíz central do penal, que levantará acta.

g) Cando o Estado de emisión dea o seu consentimento, de acordo co previsto no punto seguinte.

3. O xuíz central do penal, como autoridade de execución, remitirá a correspondente solicitude de consentimento á autoridade competente do Estado de emisión, acompañada dunha orde europea de detención e entrega.

4. No suposto de que España sexa o Estado emisor, as autoridades xudiciais competentes consentirán a non aplicación do principio de especialidade cando o Estado de execución lle presente unha solicitude de consentimento acompañada dunha orde europea de detención e entrega e exista a obriga de entrega de acordo co previsto nesta lei.

Neste caso, a autoridade xudicial española competente dará o seu consentimento nun prazo non superior a trinta días desde a recepción da solicitude.

TÍTULO IV

Resolución de liberdade vixiada

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 93. *Resolución de liberdade vixiada.*

1. As sentenzas cuxo réxime de recoñecemento e execución se regula neste título son aquelas resolucións firmes ditadas pola autoridade competente dun Estado membro polas que se impoña unha pena ou medida privativa de liberdade ou algunha das medidas previstas no artigo 94 a unha persoa física, cando en relación co seu cumprimento se acorde:

a) A liberdade condicional sobre a base da dita sentenza ou mediante unha resolución ulterior de liberdade vixiada.

b) A suspensión da condena, ben en parte ou ben na súa totalidade, impondo unha ou máis medidas de liberdade vixiada que se poden incluír na propia sentenza ou determinar nunha resolución de liberdade vixiada á parte.

c) A substitución da pena por outra que impoña unha privación dun dereito, unha obrigación ou unha prohibición que non constituía nin unha pena ou medida privativa de liberdade nin unha sanción pecuniaria.

d) De acordo co dereito do Estado de emisión, unha condena condicional mediante a cal se impón unha ou máis medidas de liberdade vixiada, podendo, de ser o caso, diferir de forma condicional a pena privativa de liberdade imposta.

2. Réxense tamén polas disposicións deste título o recoñecemento e a execución da resolución de liberdade vixiada cando a adoptase a autoridade competente para a execución da pena ou medida privativa de liberdade no Estado de emisión.

3. As disposicións deste título non se aplicarán aos supostos de recoñecemento e execución de resolucións que impoñan penas privativas de liberdade, sancións pecuniarias ou comiso previstos nesta lei.

Artigo 94. *Ámbito de aplicación da resolución de liberdade vixiada.*

Son susceptibles de transmisión e execución noutro Estado membro da Unión Europea ou de recepción polas autoridades xudiciais españolas competentes as seguintes medidas de liberdade vixiada:

a) A obrigación da persoa condenada de comunicar a unha autoridade específica todo cambio de domicilio ou lugar de traballo.

b) A prohibición de entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas do Estado de emisión ou de execución.

c) A imposición de limitacións respecto á saída do territorio do Estado de execución.

d) Os requirimentos relativos á conduta, á residencia, á educación e á formación ou ás actividades de ocio, ou que establezan límites ou determinen modalidades do exercicio dunha actividade profesional.

e) A obrigación de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade específica.

f) A obrigación de evitar todo contacto con determinadas persoas.

g) A obrigación de evitar todo contacto con determinados obxectos que a persoa condenada utilizou ou podería utilizar para cometer infraccións penais.

h) A obrigación de reparar economicamente os danos causados pola infracción ou de presentar probas do cumprimento desta obrigación.

i) A obrigación de realizar traballos en beneficio da comunidade.

- j) A obrigación de cooperar cun axente de vixilancia ou cun representante dun servizo social que teña responsabilidades con respecto á persoa condenada.
- k) A obrigación de someterse a un tratamento terapéutico ou de deshabitación.

Artigo 95. *Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución de liberdade vixiada.*

1. Son autoridades de emisión dunha resolución de liberdade vixiada os xuíces ou tribunais que coñezan da execución da sentenza ou resolución de liberdade vixiada.
2. É autoridade competente para recoñecer e acordar a execución dunha resolución de liberdade vixiada transmitida pola autoridade competente doutro Estado membro da Unión Europea o xuíz central do penal. Cando a resolución de liberdade vixiada transmitida se refira a un menor será competente o xuíz central de menores.

CAPÍTULO II

Transmisión dunha resolución de liberdade vixiada

Artigo 96. *Requisitos para emitir unha resolución de liberdade vixiada.*

1. Son requisitos para que a autoridade xudicial española competente emita a outro Estado membro unha resolución de liberdade vixiada:
  - a) Que se ditase unha resolución xudicial firme de liberdade vixiada nos termos prescritos nesta lei.
  - b) Que o condenado non teña a súa residencia legal e habitual en España.
  - c) Que regresase ao Estado onde reside legal e habitualmente ou que, mesmo estando no noso país, manifestase a súa vontade de regresar a este ou a outro Estado membro que o autorice.
2. O feito de que, ademais da liberdade vixiada, se impuxese unha sanción pecuniaria ou unha resolución de comiso que aínda non fose aboada ou executada non impedirá a emisión da resolución de liberdade vixiada. Os pronunciamentos condenatorios de carácter patrimonial poderán amparar a emisión de resolucións de comiso ou de sancións pecuniarias por parte do xuíz ou tribunal sentenciador.

Artigo 97. *Documentación da orde europea de liberdade vixiada.*

A resolución de liberdade vixiada irá acompañada do certificado que figura no anexo IV, con mención expresa ás medidas cuxa execución se transmite, xa sexan estas das previstas con carácter xeral ou das específicas que o Estado de execución aceptase na declaración efectuada ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea.

Xunto ao certificado enviarase a sentenza e, de ser o caso, a resolución xudicial firmes.

Artigo 98. *Transmisión dunha resolución de liberdade vixiada.*

1. A autoridade xudicial española competente transmitirá a resolución de liberdade vixiada á autoridade competente do Estado membro en que a persoa condenada teña a súa residencia legal e habitual e ao cal regresase ou desexe regresar. Tamén poderá transmitirse a un Estado membro distinto a aquel en que a persoa condenada teña a súa residencia legal e habitual, por solicitude dela e sempre que a autoridade competente do Estado da residencia do condenado dese o seu consentimento á transmisión.
2. Con carácter previo á transmisión da resolución de liberdade vixiada, a autoridade xudicial preguntará á persoa condenada se desexa regresar ou permanecer no seu Estado de residencia, para o cal lle concederá un prazo de trinta días.

En caso de que a persoa condenada manifeste o seu desexo de cumprir a medida noutro Estado distinto, a autoridade xudicial solicitará da autoridade competente deste o consentimento para a transmisión da resolución.

3. A autoridade xudicial española competente transmitirá a sentenza e, de ser o caso, a resolución de liberdade vixiada a un único Estado de execución cada vez.

4. A autoridade xudicial española transmitirá tamén á autoridade competente do Estado de execución as medidas que, de ser o caso, se impuxesen ao condenado para o cumprimento da responsabilidade civil derivada do delito e demais responsabilidades pecuniarias, cuxa satisfacción debe acreditar este.

Artigo 99. *Consecuencias da resolución de liberdade vixiada.*

1. Unha vez que a autoridade competente do Estado de execución comunique o recoñecemento da resolución de liberdade vixiada que se lle transmitise, a autoridade xudicial española deixará de ter competencia tanto para a vixilancia das medidas de liberdade vixiada, como para adoptar resolucións posteriores en relación con ela, salvo cando o Estado de execución fixese declaración en contrario.

2. O xuíz ou tribunal emisor, unha vez transmitida a resolución de liberdade vixiada, de oficio ou por instancia do Ministerio Fiscal ou dalgunha das partes comparecidas, poderá solicitar á autoridade de execución que lle comunique a duración máxima da pena privativa de liberdade prevista polo dereito nacional do Estado de execución en casos de incumprimento das medidas cuxa execución foi transmitida coa resolución de liberdade vixiada.

Artigo 100. *Devolución da resolución de liberdade vixiada.*

1. O xuíz ou tribunal emisor poderá retirar o certificado, solicitando ao Estado de execución que non adopte medida ningunha, sempre que aínda non comezase a execución da resolución de liberdade vixiada e dentro do prazo máximo de dez días:

a) Desde a recepción da información solicitada en relación coa duración máxima da pena privativa de liberdade prevista no ordenamento xurídico do Estado de execución para a infracción que deu lugar á resolución e que se podería impor en caso de incumprimento da medida de liberdade vixiada.

b) Ou desde a recepción da información sobre a decisión motivada do Estado de execución de adaptar as medidas de liberdade vixiada impostas ás que se apliquen para infraccións equivalentes segundo o seu ordenamento xurídico.

O xuíz ou tribunal, despois da recepción da información do Estado de execución, oirá o Ministerio Fiscal no prazo de cinco días e ditará auto, que deberá ser motivado, dentro dos cinco días seguintes.

2. O xuíz ou tribunal emisor poderá solicitar a devolución da resolución de liberdade vixiada cuxa execución foi iniciada noutro Estado membro, cando en España se estean levando a cabo novos procesos penais contra o interesado.

3. Cando a autoridade do Estado de execución devolva a competencia para a vixilancia das medidas de liberdade vixiada e para a adopción das decisións posteriores, esta exercerá de novo o xuíz ou tribunal competente, que terá en conta o período e grao de cumprimento no Estado de execución, así como aquelas decisións posteriores que xa se adoptasen.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución de liberdade vixiada

Artigo 101. *Requisitos para a transmisión a España da resolución de liberdade vixiada.*

1. O recoñecemento en España dunha resolución de liberdade vixiada ditada por outro Estado membro da Unión Europea non estará suxeito a control da dobre tipificación cando se refira a feitos tipificados como algúns dos delitos que se enumeran no punto 1 do artigo 20, sempre que estean castigados no Estado de emisión con penas ou medidas privativas de liberdade cuxa duración máxima sexa de ao menos tres anos.

2. Só se poderán recoñecer as resolucións de liberdade vixiada:

a) Cando o condenado teña a súa residencia legal e habitual en España e conste fidedignamente que regresou ao noso país ou que manifestou a súa vontade de facelo ante a autoridade de emisión.

b) Cando, a pesar de non ter o condenado a súa residencia legal e habitual en España, si a teñan, desde polo menos cinco anos antes, os seus ascendentes, descendentes ou irmáns, ou o seu cónxuxe ou persoa unida a el por relación de natureza análoga, sempre que o condenado conseguise un contrato de traballo ou solicitase o cumprimento en España da resolución de liberdade vixiada.

Artigo 102. *Solicitud para que España preste o seu consentimento á transmisión da resolución de liberdade vixiada.*

Cando o condenado non teña residencia legal e habitual en España, o xuíz central do penal que reciba a solicitude da autoridade de emisión para que preste o seu consentimento a que a resolución de liberdade vixiada lle sexa transmitida só poderá outorgalo se se dan as condicións previstas na letra b) do punto 2 do artigo anterior.

Artigo 103. *Procedemento para o recoñecemento da resolución de liberdade vixiada.*

1. O xuíz central do penal, no prazo de cinco días desde a recepción do certificado, oirá o Ministerio Fiscal sobre se procede o recoñecemento e a execución da resolución de liberdade vixiada. Este trámite deberase realizar no prazo de dez días. A continuación, o xuíz central do penal resolverá no prazo doutros dez días.

2. O xuíz central do penal comprobará se concorre algunha causa de denegación do recoñecemento ou da execución, e tamén se concorren os requisitos en relación coa residencia en España do condenado, co seu regreso ou vontade de regresar a España.

3. En todo caso, no prazo de sesenta días desde a recepción en España da resolución de liberdade vixiada, o xuíz debe ditar auto motivado en que recoñeza ou denegue a súa execución. En circunstancias excepcionais en que tal prazo non se poida respectar, deberá informarse dos motivos a autoridade de emisión, así como da data en que se estima que se adoptará a decisión.

Artigo 104. *Adaptación da resolución de liberdade vixiada.*

1. No caso de que a medida recollida na resolución de liberdade vixiada, pola súa duración, sexa incompatible co ordenamento xurídico español por superar o límite máximo previsto no nosa lexislación, o xuíz central do penal adaptará a condena. A adaptación consistirá en limitar a duración da medida de liberdade vixiada ao máximo do previsto na nosa lexislación para infraccións equivalentes que se correspondan coas ditas no Estado de emisión.

2. No caso de que a medida de liberdade vixiada, pola súa natureza, sexa incompatible co ordenamento xurídico español, o xuíz central do penal adaptará a medida á prevista no nosa lexislación para casos similares. A medida adaptada debe

corresponderse tanto como sexa posible coa medida imposta na sentenza ou resolución do Estado membro de emisión.

3. En ningún destes dous casos a adaptación poderá agravar ou alongar a medida imposta no Estado de emisión.

Artigo 105. *Denegación do recoñecemento e da execución dunha resolución de liberdade vixiada.*

1. O xuíz central do penal denegará o recoñecemento e a execución das resolucións de liberdade vixiada, ademais de nos supostos dos artigos 32 e 33, nos seguintes casos:

a) Cando en virtude da súa idade, a persoa condenada non puidese ser declarada penalmente responsable dos feitos en que se basea a sentenza, de acordo coa lexislación penal española.

b) Cando a duración da medida de liberdade vixiada ou da pena substitutiva sexa inferior a seis meses.

c) Cando a sentenza ou, de ser o caso, a resolución de liberdade vixiada inclúe medidas médicas ou terapéuticas que, de acordo co dereito español, o xuíz central do penal non pode vixiar.

d) Cando non se cumplan as condicións exixidas para a transmisión dunha resolución de liberdade vixiada.

2. En caso de que concorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e da execución previstos nas letras a) e c) do punto 1 ou no punto 3 do artigo 32, no punto 1 do artigo 33 ou nas letras b), c) e d) do punto anterior, antes de denegar o recoñecemento e a execución da sentenza ou da resolución de liberdade vixiada, o xuíz central do penal deberá consultar a autoridade do Estado de emisión para que aclare a situación e, de ser o caso, emende o defecto en que se incorrese.

3. Cando o xuíz central do penal decidise alegar algún dos motivos de denegación recollidos nos puntos 2 e 3 do artigo 32, poderase pór de acordo coa autoridade competente do Estado de emisión para realizar a vixilancia das medidas de liberdade vixiada ou das penas substitutivas, sen asumir a responsabilidade de adoptar ningunha decisión ulterior.

Neste caso, o xuíz informará a autoridade competente do Estado de emisión, a través do certificado que figura no anexo V, en caso de incumprimento da medida de liberdade vixiada ou da pena substitutiva pola persoa condenada.

Artigo 106. *Adopción polo xuíz central do penal de resolucións posteriores en relación coa liberdade vixiada.*

1. O xuíz central do penal será competente para a adopción das resolucións posteriores en relación coa liberdade vixiada ante o incumprimento da medida de liberdade vixiada ou da comisión dunha nova infracción penal do condenado, salvo que a adopción corresponda á autoridade de emisión por tratarse dalgún destes supostos:

a) Cando a sentenza non impoña unha pena ou medida privativa de liberdade que se deba aplicar en caso de incumprimento das obrigacións ou prohibicións en que consista a medida de liberdade vixiada.

b) Nos casos de condenas condicionais.

c) Nos casos en que a sentenza se refira a feitos que non constitúan infracción legal no noso ordenamento xurídico.

Cando se dea algún destes supostos comunicarase, sen demora, ao Estado de emisión requiríndoo para que adopte a decisión oportuna. Entrementres, manteranse as medidas de vixilancia do condenado.

2. Entre as decisións posteriores que a autoridade xudicial española adoptará, de acordo co ordenamento xurídico español, encóntranse:

- a) A modificación das obrigacións ou prohibicións contidas na medida de liberdade vixiada, así como da súa duración.
- b) A revogación da suspensión da execución da sentenza ou resolución da posta en liberdade condicional.
- c) A imposición dunha pena privativa de liberdade ou de medidas de privación de liberdade cando xa as concretase a autoridade de emisión.

3. As penas ou medidas privativas de liberdade que proceda executar de conformidade con estas resolucións posteriores levaranse a cabo de conformidade coa lexislación española.

4. O xuíz central do penal informará a autoridade competente do Estado de emisión da adopción de calquera das decisións sinaladas neste artigo, así como da súa execución e daquelas que se refiran á extinción das medidas de liberdade vixiada ou das penas substitutivas.

5. O xuíz central do penal tamén informará, logo de solicitude da autoridade de emisión, da duración máxima da pena privativa de liberdade prevista no Código penal para a infracción que deu lugar á condena e que se lle podería impor á persoa condenada en caso de quebrantamento de condena.

Se, unha vez recibida a resolución de liberdade vixiada, a autoridade de emisión solicita información sobre a duración máxima da pena privativa de liberdade prevista no noso dereito para a infracción que deu lugar á resolución e que se lle podería impor en caso de incumprimento do condenado das medidas de liberdade vixiada, o xuíz central do penal informaraa ao respecto.

Artigo 107. Retirada da resolución de liberdade vixiada pola autoridade de emisión.

Se a autoridade de emisión retira a resolución de liberdade vixiada, o xuíz central do penal devolverá a orde e remitirá todo o actuado á autoridade de emisión.

Artigo 108. Devolución da resolución de liberdade vixiada á autoridade de emisión.

O xuíz central do penal devolverá á autoridade competente do Estado de emisión a competencia respecto da vixilancia das medidas de liberdade vixiada e as penas substitutivas e de calquera decisión ulterior relacionada coa sentenza:

- a) En caso de fuga da persoa condenada.
- b) En caso de que a persoa condenada deixe de ter a súa residencia habitual en España.
- c) Por petición do Estado de emisión, cando existan novos procesos penais abertos contra o interesado en tal Estado.

TÍTULO V

Resolucións sobre medidas alternativas á prisión provisional

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 109. Resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. As resolucións cuxo réxime de recoñecemento e execución se regula neste título son aquelas adoptadas nun proceso penal pola autoridade competente dun Estado membro polas que se impoñen a unha persoa física unha ou máis medidas de vixilancia en substitución da prisión provisional.

2. Coa transmisión da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional debe garantirse a debida acción da xustiza e, de modo especial, a comparecencia en xuízo da persoa de que se trate.

Así mesmo, debe mellorar a protección das vítimas, a seguridade cidadá e promover a adopción de resolucións de liberdade provisional en relación con imputados que non sexan residentes no Estado membro onde se segue o proceso penal na súa contra.

Artigo 110. Ámbito de aplicación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. Son susceptibles de transmisión e execución noutro Estado membro da Unión Europea ou de recepción polas autoridades xudiciais españolas competentes as seguintes medidas de vixilancia:

a) A obrigação da persoa de comunicar á autoridade competente do Estado de execución calquera cambio de domicilio, en particular para poder recibir citacións a comparecer nas dilixencias de proba ou vistas no transcurso das actuacións penais.

b) A prohibición de entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas do Estado de emisión ou do Estado de execución.

c) A obrigação de permanecer nun lugar determinado durante o período de tempo sinalado.

d) A obrigação de respectar as limitacións impostas en relación coa saída do territorio do Estado de execución.

e) A obrigação de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade específica.

f) A prohibición de aproximarse a determinadas persoas relacionadas cos delitos presuntamente cometidos.

g) A inhabilitación para exercer determinadas profesións ou actividades ligadas co delito presuntamente cometido.

h) A obrigação de non conducir vehículos de motor.

i) A obrigação de depositar unha fianza ou prestar outra garantía, xa sexa en determinados prazos ou nun pagamento único.

j) A obrigação de someterse a un tratamento de desintoxicación ou deshabitación de adicións.

k) A prohibición de tenza e porte de armas ou doutros obxectos específicos relacionados co delito axuizado.

2. Non obstante o disposto no punto anterior, as medidas previstas nas súas letras g) a k) só se poderán transmitir a aqueles Estados membros da Unión Europea que asuman a súa supervisión mediante notificación á Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea.

3. A resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional ditada por unha autoridade estranxeira poderá incluír estas medidas ou outras previstas no seu ordenamento xurídico cuxo recoñecemento fose obxecto de notificación por España.

Artigo 111. Autoridades competentes en España para emitir e executar unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. Son autoridades de emisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional os xuíces ou tribunais que ditasen a resolución de liberdade provisional do imputado no procedemento penal.

2. Son autoridades competentes para recoñecer e executar unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional os xuíces de instrución ou os xuíces de violencia sobre a muller do lugar onde o imputado teña establecida a súa residencia, respecto aos delitos que sexan da súa competencia.

CAPÍTULO II

Transmisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional

Artigo 112. *Requisitos para transmitir unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. O xuíz ou tribunal competente transmitirá a resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional á autoridade competente do Estado membro en que conorra algunha das seguintes circunstancias:

- a) Que o imputado teña a súa residencia legal e habitual no Estado de execución e consinta en regresar a tal Estado.
- b) Que o imputado solicite trasladarse a un Estado distinto do da súa residencia e a autoridade competente deste Estado así o consinta.

2. A resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional transmitirase a un único Estado de execución cada vez.

Artigo 113. *Consultas e intercambio de información entre autoridades competentes sobre a resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

O xuíz español manterá a necesaria comunicación coa autoridade competente do outro Estado membro da Unión Europea, mediante as consultas que procedan, tanto antes de transmitir a resolución e o certificado como durante a súa execución para facilitar a adecuada supervisión das medidas de vixilancia. Así mesmo, consultarase en relación coa perigosidade do imputado e en caso de incumprimento grave dalgunha das medidas de vixilancia impostas na resolución.

Estas consultas permitirán á autoridade competente do Estado de execución verificar a identidade e o lugar de residencia do interesado e coñecer toda aquela información contida no rexistro de antecedentes penais.

Artigo 114. *Procedemento para a transmisión da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. A emisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional debe acordarse de conformidade co procedemento recollido neste artigo ben de oficio ou ben por solicitude do Ministerio Fiscal ou do imputado, sen que estas solicitudes teñan carácter vinculante.

2. Antes da emisión da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional, o xuíz ou tribunal verificará se xa se acordaran, en relación con ese mesmo imputado e en causas diferentes, outras resolucións sobre medidas alternativas á prisión provisional.

Cando concorran varias causas nas cales se impuxesen medidas alternativas á prisión provisional do imputado, deberase seguir o trámite previsto neste artigo en cada autoridade xudicial que coñeza de cada unha delas. Tamén se deberá seguir na autoridade xudicial que tivese decretada a busca e captura do imputado co fin de acordar o seu ingreso en prisión preventiva.

Se algún dos xuíces ou tribunais decide non emitir a resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional e manter as medidas de vixilancia acordadas para que se executen en España ou manter a medida interesada de prisión preventiva, comunicarllelo coa maior brevidade posible ao resto de autoridades xudiciais que estean tramitando a emisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional, co fin de que suspendan a tramitación ou deixen sen efecto a resolución xa emitida, todo isto sen prexuízo da súa prosecución ou transmisión nun momento ulterior.

3. Con carácter previo á transmisión da resolución, a autoridade xudicial preguntará ao imputado se desexa regresar ou permanecer no seu Estado de residencia, para o cal lle concederá un prazo máximo de trinta días.

En caso de que o imputado manfeste o seu desexo de cumprir a medida noutro Estado distinto, a autoridade xudicial solicitará da autoridade competente deste o consentimento para a transmisión da resolución.

Se se segue o trámite en varios órganos xudiciais, por seren varios os que decretaron a súa liberdade provisional, o consentimento do imputado prestado nunha causa entenderase extensivo a todas as demais.

4. No caso de que a tramitación se leve a cabo con ocasión da detención e posta á disposición do detido, o traslado ao Ministerio Fiscal e ás partes comparecidas farase de maneira simultánea á celebración de comparecencia na forma prevista na Lei de axuízamento criminal, onde se solicitará o consentimento do imputado para regresar ao Estado de execución. O xuíz ou tribunal deberá resolver sobre a emisión no prazo previsto para a regularización da situación persoal do detido.

A prestación do consentimento do imputado poderase facer de maneira simultánea a calquera outra audiencia ou vista que se celebre durante o procedemento.

Artigo 115. Documentación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. A resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional que se transmita a outro Estado membro irá acompañada do certificado cuxo modelo figura no anexo VI.

2. Se a autoridade de execución o solicita, transmitiráselle o orixinal do certificado e o orixinal ou copia certificada da resolución.

Artigo 116. Prazo de supervisión das medidas alternativas á prisión provisional no Estado de execución e a súa ampliación.

1. A resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional especificará o prazo polo que deben supervisarse as medidas, cuxa duración máxima estará determinada pola prescrición do delito que motiva a resolución de liberdade provisional de conformidade coa lexislación española e, se é posible, a súa renovación.

2. Se ao tempo de caducar o prazo de supervisión das medidas de vixilancia estas seguen sendo necesarias, o xuíz ou tribunal español de emisión oirá de novo o Ministerio Fiscal, o imputado e as partes comparecidas por cinco días, e a continuación resolverá mediante auto motivado, ditado no prazo doutros cinco días, se procede solicitar á autoridade de execución que amplíe a supervisión da liberdade provisional en vista das circunstancias específicas do caso. Na solicitude deberase recoller expresamente o prazo máximo de ampliación que se considere necesario.

3. Se a autoridade de execución exige confirmación periódica da necesidade de supervisión das medidas, o xuíz ou tribunal emisor procederá a informalo ao respecto no prazo de cinco días desde a recepción da solicitude de confirmación.

Artigo 117. Retirada da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. Mentres non comezase a execución da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional no Estado de execución, o xuíz ou tribunal emisor poderá retirar o certificado de conformidade co previsto neste artigo.

2. A decisión tomarase unha vez coñecida a información facilitada pola autoridade de execución sobre o prazo máximo previsto no seu dereito para a supervisión das medidas, a necesidade de adaptar estas ou sobre a imposibilidade de entregar ao imputado a través da orde europea de detención e entrega se incumpre a medida de vixilancia imposta na resolución de liberdade provisional.

3. Recibida esta información no xuíz ou tribunal emisor, oírase o Ministerio Fiscal no prazo de tres días. A continuación, o xuíz ou tribunal ditará auto no prazo doutros tres días, que poderá acordar a retirada do certificado, solicitando ao Estado de execución que non adopte ou supervise ningunha medida.

4. En todo caso, o auto debe notificarse á autoridade de execución no prazo máximo de dez días desde a recepción en España da información sobre o prazo máximo de supervisión, a adaptación das medidas ou a imposibilidade de acudir ao mecanismo da orde europea de detención en caso de incumprimento.

Artigo 118. *Competencias de supervisión da autoridade xudicial española emisora da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

Mentres a autoridade competente do Estado de execución non notificase o recoñecemento da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional que lle fose transmitida, a autoridade xudicial española de emisión seguirá sendo competente para a supervisión das medidas de vixilancia impostas. Unha vez recibida esa notificación, o xuíz ou tribunal deixará de ter competencia para a supervisión das medidas de vixilancia impostas.

Artigo 119. *Recuperación da competencia para a supervisión das medidas de vixilancia.*

1. A competencia para a supervisión das medidas de vixilancia reverterá ao xuíz ou tribunal competente nos casos en que:

- a) Retire o certificado e así o notifique á autoridade competente do Estado de execución.
- b) O imputado traslade a súa residencia legal e habitual a un Estado distinto ao Estado de execución.
- c) O xuíz ou tribunal modifícase as medidas de vixilancia e a autoridade competente do Estado de execución se negase a supervisar tales medidas.
- d) Transcorrese o prazo máximo sinalado polo Estado de execución para a supervisión das medidas de vixilancia.
- e) A autoridade competente do Estado de execución decida deixar de supervisar as medidas de vixilancia e así o comunique ao xuíz ou tribunal competente.

2. En todo caso, o xuíz ou tribunal estará en contacto permanente coa autoridade competente do Estado de execución co fin de evitar calquera posible interrupción na supervisión das medidas de vixilancia.

Artigo 120. *Competencias da autoridade xudicial española emisora para a adopción de decisións ulteriores en relación coa resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. O xuíz ou tribunal emisor español será o competente para adoptar decisións ulteriores en relación coa resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional, de oficio ou como consecuencia da notificación da autoridade de execución que advirta de calquera incumprimento polo imputado dunha medida de vixilancia ou outra información que poida dar lugar á adopción dunha decisión ulterior á liberdade provisional.

En particular, o xuíz ou tribunal será competente para decidir sobre:

- a) A renovación, revisión ou revogación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.
- b) A modificación das medidas de vixilancia acordadas.
- c) A emisión dunha orde europea de detención e entrega ou de calquera outra resolución xudicial executiva que produza os mesmos efectos.

2. Así mesmo, a autoridade xudicial española de emisión notificará inmediatamente á autoridade de execución a adopción destas decisións ulteriores, así como do feito de que se interpuxese un recurso fronte ás medidas de vixilancia acordadas.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional

Artigo 121. *Execución en España da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. O recoñecemento das resolucións sobre medidas alternativas á prisión provisional non estará suxeito a control da dobre tipificación cando se refira a feitos tipificados como algúns dos delitos que se enumeran no punto 1 do artigo 20, sempre que estean castigados no Estado de emisión con penas ou medidas privativas de liberdade cuxa duración máxima sexa de ao menos tres anos.

2. Unicamente se poderá recoñecer a resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional remitida a España cando, cumpríndose as finalidades exixidas para a súa emisión, se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) O imputado teña a súa residencia legal e habitual en España, sempre que consinta en regresar, despois de ser informado das medidas de que se trata.

b) As autoridades competentes españolas consintan o traslado da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional para a súa execución en España cando o imputado así o solicítase no Estado de emisión.

Artigo 122. *Procedemento para a toma de decisión sobre o recoñecemento da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. O xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller competente decidirá e comunicará coa maior brevidade posible á autoridade do Estado de emisión se recoñece a resolución e se asume a responsabilidade da supervisión das medidas de vixilancia.

O prazo máximo para emitir esta decisión será de vinte días hábiles desde a recepción da resolución, salvo que excepcionalmente o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller competente informe a autoridade do Estado de emisión da imposibilidade de respectar ese prazo máximo, comunicándolle os motivos da demora e o novo prazo que coide necesario.

2. Cando se interpoña un recurso contra a resolución pola que se impoñen medidas de vixilancia, o prazo para o recoñecemento da resolución ampliarase outros vinte días hábiles.

3. Unha vez recoñecida a resolución do Estado de emisión, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller procederá á supervisión das medidas de vixilancia desde o momento en que o imputado se encontre en España.

Artigo 123. *Adaptación da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

Cando as medidas de vixilancia impostas sexan incompatibles co ordenamento xurídico español, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller adaptaraas, logo de audiencia ao Ministerio Fiscal, ás que se apliquen en virtude do previsto na Lei de axuízamento criminal ou outras normas procesuais en materia penal que resulten aplicables para infraccións equivalentes, que se corresponderán na medida do posible coas ditadas no Estado de emisión.

En ningún caso a medida de vixilancia adaptada poderá ser máis severa que a inicialmente imposta.

Artigo 124. *Denegación do recoñecemento e a execución da resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.*

1. O xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller denegará o recoñecemento e a execución das resolucións que impoñen medidas alternativas á prisión provisional, ademais de nos supostos dos puntos 1 e 2 do artigo 32, nos seguintes casos:

a) Cando, en virtude da súa idade, o imputado non poida ser considerado penalmente responsable dos feitos en que se basea a resolución, de acordo coa lexislación penal española.

b) Cando non se cumpran as condicións para a transmisión dunha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

c) Cando, no suposto de que o imputado incumprise as medidas de vixilancia, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller se vise obrigado a negarse a entregalo de acordo co disposto nesta lei sobre a orde europea de detención e entrega.

2. En caso de que conorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e a execución previstos nas letras a) e d) do punto 1 do artigo 32, ou na letra b) do punto anterior, antes de denegar o recoñecemento e a execución da resolución, o xuíz de instrución solicitará á autoridade do Estado de emisión que aclare a situación e, de ser o caso, emende o defecto en que incorrese.

3. Cando o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller considere de aplicación o motivo de denegación recollido na letra c) punto 1 deste artigo, pero estea disposto a recoñecer a resolución e a supervisar as medidas de vixilancia, informará diso a autoridade competente do Estado de emisión e solicitaralle que retire o certificado ou que acepte o recoñecemento, coa advertencia de que o imputado podería non ser entregado en virtude dunha orde europea de detención e entrega.

Artigo 125. Competencias para a adopción de decisións posteriores relacionadas coa resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional.

1. En caso de que a autoridade competente do Estado de emisión decida renovar, revisar ou retirar a resolución ou emitir unha orde europea de detención e entrega, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller competente recoñecerá esas medidas posteriores co fin de facelas efectivas en España. En caso de emisión dunha orde europea de detención e entrega, o xuíz competente comunicará as medidas que estivese executando ao xuíz central de instrución da Audiencia Nacional.

2. Se a autoridade competente do Estado de emisión modifica as medidas de vixilancia, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller poderá:

a) Adaptar as medidas modificadas cando sexan incompatibles co ordenamento xurídico español.

b) Negarse a supervisar as medidas de vixilancia modificadas se estas non se encontran entre as medidas que España se comprometeu a supervisar.

Artigo 126. Ampliación da supervisión das medidas de vixilancia.

Cando a autoridade competente do Estado de emisión solicite a ampliación do prazo máximo de supervisión das medidas de vixilancia previamente fixado, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller decidirá atendendo ás circunstancias do caso e ao disposto no ordenamento xurídico español, indicando, de ser o caso, o novo prazo máximo de supervisión.

Artigo 127. Obrigacións do xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller durante a supervisión das medidas de vixilancia.

1. O xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller notificará á autoridade competente do Estado de emisión, mediante o certificado que figura no anexo VII, calquera incumprimento dunha medida de vixilancia e calquera outra información que poida dar lugar á adopción dunha decisión ulterior.

2. En caso de que a autoridade do Estado de emisión retire o certificado, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller porá fin á supervisión das medidas de vixilancia en canto reciba a correspondente notificación.

3. O xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller competente informará sen dilación a autoridade competente do Estado de emisión de calquera cambio de residencia do imputado ou da imposibilidade de executar as medidas por non encontralo en España.

Así mesmo, informará do período máximo durante o cal se poderán supervisar as medidas de vixilancia de acordo co previsto no ordenamento xurídico español e de calquera decisión de adaptar as medidas de vixilancia impostas.

4. Durante a supervisión das medidas de vixilancia, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller poderá solicitar da autoridade competente do Estado de execución información sobre a necesidade da súa continuidade en atención ás circunstancias do caso.

Artigo 128. *Entrega da persoa sometida a medidas de vixilancia.*

En caso de que a autoridade competente do Estado de emisión emitise unha orde europea de detención e entrega, o imputado será entregado de acordo co previsto no título II.

Artigo 129. *Notificacións sen resposta.*

1. Cando o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller competente transmitise varias notificacións sobre a mesma persoa á autoridade competente do Estado de emisión que requiran da adopción dunha decisión ulterior, e esta non a adoptase, requirirá a dita autoridade para que adopte tal decisión, nun prazo máximo de sesenta días.

Se a autoridade do Estado de emisión non adopta ningunha decisión no prazo sinalado, o xuíz de instrución ou de violencia sobre a muller poderá decidir deixar de supervisar as medidas de vixilancia, devolvendo a competencia para iso.

TÍTULO VI

Orde europea de protección

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 130. *Orde europea de protección.*

1. A orde europea de protección é unha resolución en materia penal ditada por unha autoridade xudicial ou equivalente dun Estado membro en relación cunha medida de protección que faculta a autoridade competente doutro Estado membro para adoptar as medidas oportunas a favor das vítimas ou posibles vítimas de delitos que poidan pór en perigo a súa vida, a súa integridade física ou psicolóxica, a súa dignidade, a súa liberdade individual ou a súa integridade sexual, cando se encontren no seu territorio.

2. A orde de protección pode emitirse tanto en relación con medidas impostas cautelarmente nun proceso penal como respecto das penas privativas de dereitos, sempre que consistan:

a) Na prohibición de entrar ou aproximarse a determinadas localidades, lugares ou zonas definidas en que a persoa protexida reside ou que frecuenta.

b) Na prohibición ou regulamentación de calquera tipo de contacto coa persoa protexida, incluídos os contactos telefónicos, por correo electrónico ou postal, por fax ou por calquera outro medio.

c) Ou na prohibición ou regulamentación do achegamento á persoa protexida a unha distancia menor da indicada na medida.

Artigo 131. *Autoridades competentes en España para emitir e recibir unha orde europea de protección.*

1. Son autoridades competentes para emitir e transmitir unha orde europea de protección os xuíces ou tribunais que coñezan do procedemento penal en que se emitiu a resolución pola que se adopta a medida de protección.

2. Son autoridades competentes para recoñecer e executar a orde europea de protección, os xuíces de instrución ou os xuíces de violencia sobre a muller do lugar onde a vítima resida ou teña intención de facelo, sen prexuízo do disposto no artigo seguinte.

Non obstante, cando se emitisen resolucións de liberdade vixiada ou de medidas alternativas á prisión provisional, será competente para recoñecer e executar a orde europea de protección o mesmo xuíz ou tribunal que xa recoñecese e executase aquelas resolucións.

Artigo 132. *Relación da orde europea de protección con outras resolucións de recoñecemento mutuo.*

Cando previamente se transmitise a outro Estado membro ou se transmita con posterioridade unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional ou de liberdade vixiada previstas nesta lei, as medidas de protección da vítima ou posible vítima serán adoptadas de acordo coas normas que regulan esas resolucións e pola autoridade competente para adoptar estas resolucións, sen prexuízo de que se poida transmitir a outro Estado membro distinto unha orde europea de protección.

CAPÍTULO II

Emisión e transmisión dunha orde europea de protección

Artigo 133. *Requisitos para emitir e transmitir unha orde europea de protección.*

O xuíz ou tribunal español competente poderá adoptar unha orde europea de protección tendo en conta, entre outros criterios, a duración do período ou períodos en que a persoa protexida ten intención de permanecer no Estado de execución, así como a importancia da necesidade de protección, cando concorran os seguintes requisitos:

a) Que se ditase unha resolución xudicial penal en que se adopte a medida de protección, tanto se se trata de medidas cautelares impostas como de penas privativas de dereitos que, polo seu contido análogo, persigan idéntica finalidade de protección da vítima.

b) Que a vítima resida, permaneza ou teña intención de facelo noutro Estado membro da Unión Europea.

c) Que a vítima solicite a adopción da orde de protección, por si mesma ou a través do seu titor ou representante legal.

Artigo 134. *Procedemento para a emisión da orde europea de protección.*

1. A autoridade xudicial española que adopte algunha das medidas de protección previstas neste capítulo informará a persoa protexida ou o seu representante legal da posibilidade de solicitar que se dite unha orde europea de protección en caso de que decida trasladarse a outro Estado membro, así como das condicións básicas para presentar a dita solicitude. A autoridade aconsellará á persoa protexida que presente a súa solicitude antes de saír do territorio do Estado de emisión.

2. A vítima poderá formular a súa solicitude no Estado de execución.

3. Antes de emitir a orde europea de protección, daráselle audiencia á persoa causante do perigo, sen lle comunicar en ningún caso o enderezo nin outros datos de contacto da persoa protexida, a menos que sexa necesario para a execución da medida adoptada.

Se o imputado ou condenado non fose oído no proceso previamente en relación coa adopción da resolución que decretaba medidas de protección, serán convocados este, asistido de letrado, o Ministerio Fiscal e as demais partes comparecidas, a unha comparecencia, que deberá celebrarse no prazo de 72 horas desde a recepción da solicitude. O xuíz ou tribunal resolverá mediante auto motivado.

Artigo 135. *Documentación da orde europea de protección.*

A orde europea de protección documentarase no certificado previsto no anexo VIII e exprésarase se se transmitiu a outro Estado, distinto do de execución, unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional ou de liberdade vixiada, con indicación da autoridade dese Estado a que os respectivos certificados foron enviados.

Artigo 136. *Transmisión dunha orde europea de protección a varios Estados de execución.*

A orde europea de protección poderase transmitir, de maneira simultánea, a varios Estados de execución se a vítima manifesta a súa intención de permanecer en varios deles.

Artigo 137. *Competencias do xuíz ou tribunal español tras a transmisión da orde europea de protección.*

1. A autoridade xudicial española que emitise a orde europea de protección terá competencia exclusiva para adoptar, de acordo co disposto no ordenamento xurídico español, as resolucións relativas:

- a) Á prórroga, revisión, modificación, revogación e anulación da medida de protección e da orde europea de protección.
- b) Á imposición dunha medida privativa de liberdade como consecuencia da revogación da medida de protección, sempre que a medida de protección se adoptase con motivo dunha resolución de adopción de medidas de liberdade provisional ou de liberdade vixiada, de acordo con esta lei.

2. A autoridade xudicial española informará sen demora a autoridade competente do Estado de execución de calquera resolución de modificación da orde europea de protección. Así mesmo, responderá á solicitude de información que esta poida realizar en canto á necesidade de manter a protección outorgada pola orde europea de protección nas circunstancias do caso concreto de que se trate.

3. Cando a medida de protección se inclúa nunha sentenza ou resolución de liberdade vixiada e esta se modifique, a autoridade de emisión procederá sen dilación a prorrogar, revisar, modificar, revogar ou anular en consecuencia a orde europea de protección, e informará a autoridade competente para a súa execución.

CAPÍTULO III

Execución dunha orde europea de protección

Artigo 138. *Execución dunha orde europea de protección.*

1. O xuíz ou tribunal competente que reciba unha orde europea de protección para a súa execución, tras dar audiencia ao Ministerio Fiscal por prazo de tres días, recoñecerá sen dilación e adoptará unha resolución en que impoña calquera das medidas previstas no dereito español para un caso análogo co fin de garantir a protección da persoa protexida.

Unha orde europea de protección recoñecerase coa mesma prioridade que corresponda a estas medidas no dereito español, tendo en conta as circunstancias

particulares do caso, incluída a súa urxencia, a data prevista de chegada da persoa protexida ao territorio do Estado de execución e, na medida do posible, a gravidade do risco que corre a persoa protexida.

2. A medida de protección que adopte o xuíz ou tribunal como autoridade competente de execución, así como a que se adopte posteriormente en caso de incumprimento, axustaranse o máximo posible á medida de protección ordenada polo Estado de emisión.

3. O xuíz ou tribunal informará a persoa causante do perigo, a autoridade competente do Estado de emisión e a persoa protexida das medidas que adoptase e das consecuencias xurídicas da infracción de tales medidas, consonte o disposto no dereito español e neste capítulo. Non se lle darán a coñecer á persoa causante do perigo o enderezo nin outros datos de contacto da persoa protexida, a menos que sexa necesario para a execución da medida adoptada.

4. No auto que acorde o recoñecemento daranse as instrucións oportunas ás forzas e corpos de seguridade do Estado para que velen polo cumprimento das medidas recollidas na orde de protección, así como para a súa inscrición nos rexistros que correspondan.

5. En caso de que o xuíz ou tribunal de execución considere que a información transmitida coa orde europea de protección é incompleta, comunicarao sen dilación á autoridade competente do Estado de emisión e fixará un prazo razoable para que a autoridade de emisión achegue a información que falta.

6. Cando a vítima solicite a adopción das medidas de execución ante o xuíz ou tribunal competente para o seu recoñecemento e execución en España, estes transmitirán sen dilación tal solicitude á autoridade competente do Estado de emisión.

Artigo 139. *Incumprimento dunha medida de protección.*

1. En caso de incumprimento dalgunha das medidas de protección adoptadas, a autoridade xudicial española será competente para:

a) Impor sancións penais e adoptar calquera outra medida como consecuencia do incumprimento desa medida, cando tal incumprimento constitúa unha infracción penal consonte o dereito español.

b) Adoptar calquera outra resolución relacionada co incumprimento.

c) Adoptar as medidas provisionais urxentes para pór fin ao incumprimento, á espera, de ser o caso, dunha ulterior resolución do Estado de emisión.

2. A autoridade xudicial española notificará á autoridade competente do Estado de emisión calquera incumprimento das medidas adoptadas en virtude da orde europea de protección. A notificación efectuarase a través do certificado que figura como anexo IX.

Artigo 140. *Denegación do recoñecemento e da execución da orde europea de protección.*

1. A autoridade xudicial española denegará o recoñecemento dunha orde europea de protección cando concorra, ademais dalgún dos motivos previstos no artigo 32, algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a resolución non se refira a algunha das medidas previstas neste título.

b) Que a medida de protección se refira a un feito que non constitúe infracción penal en España.

c) Que a protección derive da execución dunha pena ou medida que, conforme o dereito español, fose obxecto de indulto e corresponda a un feito ou conduta sobre o cal teña competencia.

d) Que, conforme o dereito español, a persoa causante do perigo non se poida considerar penalmente responsable do feito ou conduta que dese lugar á adopción da medida de protección, por razón da súa idade.

2. A autoridade xudicial española que denegue o recoñecemento dunha orde europea de protección notificará a súa decisión e os motivos dela, ademais de á autoridade competente do Estado de emisión, á persoa protexida, e informará esta, de ser o caso, da posibilidade de solicitar a adopción dunha medida de protección de conformidade co seu dereito nacional e das vías de recurso existentes.

Artigo 141. *Modificación da orde europea de protección.*

Cando a autoridade competente do Estado de emisión modifique a orde europea de protección, a autoridade xudicial española, logo de audiencia ao Ministerio Fiscal, modificará as medidas adoptadas, salvo os casos en que aquela modificación non se axuste aos tipos de prohibicións ou restricións previstos neste capítulo ou en caso de que a información transmitida coa orde europea de protección sexa incompleta e non se completase dentro do prazo fixado.

Artigo 142. *Finalización das medidas adoptadas en virtude dunha orde europea de protección.*

1. A autoridade xudicial española, logo de audiencia ao Ministerio Fiscal, poderá pór fin ás medidas adoptadas en execución dunha orde europea de protección:

a) En caso de que a autoridade competente do Estado de emisión revogase ou anulase a orde europea de protección, tan pronto como recibise a correspondente notificación.

b) Cando existan indicios claros de que a persoa protexida non reside nin permanece en España ou abandonou definitivamente o territorio español.

c) Cando expirase, consonte o ordenamento xurídico español, o prazo máximo de vixencia das medidas adoptadas.

d) No caso de que non se modifique a medida de protección polas causas previstas no artigo anterior.

e) Cando, tras o recoñecemento da orde europea de protección, se transmitise ao Estado de execución unha resolución sobre medidas alternativas á prisión provisional ou de liberdade vixiada.

2. A autoridade xudicial española informará inmediatamente de tal resolución, ademais de a autoridade competente do Estado de emisión, a persoa protexida cando sexa posible.

3. Antes de pór fin ás medidas de protección, a autoridade xudicial española poderá solicitar á autoridade competente do Estado de emisión que informe sobre a necesidade de manter a protección outorgada pola orde europea de protección nas circunstancias do caso concreto de que se trate, para o cal lle concederá o prazo máximo dun mes.

TÍTULO VII

Resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 143. *Resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. As resolucións cuxo réxime de recoñecemento e execución se regula neste título son aquelas que se dirixen a impedir provisionalmente a destrución, transformación, desprazamento, transferencia ou alleamento de bens que poidan ser sometidos a comiso ou utilizarse como medios de proba.

2. As resolucións de embargo poderán adoptarse en relación con calquera tipo de ben, sexa material ou inmaterial, moble ou inmovible, así como cos documentos acreditativos dun título ou dereito sobre ese ben, dos que a autoridade xudicial do Estado de emisión considere que constitúen o produto dunha infracción ou os instrumentos ou obxectos da dita infracción.

3. As resolucións de aseguramento de probas poderán adoptarse en relación cos obxectos, documentos ou datos que posteriormente se poidan utilizar como medio de proba nun procedemento penal.

Artigo 144. *Autoridades xudiciais competentes en España para emitir e executar unha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. Son autoridades de emisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas os xuíces ou tribunais que coñezan do proceso en que se deba adoptar a medida, así como os fiscais que dirixan as dilixencias de investigación en que se deba adoptar unha medida de aseguramento de probas que non sexa limitativa de dereitos fundamentais.

2. Son autoridades competentes en España para executar unha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas os xuíces de instrución do lugar onde se encontren os bens ou documentos obxecto de aseguramento ou as probas que deban ser aseguradas, así como os fiscais para a execución daquelas medidas de aseguramento de probas que poden realizar dentro das súas competencias sen adoptar medidas limitativas de dereitos fundamentais.

O cambio sobrevido da localización do obxecto da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas non implicará unha perda sobrevida de competencia do xuíz de instrución ou do fiscal que acordase o recoñecemento e a execución da resolución transmitida a España.

Se o certificado se emitise en relación con varios bens situados en circunscricións distintas, o xuíz de instrución que primeiro o reciba e en cuxa circunscrición se encontre ao menos un deses bens será competente para coñecer do embargo ou aseguramento de todos os demais.

Se nunha mesma orde se insta o embargo ou aseguramento preventivo dun ben cuxo embargo ou aseguramento sexa competencia do xuíz de instrución e doutro que podería selo do Ministerio Fiscal, o primeiro coñecerá integramente desta resolución, sen que se poida desagregar en dúas resolucións distintas.

CAPÍTULO II

Emisión e transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas

Artigo 145. *Transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. Cando unha autoridade xudicial española considere necesaria unha medida de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas que se encontren no territorio doutro Estado membro da Unión Europea, enviará a súa resolución á autoridade xudicial competente para que proceda á súa execución.

2. Son requisitos para a emisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas:

a) Que esta a ditase nun proceso penal o xuíz ou tribunal coa finalidade de proceder ao posterior comiso dos bens ou para que produzan efectos como elemento probatorio, ou que o Ministerio Fiscal adoptase unha medida de aseguramento de probas non limitativa de dereitos fundamentais nunhas dilixencias de investigación.

b) Que conste indiciariamente no proceso penal ou nas dilixencias de investigación que os efectos cuxo embargo preventivo ou aseguramento se persegue se encontran noutro Estado membro.

3. Na resolución expresárase con claridade se a cooperación xudicial que se require consiste na transferencia á autoridade xudicial española dos elementos de proba ou dos bens obxecto de embargo, ou se vai acompañada dunha solicitude de comiso, ou ben se require a súa permanencia nese Estado á espera da adopción dalgunha das medidas anteriores.

Artigo 146. *Procedemento para a emisión da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. Con carácter previo á emisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas, poderase requirir da autoridade competente do Estado de execución información suficiente sobre se efectivamente o ben obxecto de aseguramento se encontra no dito Estado. Esta mesma información poderá solicitarse a través dos rexistros informáticos ou organismos que se considere que a poidan facilitar.

2. A resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas poderá acordarse de oficio ou por instancia de parte.

3. Se durante o proceso penal as partes instan a emisión da resolución, solicitaráselles que acheguen xustificación documental ou outro tipo de indicio fidedigno que evidencie que o ben existe e que se encontra no territorio do Estado de execución.

Artigo 147. *Documentación da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. A resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas documentarase no certificado previsto no anexo X e remitirase conxuntamente coa resolución xudicial que acorda a medida cautelar.

2. Cando sexa necesario para garantir a validez dos medios de proba, farase constar que a execución das medidas acordadas se deberá realizar observando as formalidades e os procedementos previstos no dereito español que expresamente se indiquen no certificado.

Artigo 148. *Transmisión a varios Estados de execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

A resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas poderase transmitir simultaneamente a máis dun Estado de execución cando a autoridade xudicial española competente teña motivos fundados para crer que os distintos bens obxecto da resolución se encontran en distintos Estados de execución.

Artigo 149. *Competencias da autoridade de emisión española tras a transmisión dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. Transmitida a resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas, se a autoridade de execución limitase a duración do aseguramento e solicitase alegacións sobre o levantamento da medida polo transcurso do tempo, o xuíz ou tribunal oirá o Ministerio Fiscal e demais partes comparecidas polo prazo de cinco días. A continuación, o xuíz ou tribunal dirixirá comunicación á autoridade de execución explicitando os motivos para o mantemento da medida ou se deixou de ser necesaria.

Esta mesma comunicación realizaraa o Ministerio Fiscal que, no seo dunhas dilixencias de investigación, recibise o traslado para alegacións solicitadas pola autoridade de execución.

2. Se a autoridade de execución solicita alegacións por parte da autoridade emisora española durante a tramitación dun recurso interposto fronte á resolución que se ditase

no Estado de execución, o xuíz ou tribunal, oídas as partes comparecidas e o Ministerio Fiscal, emitiráas no prazo de dez días desde que o traslado lle fose efectuado.

Estas alegacións serán remitidas polo Ministerio Fiscal cando efectuase a transmisión da resolución no seo dunhas dilixencias de investigación.

3. Cando na resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas transmitida se fixese constar que a cooperación xudicial requirida é a súa permanencia no Estado de execución á espera de que se decrete o comiso dos bens ou a transferencia dos elementos de proba a España, a autoridade española de emisión poderá remitir ao Estado de execución a solicitude de comiso ou transferencia.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas

Artigo 150. *Ausencia de control de dobre tipificación.*

Cando a resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas fose emitida por un delito que pertenza a unha das categorías de delitos enumeradas no punto 1 do artigo 20 e ese delito estea castigado no Estado de emisión cunha pena privativa de liberdade cuxa duración máxima sexa, ao menos, de tres anos, a autoridade xudicial española competente acordará a realización da medida sen control da dobre tipificación dos feitos.

Artigo 151. *Procedemento para o recoñecemento da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. A decisión de execución da resolución deberá ser adoptada inmediatamente e comunicada sen dilación á autoridade xudicial de emisión e ao Ministerio Fiscal, por calquera medio que deixe constancia escrita. As autoridades xudiciais españolas resolverán o procedente e comunicaranlo dentro das 24 horas seguintes á recepción da resolución.

2. A autoridade competente que reciba a resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas adoptará, no prazo de cinco días desde a recepción, as medidas necesarias para a indagación da localización do ben obxecto de embargo preventivo.

Así mesmo, poderá dirixir comunicación á autoridade xudicial emisora para que amplíe calquera circunstancia relevante para a execución da medida do aseguramento.

Artigo 152. *Medidas de cumprimento da resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

1. A resolución que acorde o recoñecemento e a execución do embargo preventivo de bens ou do aseguramento de probas, determinará qué medida cautelar concreta debe adoptarse para levar a cabo a súa execución. A medida poderá consistir no depósito do ben, no seu embargo preventivo, no bloqueo de contas bancarias, depósitos, valores ou outros títulos valores ou activos financeiros, así como na prohibición de dispor do ben ou calquera outra medida cautelar que se poida acordar no proceso penal e deberá realizarse sempre de conformidade coas previsións do ordenamento xurídico español.

2. A autoridade competente informará a autoridade de emisión con carácter inmediato do contido concreto das medidas adoptadas para levar a cabo o aseguramento.

3. Tres meses antes de que a medida adoptada alcance a duración determinada no auto, darase traslado á autoridade competente do Estado de emisión para que alegue sobre a procedencia de manter ou levantar aquela.

4. Tanto se o obxecto do aseguramento é un elemento probatorio como se é un produto, instrumento ou efecto do delito, o xuíz de instrución ou o fiscal competente respectará as formalidades e os procedementos indicados pola autoridade de emisión,

sempre que non sexan contrarios aos principios fundamentais do noso ordenamento xurídico.

Artigo 153. *Duración da medida de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.*

1. A medida manterase ata que se resolva definitivamente a solicitude de transferencia ou comiso cursada pola autoridade xudicial de emisión, sen prexuízo das medidas coercitivas complementarias que se poidan adoptar.

2. Porén, logo de consulta á autoridade de emisión, a autoridade española competente, de conformidade coas normas procesuais nacionais, poderá impor condicións, adecuadas ás circunstancias do caso, para limitar a duración ou modificar a medida de que se trate, incluíndo a destrución e a realización anticipada dos efectos xudiciais. Se, de conformidade con esas condicións, se propón deixar sen efecto ou modificar a medida, comunicarao inmediatamente á autoridade de emisión, para que expoña o que estime oportuno.

3. Cando a autoridade de emisión comunique que a medida que solicitou foi deixada sen efecto, esta alzarase sen dilación.

Artigo 154. *Denegación do recoñecemento e da execución dunha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.*

A autoridade competente española denegará o recoñecemento dunha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas cando concorra algún dos motivos previstos no artigo 32.

Artigo 155. *Imposibilidade de execución dunha resolución de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas.*

Comunicaráselle inmediatamente á autoridade de emisión a imposibilidade de executar na práctica a medida, debido a que os bens ou as probas desapareceron, foron destruídos, non se encontraron no lugar indicado no certificado ou non se indicase coa suficiente precisión onde se encontra o ben ou o elemento de proba, incluso tras consultar aquela.

Artigo 156. *Suspensión da execución dunha medida de embargo de bens ou de aseguramento de probas.*

1. Poderase suspender a execución dunha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas transmitida pola autoridade xudicial doutro Estado membro da Unión Europea nos casos seguintes:

a) Cando a execución poida impedir o bo desenvolvemento dunha investigación penal en curso en España, durante o tempo necesario.

b) Cando sobre os bens ou probas de que se trate se ditase unha medida anterior nun procedemento xudicial ou administrativo, ata que se deixe sen efecto esta, sempre que esa medida teña prioridade sobre posteriores resolucións de intervención de efectos e instrumentos ditadas en causas penais consonte o dereito nacional.

2. A autoridade española competente comunicará á autoridade de emisión calquera outra medida restritiva que se ditase sobre o ben de que se trate.

TÍTULO VIII

Resolucións de comiso

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 157. *Resolucións de comiso.*

1. As resolucións cuxo réxime de recoñecemento e execución se regula neste título son aquelas polas que un órgano xurisdiccional impón unha sanción ou medida firme a raíz dun procedemento relacionado cunha ou varias infraccións penais que ten como resultado a privación definitiva de bens.

2. A resolución de comiso pode afectar calquera tipo de bens, xa sexan materiais ou inmateriais, mobles ou inmoables, así como os documentos con forza xurídica ou outros documentos acreditativos dun título ou dereito sobre eses bens respecto dos cales o órgano xurisdiccional do Estado de emisión decidise:

a) Que constitúen o produto dunha infracción penal ou equivalen total ou parcialmente ao valor do dito produto.

b) Que constitúen os instrumentos da dita infracción.

c) Que poden ser comisados con motivo da aplicación no Estado de emisión de calquera dos supostos de potestade de comiso ampliada que se especifican no artigo 3, puntos 1 e 2, da Decisión marco 2005/212/JAI, do Consello, do 24 de febreiro de 2005, relativa ao comiso dos produtos, instrumentos e bens relacionados co delito.

d) Ou que poden ser comisados a teor de calquera outra disposición relacionada cunha potestade de comiso ampliada de conformidade co dereito do Estado de emisión.

Artigo 158. *Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución de comiso.*

1. Son autoridades de emisión dunha resolución de comiso os xuíces ou tribunais penais que coñezan da execución da sentenza onde se impoña como consecuencia accesoria o comiso dun ben.

2. É autoridade competente para recoñecer e executar a resolución de comiso o xuíz do penal do lugar onde se encontre calquera dos bens obxecto de comiso.

O cambio sobrevido da localización do ben non implicará unha perda da competencia do xuíz do penal que acordase o recoñecemento e a execución da resolución de comiso transmitida a España.

Se o certificado se emitise en relación con varios bens situados en circunscricións distintas, o xuíz do penal que primeiro o reciba e en cuxa circunscrición se encontre ao menos un deses bens será competente para coñecer do comiso de todos os demais.

Se a autoridade emisora non coñece o lugar en que se encontra o ben que se pretende comisar e si indica no certificado o lugar de residencia ou domicilio social da persoa fronte á cal se ditou a resolución, será competente o xuíz do penal desa localidade, mesmo cando se constate con posterioridade que o ben está localizado noutra circunscrición ou que a persoa trasladou o seu domicilio.

Se un mesmo certificado se emitise en relación con varias persoas, con residencia en varios lugares distintos do territorio español, o xuíz do penal que primeiro o reciba e en cuxa circunscrición se encontre ao menos un deses domicilios será competente para coñecer do comiso decretado fronte ao resto das persoas sinaladas no certificado.

CAPÍTULO II

Transmisión dunha resolución de comiso

Artigo 159. *Transmisión dunha resolución de comiso.*

1. A resolución de comiso transmitirase á autoridade competente do Estado membro da Unión Europea en que teña motivos fundados de que se encontran os bens obxecto de comiso.

2. En caso de que en relación con eses bens se ditase e executase con anterioridade unha resolución de embargo de bens ou de aseguramento de probas en procedementos penais, o xuíz do penal requirirá os antecedentes ao xuíz de instrución para os efectos de continuar a súa tramitación.

3. Cando se trate dunha resolución de comiso relativa a unha cantidade de diñeiro, transmitirase á autoridade competente do Estado membro da Unión Europea en que teña motivos fundados para crer que a persoa natural ou xurídica contra a que se ditou a resolución ten bens ou ingresos.

4. Se a autoridade xudicial penal española non ten motivos fundados que lle permitan determinar o Estado a que poida trasladar a resolución de comiso, transmitiralla á autoridade competente do Estado membro onde a persoa natural ou xurídica contra a cal se ditou a resolución resida habitualmente ou teña o seu domicilio social, respectivamente.

Artigo 160. *Documentación da resolución de comiso.*

A resolución de comiso documentarase no certificado previsto no anexo XI e remitirase conxuntamente coa resolución xudicial que acorde a privación definitiva do ben.

No certificado sinalarase especificamente que non cabe impor penas privativas de liberdade ou doutros dereitos como alternativa á resolución de comiso.

Así mesmo, en caso de que en relación cos bens obxecto de comiso se executase con anterioridade unha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas, farase constar así expresamente.

Artigo 161. *Procedemento para a transmisión da resolución de comiso.*

1. Con carácter previo á emisión poderase solicitar da autoridade competente do Estado de execución ou dos organismos que poidan facilitar a información sobre os bens ou ingresos a que afecta a medida, así como a residencia habitual ou domicilio social da persoa afectada polo comiso.

2. A resolución de comiso poderá emitirse de oficio ou por instancia de parte. Neste último caso, solicitaráselle á parte que achegue xustificación documental ou outro tipo de indicio fidedigno que evidencie a existencia do ben concreto e que se encontra no territorio do Estado de execución, da existencia de ingresos no dito Estado ou de que a persoa fronte á cal se dirixe a resolución ten nel a súa residencia habitual ou sede social.

3. Durante esta tramitación poderán emitirse resolucións de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas ou outro tipo de peticións de asistencia xudicial convencional que garantan a execución do comiso unha vez que sexa emitido.

Artigo 162. *Transmisión dunha resolución de comiso a máis dun Estado membro.*

1. Unha resolución de comiso referente a bens concretos poderase transmitir asemade a máis dun Estado de execución cando se dea algún dos seguintes supostos:

a) Que a autoridade xudicial española competente teña motivos fundados para crer que os distintos bens obxecto da resolución de comiso se encontran en distintos Estados de execución.

b) Que o comiso dun ben concreto incluído na resolución de comiso requira a intervención en máis dun Estado de execución.

c) Que a autoridade xudicial española competente teña motivos fundados para crer que un ben concreto incluído na resolución de comiso está localizado nun dos dous ou máis Estados de execución determinados.

2. Unha resolución de comiso referente a unha cantidade de diñeiro poderá transmitirse simultaneamente a máis dun Estado de execución cando a autoridade xudicial española competente considere que hai motivos específicos para facelo. Entre outros supostos, considérase que concorren tales motivos:

a) Cando non se decretase con carácter preventivo o seu embargo, consonte esta lei.

b) Cando o valor dos bens que poden ser comisados no Estado de emisión e en calquera Estado de execución probablemente non sexa suficiente para executar a cantidade total obxecto da resolución de comiso.

3. Sempre que non se cumprise na súa totalidade a resolución de comiso, efectuarase a súa remisión de forma sucesiva aos Estados en que se presuma que se encontran bens do condenado.

Artigo 163. *Consecuencias da transmisión dunha resolución de comiso.*

1. A transmisión dunha resolución de comiso non impedirá que a autoridade xudicial penal española poida proceder á súa execución.

2. En caso de transmisión a un ou máis Estados de execución dunha resolución de comiso referente a unha cantidade de diñeiro, a autoridade xudicial española garantizará que o valor total derivado da execución da resolución non exceda o importe máximo especificado nela.

3. A autoridade xudicial penal española informará de inmediato a autoridade competente de todo Estado de execución afectado, por calquera medio que poida deixar constancia escrita, nos seguintes casos:

a) Cando considere que hai risco de que a execución supere o importe máximo especificado. Informará, así mesmo, cando considere que o risco mencionado deixou de existir.

b) Cando a totalidade ou parte da resolución de comiso fose executada en España ou noutro Estado de execución. Neste caso, especificarase na comunicación o importe da sentenza de comiso que aínda non fose executado.

c) Se, con posterioridade á transmisión dunha resolución de comiso, unha autoridade española recibiu unha cantidade de diñeiro pagada voluntariamente polo condenado en cumprimento da resolución de comiso. Neste caso, indicarse se queda parte da resolución por executar e o seu importe.

Artigo 164. *Transformación do comiso.*

1. Cando unha resolución de comiso afecte un ben en concreto e por calquera circunstancia non sexa posible o seu comiso, a autoridade xudicial española solicitará á autoridade competente do Estado de execución que o comiso adopte a forma de obrigaón de pagamento dunha cantidade de diñeiro equivalente ao valor do ben de que se trate.

2. Para a dita transformación, unha vez que se reciba noticia da imposibilidade de levar a cabo o comiso do ben concreto de que se trate, acordarase no prazo de cinco días que se practique a taxación xudicial do ben. Do seu resultado darase traslado por cinco días ao Ministerio Fiscal e a todas as partes comparecidas, co fin de que impugnen a taxación ou manifesten o que ao seu dereito conveña. O incidente finalizará co auto

ditado polo xuíz ou tribunal en que se determine a contía da obrigaón de pagamento que, unha vez firme, se comunicará á autoridade de execución.

Artigo 165. *Acordo entre autoridades sobre a disposición dos bens comisados.*

1. O xuíz ou tribunal competente que emitise a resolución de comiso poderá alcanzar un acordo en relación coa disposición dos bens comisados cando así o solicitase a autoridade de execución. Neste caso, a execución do comiso quedará a expensas do que ao respecto se acorde.

2. A autoridade xudicial española que reciba unha comunicación da autoridade do Estado de execución sobre gastos especiais que levou consigo a execución da resolución de comiso, comunicarllo ao Ministerio de Xustiza para efectos dun posible acordo sobre a repartición de custos co Estado de execución.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución de comiso

Artigo 166. *Recoñecemento dunha resolución de comiso.*

1. O xuíz do penal competente recoñecerá e executará unha resolución de comiso cando se encontre en España o ben sobre o cal recaia ou o domicilio ou, de ser o caso, o domicilio social da persoa afectada.

2. Cando a resolución de comiso fose emitida por un delito que pertenza a unha das categorías de delitos enumeradas no punto 1 do artigo 20 e o delito estea castigado no Estado de emisión cunha pena privativa de liberdade cuxa duración máxima sexa, ao menos, de tres anos, o xuíz do penal acordará a realización da medida sen control da dobre tipificación dos feitos.

3. Tamén se executará a resolución de comiso que se lle impuxese no Estado de emisión a unha persoa xurídica por unha infracción para a que non se prevexa a súa responsabilidade de acordo co dereito español.

Artigo 167. *Procedemento sobre o recoñecemento da resolución de comiso.*

1. O xuíz do penal que reciba a resolución de comiso procederá á indagación da localización do ben obxecto de comiso.

Así mesmo, o xuíz do penal poderá dirixir comunicación á autoridade xudicial emisora para que amplíe calquera circunstancia relevante para a execución do comiso.

2. O xuíz do penal, logo de informe do Ministerio Fiscal e demais partes comparecidas emitido no prazo de cinco días, acordará mediante auto o despacho de execución da resolución de comiso debidamente transmitida, nun prazo máximo de dez días desde a súa recepción. A adopción da resolución de comiso de que se trate sucederá, de ser o caso, as medidas que sobre os mesmos bens se acordasen en aplicación dun embargo preventivo.

Artigo 168. *Execución dunha resolución de comiso.*

1. En caso de que unha solicitude de comiso afecte un ben concreto e por calquera circunstancia non sexa posible o seu comiso, o xuíz do penal competente acordará que o comiso adopte a forma da obrigaón de pagamento dunha cantidade de diñeiro correspondente ao valor do ben de que se trate.

2. En caso de que unha resolución de comiso se refira a unha cantidade de diñeiro, o xuíz do penal competente, en caso de que non poida obter o pagamento, executará a resolución de comiso sobre calquera ben dispoñible para tal efecto.

3. En caso de que unha resolución de comiso se refira a unha cantidade de diñeiro, o xuíz do penal competente converterá, cando sexa necesario, o importe que deba

comisarse á moeda do Estado de execución, aplicando o tipo de cambio vixente no momento de se ditar a resolución de comiso.

4. En todos os supostos previstos neste artigo serán oídos o Ministerio Fiscal e as demais partes comparecidas polo prazo de cinco días.

Artigo 169. *Execución de resolucións de comiso múltiples.*

1. Cando o xuíz do penal competente estea tramitando dúas ou máis resolucións de comiso referentes a unha cantidade de diñeiro ditadas contra a mesma persoa natural ou xurídica que non dispoña de medios suficientes en España para que se executen todas elas, ou cando se refiran a un mesmo ben, decidirá cal ou cales daquelas resolucións se executarán, tras considerar debidamente todas esas circunstancias. Para adoptar esta decisión terase en conta principalmente e por este orde a existencia dun embargo preventivo, a gravidade relativa e o lugar da infracción, as datas das resolucións respectivas e as datas da súa transmisión. O xuíz do penal competente comunicará sen dilación a súa decisión ás autoridades competentes do Estado ou Estados de emisión.

2. En caso de que o condenado poida facilitar a proba do comiso, total ou parcial, efectuado noutro Estado, o xuíz do penal competente consultará a autoridade competente do Estado de emisión. En caso de comiso de produtos dun delito, toda porción do valor dos bens afectados que se recupere en virtude da resolución de comiso noutro Estado se deducirá na súa totalidade do valor dos bens que se deben comisar en España.

Artigo 170. *Denegación do recoñecemento e execución dunha resolución de comiso.*

1. O xuíz do penal competente denegará o recoñecemento e a execución das resolucións de comiso, ademais de nos supostos dos artigos 32 e 33, nos seguintes casos:

a) Cando os dereitos das partes interesadas, incluídos os terceiros de boa fe consonte a lexislación española, impidan a execución da resolución de comiso.

b) Cando o xuíz considere incompatible cos dereitos e liberdades fundamentais recoñecidos na Constitución a resolución adoptada en aplicación das disposicións sobre a potestade de comiso ampliada a que se refire a letra d) do punto 2 do artigo 157.

c) Cando a resolución se refira a feitos que se cometesen fóra do Estado emisor e o dereito español non permita a persecución desas infraccións cando se cometesen fóra do seu territorio.

2. En caso de que conorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e da execución previstos nas letras a), c) e d) do punto 1 do artigo 32, no punto 1 do artigo 33 ou nas letras b) e c) do punto anterior, antes de denegar parcial ou totalmente o recoñecemento e a execución da resolución, o xuíz do penal consultará a autoridade competente do Estado de emisión para que aclare a situación e, de ser o caso, emende o defecto en que se incorrese. Esta previsión tamén será de aplicación no caso da letra a) do punto anterior cando non se informase da interposición dun recurso en España.

Artigo 171. *Suspensión da execución dunha resolución de comiso.*

1. O xuíz do penal competente poderá suspender a execución dunha resolución de comiso transmitida nos seguintes supostos:

a) Cando, no caso dunha resolución de comiso referente a unha cantidade de diñeiro, considere que hai risco de que o valor total derivado da súa execución poida exceder o importe especificado na resolución como consecuencia da súa execución simultánea en máis dun Estado membro.

b) Cando a execución da resolución de comiso poida impedir o bo desenvolvemento dunha investigación ou actuación penal en curso, durante o tempo que coide razoable.

c) Cando considere necesario traducir, sen repercutir o seu custo ao Estado de emisión, a resolución de comiso ou partes dela, polo tempo necesario para obter a súa tradución.

d) Cando o ben xa fose obxecto dun procedemento de comiso en España.

2. O xuíz do penal competente adoptará, durante o período de suspensión, as medidas necesarias para asegurar a execución da resolución de comiso.

3. En caso de suspensión de conformidade coa letra a) do punto 1 deste artigo, o xuíz do penal competente informará diso sen dilación a autoridade competente do Estado de emisión por calquera medio que poida deixar constancia escrita.

4. Nos casos previstos nas letras b), c) e d) do punto 1 deste artigo, o xuíz do penal comunicará sen dilación a suspensión da execución da resolución de comiso, os seus motivos e, se é posible, a súa duración prevista, á autoridade competente do Estado de emisión por calquera medio que poida deixar constancia escrita.

5. Tan pronto como deixen de existir os motivos de suspensión, o xuíz do penal competente tomará de inmediato as medidas oportunas para executar a resolución de comiso e informará diso a autoridade competente do Estado de emisión por calquera medio que poida deixar constancia escrita.

Artigo 172. *Disposición dos bens comisados.*

1. O xuíz do penal competente disporá do diñeiro obtido da execución da resolución de comiso de acordo coas seguintes regras:

a) Se o importe obtido da execución da resolución de comiso é inferior a 10.000 euros ou ao equivalente a ese importe, ingresarase na conta de depósitos e consignacións xudiciais.

b) En todos os demais casos, transferirase ao Estado de emisión o 50 por 100 do importe que se obtivese da execución da resolución de comiso. O 50 por 100 restante ingresarase na conta de depósitos e consignacións xudiciais.

As cantidades que, en aplicación do disposto anteriormente, correspondan a España serán transferidas polo secretario xudicial ao Tesouro Público con aplicación, de ser o caso, do que se estableza en normas especiais e, particularmente, no previsto polo artigo 374 do Código penal e pola Lei 17/2003, do 29 de maio, pola que se regula o Fondo de bens comisados por tráfico ilícito de drogas e outros delitos relacionados, e na súa normativa de desenvolvemento.

2. O xuíz do penal competente decidirá que os bens que non sexan diñeiro ou outros instrumentos de pagamento ao portador obtidos da execución da resolución de comiso sexan alleados e aplicados da forma prevista no punto anterior.

O alleamento dos bens realizarase de acordo coa lexislación española e, cando proceda, observarase o previsto pola Lei orgánica 12/1995, do 12 de decembro, de represión do contrabando e a súa normativa de desenvolvemento.

3. Cando da execución da resolución de comiso resulten afectados bens integrantes do patrimonio histórico español, o xuíz do penal en ningún caso procederá ao seu alleamento ou restitución ao Estado de emisión. En tal suposto, comunicarllelo ás autoridades españolas competentes e serán de aplicación as disposicións da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español e a súa normativa de desenvolvemento.

4. O Estado español non reclamará ao Estado de emisión o reembolso dos gastos que resulten da execución da resolución de comiso. Non obstante, se a execución da resolución levou consigo gastos que considera de índole substancial ou excepcional, o xuíz do penal comunicará ao Ministerio de Xustiza para que este chegue a un acordo coas autoridades competentes do Estado de emisión sobre a repartición de custos.

TÍTULO IX

Resolucións polas que se impoñen sancións pecuniarias

CAPÍTULO I

Disposicións xerais*Artigo 173. Sanción pecuniaria.*

1. Entenderase por sanción pecuniaria a cantidade de diñeiro exixida por unha resolución firme en concepto de multa imposta como consecuencia da comisión por unha persoa física ou xurídica dunha infracción penal ou administrativa sempre que, en relación con estas últimas, se poida recorrer contra as sancións administrativas ante un órgano xurisdiccional penal.

2. Para os efectos desta lei, tamén se incluírán nas sancións pecuniarias as cantidades que figuren nas correspondentes resolucións e se refiran aos seguintes conceptos:

a) Aquela cantidade de diñeiro imposta en concepto de custas xudiciais ou gastos administrativos orixinados no procedemento.

b) Unha compensación en beneficio das vítimas, sempre que a vítima non poida ser parte civil no procedemento e o órgano xurisdiccional actúe no exercicio da súa competencia penal.

c) Unha cantidade destinada a un fondo público ou a unha organización de apoio ás vítimas.

3. A sanción pecuniaria para os efectos desta lei non poderá comprender ordes de confiscación de instrumentos ou produtos do delito, para as cales se aplicarán as normas previstas no capítulo III do presente título.

A sanción pecuniaria tampouco poderá comprender resolucións de restitución nin reparación do dano nin a indemnización de prexuízos materiais e morais, determinadas nun procedemento penal, sen prexuízo do previsto na letra b) do punto anterior.

Cando unha sentenza ditada en España inclúa unha condena de reparación do dano ou a indemnización de prexuízos materiais e morais a favor das vítimas ou prexudicados, a autoridade xudicial penal española instará a súa execución a través dos mecanismos previstos nas normas de cooperación xudicial civil na Unión Europea.

Artigo 174. Autoridades xudiciais competentes en España para transmitir e executar unha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.

1. É autoridade competente para transmitir unha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria imposta a unha persoa física ou xurídica que posúa propiedades ou obteña ingresos noutro Estado membro da Unión Europea o órgano xurisdiccional penal competente para a súa execución en España.

2. É autoridade competente para recoñecer e executar a resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria:

a) Con carácter principal, o xuíz do penal do lugar de residencia do condenado ou onde teña a súa sede social se se trata dunha persoa xurídica.

b) Subsidiariamente, o xuíz do penal do lugar onde se encontre calquera dos bens inmoables propiedade da persoa física ou xurídica condenada ao pagamento de multa.

c) Finalmente, o xuíz do penal do lugar onde se encontre calquera das fontes de ingresos do condenado en España.

O cambio de calquera destas circunstancias por traslado de residencia do condenado ou da súa sede social, venda do ben inmoable ou cambio nas súas fontes de ingresos, non implicará unha perda sobrevida de competencia do xuíz do penal que acordase o

recoñecemento e a execución da resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria transmitida a España.

No caso de que un mesmo certificado se refira a varias persoas e unha delas cumpra algún dos requisitos establecidos neste punto, o xuíz do penal competente poderá asumir a execución en relación con todos os condenados, sen que proceda dividir unha única resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria en varias.

Artigo 175. *Destino das cantidades cobradas.*

1. As cantidades percibidas en concepto de execución dunha resolución en España ingresarán na conta de depósitos e consignacións xudiciais, salvo que se acordase outra cousa co Estado de emisión respecto das cantidades que constitúan unha compensación en beneficio das vítimas a que se refire a letra b) do punto 2 do artigo 173.

Neste caso, se o Estado de emisión solicita estas cantidades, o xuíz do penal requirirá ditame do Ministerio Fiscal, concedéndolle un prazo de dez días, e resolverá o que proceda sobre o destino das cantidades compensatorias a vítimas e prexudicados. O secretario xudicial transferirá as cantidades de conformidade cos termos literais daquel.

2. Fóra do caso da compensación en beneficio das vítimas, non se admitirá ningún outro acordo que poida variar a regra expresada no punto anterior.

CAPÍTULO II

Transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria

Artigo 176. *Transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. A resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria transmitirase á autoridade competente do Estado membro da Unión Europea en que a persoa física ou xurídica condenada posúa propiedades, obteña ingresos ou teña a súa residencia habitual ou a súa sede social, para que proceda á súa execución.

2. A autoridade xudicial penal española transmitirá a resolución a un único Estado de execución cada vez.

Artigo 177. *Documentación da resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. A resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria documentarase no certificado previsto no anexo XII e remitirase conxuntamente coa sentenza ou resolución firme que impón a condena de multa.

2. No certificado fixarase, de ser o caso, a cantidade líquida cuxo pagamento procede en virtude do sistema días-multa previsto no Código penal.

3. No certificado conterase a previsión de que a pena de multa se converta en pena privativa de liberdade ou en traballos en beneficio da comunidade en caso de falta de pagamento, conforme o disposto no Código penal, e deberase especificar a súa duración.

Artigo 178. *Procedemento para a transmisión da resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. O xuíz ou tribunal oirá o Ministerio Fiscal nun prazo de cinco días e resolverá mediante auto motivado ditado nos cinco días seguintes.

2. Con carácter previo á emisión, poderase solicitar da autoridade competente do Estado de execución ou dos organismos que poidan facilitala información suficiente sobre se efectivamente o condenado dispón de bens ou ingresos no dito Estado, ou sobre se ten a súa residencia nel.

Artigo 179. *Consecuencias da transmisión dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. Unha vez transmitida a resolución, a autoridade xudicial penal española non poderá proceder á súa execución, salvo nos casos en que se produza a súa devolución.

Tal suspensión alcanzará só os pronunciamentos relativos á imposición dunha pena de multa e as custas.

2. Se, despois de transmitir unha resolución, a sanción pecuniaria fose pagada voluntariamente polo condenado ou se executase como resultado de actuacións xudiciais anteriores, a autoridade xudicial penal española aplicará o pagamento recibido na forma legalmente prevista e informará inmediatamente diso a autoridade competente do Estado de execución, con indicación da redución que experimentase a contía e os conceptos incluídos na sanción pecuniaria sometida a execución.

CAPÍTULO III

Execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria

Artigo 180. *Recoñecemento e execución en España dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. O xuíz do penal competente estará obrigado a recoñecer e executar unha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria que lle fose remitida pola autoridade competente doutro Estado membro, sen suxeición a control de dobre tipificación cando se refira a algún dos delitos enumerados nos puntos 1 e 2 do artigo 20.

2. Tamén se executará a sanción pecuniaria que se impuxese no Estado de emisión a unha persoa xurídica por unha infracción penal para a cal non se preveña a súa responsabilidade de acordo co dereito español.

Artigo 181. *Procedemento para o recoñecemento e execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. O xuíz do penal que reciba a resolución procederá á indagación dos seguintes aspectos:

- a) Se o condenado ten a súa residencia ou sede social en España.
- b) Só se non consta domicilio ou sede social en España do condenado, se o ten ao seu nome inscrito algún ben no Rexistro da Propiedade.
- c) Se non se dan ningunha das dúas circunstancias anteriores, se ao condenado lle consta algunha fonte de ingresos en España.

2. O xuíz do penal, logo de informe do Ministerio Fiscal emitido no prazo de cinco días, acordará o despacho de execución da resolución de sancións pecuniarias debidamente transmitida mediante auto, nun prazo máximo de cinco días desde a súa recepción.

3. Cando a contía da sanción estea indicada no certificado nunha divisa estranxeira, o secretario xudicial converterá o importe a euros, aplicando o tipo de cambio vixente no momento que se impuxo a sanción.

Artigo 182. *Denegación do recoñecemento e execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

1. O xuíz do penal competente denegará o recoñecemento e a execución das resolucións que exixan o pagamento dunha sanción pecuniaria, ademais de nos supostos dos artigos 32 e 33, nos seguintes casos:

a) Cando a resolución castigue unha persoa física que, debido á súa idade, non podería ter sido considerada responsable penal de acordo co previsto na lexislación española.

b) Cando, segundo o certificado, en caso de procedemento escrito, non foi informado do seu dereito a impugnar a resolución e dos prazos para a interposición do dito recurso.

c) Cando, segundo o certificado, o imputado non foi informado, persoalmente ou a través dun representante, do seu dereito a impugnar a resolución e dos prazos para a interposición do dito recurso.

d) Cando a sanción pecuniaria sexa inferior a setenta euros ou, tratándose doutra divisa, a un importe equivalente.

e) Cando, do certificado e resolución comunicada para a súa execución, se evidencie que se produciu unha vulneración dos dereitos fundamentais e dos principios xurídicos fundamentais consagrados no artigo 6 do Tratado da Unión Europea e reflectidos na Carta dos dereitos fundamentais da Unión Europea.

f) Cando a resolución se refira a feitos que se cometesen fóra do Estado emisor e o dereito español non permita a persecución desas infraccións cando se cometesen fóra do seu territorio.

2. En caso de que conorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e da execución previstos na letra d) do punto 1 ou no punto 3 do artigo 32, no punto 1 do artigo 33, ou nas letras b) e c) do punto anterior, antes de denegar parcial ou totalmente o recoñecemento e a execución da resolución, o xuíz do penal consultará a autoridade competente do Estado de emisión para que aclare a situación e, de ser o caso, emende o defecto en que se incorrese.

Artigo 183. *Revisión da contía da sanción.*

1. No suposto de que a persoa sancionada presente unha proba de pagamento total ou parcial en calquera Estado, o xuíz do penal deberá consultar coa autoridade competente do Estado de emisión e deducir a parte da sanción que fose efectivamente cobrada noutro Estado da cantidade sometida a execución en España.

2. Cando se demostre que a resolución se refire a feitos que non foron cometidos dentro do territorio do Estado de emisión e sobre os cales as autoridades xudiciais penais españolas teñan competencia, o xuíz do penal poderá decidir a redución do importe da multa executada á contía máxima prevista para feitos do mesmo tipo conforme o previsto no ordenamento xurídico español.

3. Nestes casos, o xuíz do penal competente informará do carácter parcial da execución da resolución a autoridade competente do Estado de emisión por calquera medio que deixe constancia escrita.

4. Naqueles casos en que a sanción se impuxese nun Estado con distinta divisa, o xuíz do penal converterá a euros a contía da sanción, aplicando o tipo de cambio vixente no momento en que se impuxo.

Artigo 184. *Sancións alternativas en caso de non pagamento da sanción pecuniaria.*

1. Cando sexa imposible executar total ou parcialmente unha resolución, o xuíz do penal competente poderá aplicar sancións alternativas, incluída a privación de liberdade, conforme o previsto no ordenamento xurídico español, nos casos en que o Estado de emisión aceptase aplicar estas sancións alternativas no certificado presentado e, en todo caso, sen exceder o nivel máximo da sanción previsto nel.

En ningún caso se aplicará como sanción alternativa a privación de liberdade cando a sanción pecuniaria cuxa execución se solicite se impuxese pola comisión dunha infracción administrativa, mesmo cando se recorre contra ela ante un órgano xurisdiccional penal do Estado de emisión.

2. O xuíz do penal competente informará inmediatamente da aplicación dunha sanción alternativa conforme o disposto no punto anterior.

Artigo 185. *Suspensión da execución dunha resolución pola que se exixa o pagamento dunha sanción pecuniaria.*

O xuíz do penal estará obrigado a suspender a execución da resolución tan pronto como a autoridade competente do Estado de emisión o informe da adopción de calquera resolución ou medida que teña por efecto suspender ou deixar sen efecto a resolución por calquera outro motivo, incluída a concesión da amnistía ou o indulto.

En calquera destes casos, o xuíz do penal devolverá a resolución á autoridade competente do Estado de emisión.

TÍTULO X

Exhorto europeo de obtención de probas

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 186. *Exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O exhorto europeo de obtención de probas é unha resolución xudicial emitida pola autoridade competente dun Estado membro co obxecto de requirir obxectos, documentos e datos doutro Estado membro para o seu uso nun proceso penal.

2. O exhorto europeo de obtención de probas poderá referirse a procedementos incoados polas autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea pola comisión de feitos tipificados como infraccións administrativas no seu ordenamento, cando a decisión poida dar lugar a un proceso ante un órgano xurisdiccional na orde penal.

Artigo 187. *Ámbito do exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O exhorto europeo de obtención de probas poderá emitirse para requirir no Estado de execución obxectos, documentos ou datos, debidamente identificados, que se necesiten para un proceso penal en España.

O exhorto poderá comprender obxectos, documentos ou datos que xa consten en poder da autoridade de execución, así como calquera outro obxecto, documento ou dato que a autoridade de execución descubra durante a súa execución cando, sen mediar outras investigacións complementarias, os considere relevantes para o procedemento para o cal foi emitido e así o declare.

2. Salvo nos casos en que a petición sexa posible, en virtude do disposto no punto anterior porque o obxecto, documento ou dato xa consta en poder da autoridade de execución antes da emisión, o exhorto europeo de obtención de probas non poderá emitirse para lle solicitar á autoridade de execución:

a) Que manteña entrevistas, tome declaracións ou inicie interrogatorios con sospeitosos, testemuñas, expertos ou calquera outra persoa. Non obstante, a autoridade xudicial española poderá solicitar a toma de declaracións, de acordo co dereito do Estado de execución, a aquelas persoas que estivesen presentes durante a execución do exhorto e estean directamente relacionadas co asunto a que se refire.

b) Que leve a cabo rexistros corporais ou obteña directamente do corpo de calquera persoa materiais orgánicos ou datos biométricos, como poden ser mostras de ADN ou impresións dactilares.

c) Que obteña información en tempo real mediante intervención de comunicacións, vixilancia ou control de contas bancarias.

d) Que analice obxectos, documentos ou datos existentes.

e) Que obteña datos de comunicacións retidos por provedores dun servizo de comunicacións electrónicas accesible ao público ou dunha rede de comunicacións pública.

3. Os antecedentes penais terán un réxime específico de transmisión e quedarán fóra do ámbito do exhorto europeo de obtención de probas.

Artigo 188. *Autoridades competentes en España para emitir e executar un exhorto europeo de obtención de probas.*

1. En España, son autoridades de emisión dun exhorto europeo de obtención de probas os xuíces ou tribunais que coñezan do proceso no que resulte necesario obter o documento, obxecto ou dato, así como os fiscais que dirixan as dilixencias de investigación en que se deba adoptar o exhorto.

2. É autoridade competente para recoñecer e executar o exhorto europeo de obtención de probas o Ministerio Fiscal sempre que poidan obterse os obxectos, documentos ou datos sen adoptar medidas limitativas de dereitos fundamentais.

Noutro caso, así como cando o Ministerio Fiscal entenda que debe denegarse o recoñecemento ou a execución do exhorto, será autoridade competente o xuíz de instrución do lugar onde se encontre calquera dos obxectos, documentos ou datos que se pretenden obter co exhorto.

O cambio sobrevido da localización dos obxectos, documentos ou datos non implicará unha perda sobrevida de competencia do fiscal nin do xuíz de instrución que acordase o recoñecemento e a execución do exhorto europeo de obtención de probas transmitida a España.

Se o certificado se emitise en relación con varios obxectos, documentos ou datos situados en circunscricións distintas, o fiscal ou, de ser o caso, o xuíz de instrución que primeiro o reciba e en cuxa circunscrición se encontre ao menos un deses obxectos, documentos ou datos será competente para coñecer da obtención de todos os demais.

CAPÍTULO II

Emisión e transmisión dun exhorto europeo de obtención de probas

Artigo 189. *Emisión e transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.*

1. A autoridade xudicial española competente expedirá un exhorto só cando se cumpran as seguintes condicións:

- a) Que os obxectos, documentos ou datos estean suficientemente identificados.
- b) Que conste indiciariamente no procedemento penal ou nas dilixencias de investigación que o obxecto, documento ou dato cuxa obtención se persegue se encontra noutro Estado membro ou, tratándose de datos electrónicos, que son directamente accesibles desde este de conformidade coa súa lexislación.
- c) Que os obxectos, documentos ou datos sexan necesarios para o procedemento.
- d) Que resulte proporcionado solicitar eses obxectos, documentos ou datos para o procedemento.
- e) Que de conformidade coa lexislación española, nun caso nacional equivalente, o xuíz, o tribunal ou, de ser o caso, o fiscal se for o emisor do exhorto, poida acordar a obtención do obxecto, documento ou dato se está dispoñible en España.

2. Cando se cumpran as condicións previstas no punto anterior e a autoridade xudicial española competente teña motivos fundados para crer que os obxectos, documentos ou datos se encontran noutro Estado membro da Unión Europea ou que, tratándose de datos electrónicos, sexan accesibles directamente segundo a súa lexislación, transmitirá sen demora o exhorto á súa autoridade competente.

3. As probas obtidas a través dun exhorto practicado de conformidade coa normativa procesual do Estado de execución e, de ser o caso, de acordo coas formalidades expresamente indicadas pola autoridade española, producirán plenos efectos e non serán susceptibles de recurso dirixido a controlar as garantías de imparcialidade observadas na súa obtención nin o valor dos actos practicados en forma.

Artigo 190. *Documentación do exhorto europeo de obtención de probas.*

O exhorto europeo de obtención de probas documentarase no certificado previsto no anexo XIII e será o único documento que deberá enviarse á autoridade de execución.

No certificado farase constar expresamente se o exhorto completa outro anterior ou se é consecutivo a unha resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas.

Así mesmo, se por prazos procesuais ou outras circunstancias particularmente urxentes, se require a execución do exhorto nun prazo máis curto do previsto legalmente como máximo, indicárase así no certificado.

Artigo 191. *Procedemento para a transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O exhorto europeo de obtención de probas poderá acordarse de oficio ou por instancia de parte.

Se durante o proceso penal é a parte a que insta a emisión, solicitaráselle que xustifique documentalmente ou mediante outro tipo de indicio a existencia do obxecto, documento ou dato e que se encontra no territorio do Estado de execución.

2. Con carácter previo á emisión, poderase solicitar da autoridade competente do Estado de execución ou dos organismos que a poidan facilitar, información suficiente sobre se efectivamente o obxecto, documento ou dato se encontra no dito Estado.

3. Se para a validez como fonte de proba do obxecto, documento ou dato en España se require algunha formalidade ou procedemento específico na súa obtención, farase constar así no certificado expedido pola autoridade emisora. Só caberá sinalar como formalidades ou procedementos específicos aqueles cuxa vulneración afecte as garantías esenciais do procedemento por afectaren dereitos fundamentais.

4. A autoridade española poderá tamén solicitar á autoridade de execución que obteña calquera outro obxecto, documento ou dato que a autoridade de execución considere relevante para o proceso español, sempre que a súa utilización nel non requira ningunha investigación complementaria.

Artigo 192. *Transmisión do exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O exhorto europeo de obtención de probas poderá transmitirse simultaneamente a todos aqueles Estados en que existan indicios razoables de que no seu territorio se encontra o obxecto, documento ou dato cuxa obtención se persiga.

2. Cando a autoridade española competente participe na execución do exhorto no Estado membro de execución poderá transmitir directamente á autoridade de execución un exhorto que complete o anterior mentres se encontre no dito Estado.

Artigo 193. *Recursos no Estado de execución.*

Se a autoridade de execución solicita alegacións por parte da autoridade xudicial emisora española no curso dun recurso interposto fronte á resolución que se ditase no Estado de execución, a autoridade española, tras oír as partes comparecidas por prazo de cinco días, emitiráas no prazo de cinco días desde que o traslado lle fose efectuado.

Artigo 194. *Utilización en España dos datos persoais obtidos na execución do exhorto noutro Estado membro.*

1. Os datos persoais obtidos da execución dun exhorto só poderán ser empregados nos procesos en que se poida acordar esa resolución, para outros relacionados de maneira directa con aquel ou excepcionalmente para previr unha ameaza inmediata e grave para a seguridade pública.

Para utilizar con outros fins os datos persoais obtidos, a autoridade xudicial española competente deberá solicitar o consentimento da autoridade competente do Estado de execución ou directamente da persoa interesada.

2. Cando nun caso concreto así o requira a autoridade competente do Estado de execución, a autoridade xudicial española competente a informará do uso que faga dos datos persoais que se remitisen a través do exhorto, con excepción daqueles obtidos durante a súa execución en España.

CAPÍTULO III

Execución dun exhorto europeo de obtención de probas

Artigo 195. *Execución en España dun exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O recoñecemento e a execución dun exhorto europeo de obtención de probas non estarán suxeitos á verificación da dobre tipificación, a menos que de conformidade coa lexislación española sexa necesario proceder a un rexistro ou incautación para a obtención daqueles obxectos, documentos ou datos que se consideren necesarios no marco do proceso penal.

2. Cando sexa necesario proceder a un rexistro ou incautación para executar o exhorto non estarán suxeitos ao control da dobre tipificación os delitos que se enumeran no punto 1 do artigo 20, sempre que estean castigados no Estado de emisión con penas privativas de liberdade cuxa duración máxima sexa de ao menos tres anos.

3. Se o exhorto se pode executar a través de varios medios, elixirase o menos restritivo da liberdade individual.

Artigo 196. *Procedemento para o recoñecemento e a execución do exhorto europeo de obtención de probas.*

1. O fiscal ou o xuíz de instrución que reciba o exhorto europeo de obtención de probas acordará, no prazo de cinco días desde a recepción, a indagación da localización do obxecto, documento ou dato que se pretenda solicitar con el.

Así mesmo, poderá dirixir comunicación á autoridade xudicial emisora para que amplíe calquera circunstancia relevante para a correcta obtención, como detalles máis específicos sobre a localización ou sobre as súas características.

2. O fiscal ou o xuíz de instrución encargado da tramitación do expediente do exhorto europeo de obtención de probas ditará decreto ou auto, respectivamente, en que recoñeza se concorren todos os requisitos exixidos legalmente e se non aprecia a concorrencia dalgunha causa de denegación. O decreto ou auto deberase ditar no prazo máximo de dez días desde a recepción da orde en España e conterá as instrucións necesarias ás forzas e corpos de Seguridade do Estado, a outros órganos administrativos ou autoridades ou a persoas privadas para que requiran os obxectos, documentos ou datos.

3. No curso da execución do exhorto o fiscal ou o xuíz de instrución poderá valorar a posibilidade de emprender novas medidas de investigación non solicitadas cando considere que pode resultar oportuno.

Cando o Estado de emisión participe na execución en España, o fiscal ou o xuíz de instrución recibirá o exhorto que lle poida transmitir directamente a autoridade de emisión mentres se encontre no noso país e que complete o anterior.

4. En caso de que a autoridade de emisión non sexa un fiscal, xuíz ou tribunal e o exhorto non fose validado por ningunha desas autoridades do Estado de emisión, o fiscal ou o xuíz de instrución competente levará a cabo as medidas de rexistro e incautación necesarias, salvo que España presente na Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea declaración en que exixa a dita validación para efectos da execución do exhorto.

5. Se, recibido o certificado, o fiscal aprecia a concorrencia dalgunha causa que podería motivar que se denegase o recoñecemento ou execución do exhorto europeo de

obtención de probas, ou se para a súa execución fose necesario que se adoptasen medidas limitativas de dereitos fundamentais, no prazo máximo de dez días desde a recepción en España remitirá o certificado, xunto cun informe motivado sobre a causa concorrente, ao xuíz de instrución competente do lugar onde estea o obxecto, documento ou dato, conforme os criterios expostos anteriormente en caso de que sexan varios.

O xuíz ditará auto motivado en que recoñeza ou denegue a execución do exhorto no prazo de cinco días.

A decisión de recoñecer e executar o exhorto europeo ou de denegalo deberá ser tomada canto antes e, como máis tarde, no prazo de trinta días desde a recepción do exhorto en España.

Artigo 197. Obtención e traslado dos obxectos, documentos ou datos obtidos conforme o exhorto europeo de obtención de probas.

1. A autoridade de execución competente tomará posesión dos obxectos, documentos ou datos solicitados no exhorto nun prazo máximo de sesenta días contado desde o día da súa recepción, salvo que concorra algún dos motivos previstos para a súa suspensión. Cando a autoridade de emisión, por razóns de urxencia, solicite a execución nun prazo inferior, a autoridade de execución procederá ao seu cumprimento sen dilación.

Cando isto non sexa posible, informarase a autoridade competente do Estado de emisión dos motivos do atraso e do novo prazo previsto para a obtención dos bens obxecto do exhorto.

2. Salvo nos casos en que se interpuxese un recurso contra o recoñecemento e a execución do exhorto ou en que exista algún motivo de aprazamento xustificado, darase traslado con carácter inmediato dos obxectos, documentos ou datos obtidos conforme o exhorto e indicarse se se solicita que estes sexan devoltos a España tan pronto como deixe de necesitalos a autoridade competente do Estado de emisión.

Artigo 198. Denegación do recoñecemento e da execución do exhorto europeo de obtención de probas.

1. O xuíz de instrución competente denegará o recoñecemento e a execución do exhorto, ademais de nos supostos do punto 1 do artigo 32, nos seguintes casos:

a) Cando non sexa posible executalo mediante ningunha das medidas previstas na lexislación nacional.

b) Cando teña lugar o suposto previsto no punto 4 do artigo 196 e o exhorto non fose validado pola autoridade xudicial competente.

c) Cando a execución poida lesionar intereses esenciais de seguridade nacional, comprometer a fonte de información ou implicar a utilización de información clasificada relacionada con determinadas actividades de intelixencia.

d) Cando a resolución se refira a feitos que se cometesen fóra do Estado emisor e o dereito español non permita a persecución desas infraccións cando se cometesen fóra do seu territorio.

2. O xuíz de instrución competente denegará o recoñecemento e a execución do exhorto cando, ademais de tratarse dunha infracción distinta ás previstas no punto 1 do artigo 20, para a súa execución sexa necesario proceder a un rexistro ou incautación.

3. A resolución de denegación do recoñecemento e execución do exhorto será ditada polo xuíz de instrución no prazo de trinta días naturais desde a súa recepción. Cando non sexa posible cumprir este prazo, o xuíz de instrución informará a autoridade competente do Estado de emisión dos motivos do atraso e do novo prazo previsto para a súa actuación.

4. Cando o xuíz de instrución pense na posibilidade de denegar o recoñecemento e a execución dun exhorto por tratarse de delitos que o dereito español considera cometidos na súa totalidade ou en parte en territorio español, consultará a Eurojust antes de ditar unha resolución e tomará en consideración no caso concreto se unha parte do delito tivo

lugar no Estado de emisión, se eses feitos non constitúen delito de acordo co dereito español e se é necesario levar a cabo unha operación de rexistro e incautación para a execución do exhorto. En caso de desacordo con Eurojust, o xuíz de instrución expresará as súas razóns.

5. En caso de que conorra algún dos motivos de denegación do recoñecemento e da execución previstos nas letras a) e c) do punto 1 do artigo 32, antes de denegar parcial ou totalmente o recoñecemento e a execución do exhorto o xuíz de instrución consultará a autoridade competente do Estado de emisión para que facilite sen demora a información complementaria necesaria e, de ser o caso, emende o defecto en que se incorrese.

Artigo 199. *Información específica sobre o curso da execución do exhorto.*

O fiscal ou o xuíz de instrución encargado da execución informará inmediatamente a autoridade de emisión nos casos seguintes:

a) Se considera, no curso da execución do exhorto e sen ter realizado outras indagacións, que se poderían adoptar medidas de investigación non previstas no exhorto ou que non podían coñecerse cando se emitiu este, co fin de que a autoridade de emisión acorde o que proceda.

b) Se o exhorto non se executou de conformidade co dereito español, explicando os motivos e en que consistiu a infracción.

c) Se non se pode executar o exhorto de conformidade coas formalidades e procedementos expresamente indicados pola autoridade de emisión.

d) Se o exhorto non se executou debido á desaparición ou destrución dos obxectos, documentos ou datos, á imposibilidade de enconralos no lugar indicado ou á falta de precisións suficientes sobre a súa localización, malia ter consultado a autoridade de emisión.

Artigo 200. *Suspensión da execución do exhorto.*

1. O fiscal ou o xuíz de instrución suspenderá a execución dun exhorto europeo de obtención de probas cando:

a) O certificado previsto no anexo está incompleto ou é manifestamente incorrecto, ata que se complete ou se corrixa.

b) No suposto previsto no punto 4 do artigo 196 o exhorto non foi validado, ata que se produza a dita validación.

c) A súa execución pode prexudicar unha investigación penal ou actuacións xudiciais penais en curso, ata o momento que se considere necesario.

d) Os obxectos, documentos ou datos de que se trate están a ser utilizados noutros procedementos, ata que xa non se requiran con este fin.

2. Unha vez que deixen de existir as causas que provocaron a suspensión, o fiscal ou o xuíz de instrución adoptarán as medidas necesarias para a execución do exhorto, informando sen dilación a autoridade xudicial do Estado de emisión.

Disposición adicional primeira. *Remisión e execución de ordes europeas de detención e entrega provenientes ou dirixidas a Xibraltar.*

As ordes europeas de detención e entrega provenientes ou dirixidas á colonia británica de Xibraltar rexeranse polo disposto no «Régime acordado sobre autoridades de Xibraltar no contexto dos instrumentos da Unión Europea e da Comunidade Europea e tratados conexos», contido no documento do Consello 7998/00 JAI 45 MI 73, do 19 de abril de 2000.

Disposición adicional segunda. *Transmisión de medidas de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas e de sancións pecuniarias co Reino Unido e a República de Irlanda.*

A transmisión das resolucións de embargo preventivo e de aseguramento de probas e de sancións pecuniarias co Reino Unido e a República de Irlanda efectuarase consonte o disposto nesta lei, a menos que estes Estados manifesten mediante declaración depositada ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea e notificada á Comisión que optan pola transmisión das súas resolucións e do certificado correspondente por conduto dunha autoridade central ou das autoridades especificadas na declaración.

Disposición adicional terceira. *Información sobre as declaracións efectuadas ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea.*

O Ministerio de Xustiza, o Consello Xeral do Poder Xudicial e a Fiscalía Xeral do Estado coordinaranse para que a través dos seus sitios web se poidan coñecer as declaracións que España e os demais Estados membros efectuasen ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea, renunciando a exixir o seu consentimento para determinadas actuacións relativas ao recoñecemento e á execución dos instrumentos de recoñecemento mutuo.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio.*

1. Esta lei será aplicable ás resolucións que transmitan as autoridades competentes españolas ou que reciban esas autoridades con posterioridade á súa entrada en vigor, con independencia de que fosen ditadas con anterioridade ou de que se refiran a feitos anteriores a ela.

2. As resolucións cuxa solicitude de recoñecemento e execución fose transmitida polas autoridades xudiciais españolas ou que recibisen esas autoridades no momento da entrada en vigor desta lei seguirán tramitándose ata a súa conclusión conforme as normas vixentes naquel momento.

3. Para os únicos efectos do disposto no artigo 83.1 da presente lei, cando se trate de solicitudes de recoñecemento e execución que poderían ter sido presentadas a partir do 5 de decembro de 2011 e antes da entrada en vigor da presente lei, será aplicable a lexislación vixente ao tempo da solicitude de ser máis favorable para o condenado.

Disposición transitoria segunda. *Remisión e execución de resolucións condenatorias en Polonia.*

O disposto na letra a) do punto 2 do artigo 67 non será aplicable a Polonia, tanto se este é Estado de emisión como se é Estado de execución, naqueles casos en que a resolución condenatoria fose ditada antes dun período de cinco anos a partir do 5 de decembro de 2011, salvo que renuncie a recorrer a esta excepción mediante notificación á Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea.

Disposición transitoria terceira. *Equivalencia da descrición do sistema de información Schengen.*

Con carácter provisional, ata o momento en que o sistema de información Schengen teña capacidade para transmitir toda a información que figura no artigo 36, a descrición equivalerá a unha orde europea de detención e entrega ata que a autoridade xudicial de execución reciba o orixinal en boa e debida forma.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas a Lei 3/2003, do 14 de marzo, sobre a orde europea de detención e entrega; a Lei 18/2006, do 5 de xuño, para a eficacia na Unión Europea das resolucións de embargo e aseguramento de probas en procedementos penais; a Lei 1/2008, do 4 de decembro, para a execución na Unión Europea de resolucións que impoñan sancións pecuniarias, e a Lei 4/2010, do 10 de marzo, para a execución na Unión Europea de resolucións xudiciais de comiso.

Disposición derradeira primeira. *Actualización de anexos.*

Autorízase o Consello de Ministros, por iniciativa do ministro de Xustiza, para actualizar os modelos de certificados recollidos nos anexos desta lei cando fosen modificados por normas da Unión Europea.

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia en materia de lexislación procesual.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpóranse ao dereito español:

a) A Decisión marco 2002/584/JAI, do 13 de xuño de 2002, relativa á orde de detención europea e aos procedementos de entrega entre Estados.

b) A Decisión marco 2003/577/JAI, do 22 de xullo de 2003, relativa á execución na Unión Europea das resolucións de embargo preventivo de bens e aseguramento de probas.

c) A Decisión marco 2005/214/JAI, do 24 de febreiro de 2005, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sancións pecuniarias.

d) A Decisión marco 2006/783/JAI, do 6 de outubro de 2006, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de resolucións de comiso.

e) A Decisión marco 2008/909/JAI, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas en materia penal polas que se imponen penas ou outras medidas privativas de liberdade para efectos da súa execución na Unión Europea.

f) A Decisión marco 2008/947/JAI, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas e resolucións de liberdade vixiada con miras á vixilancia das medidas de liberdade vixiada e as penas substitutivas.

g) A Decisión marco 2008/978/JAI, do 18 de decembro de 2008, relativa ao exhorto europeo de obtención de probas para solicitar obxectos, documentos e datos destinados a procedementos en materia penal.

h) A Decisión marco 2009/299/JAI, do 26 de febreiro de 2009, pola que se modifican as decisións marco 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI e 2008/947/JAI, destinada a reforzar os dereitos procesuais das persoas e a propiciar a aplicación do principio de recoñecemento mutuo das resolucións ditadas a raíz de xuízos celebrados sen comparecencia do imputado.

i) A Decisión marco 2009/829/JAI, do 23 de outubro de 2009, relativa á aplicación, entre Estados membros da Unión Europea, do principio de recoñecemento mutuo ás resolucións sobre medidas de vixilancia como substitución da prisión provisional.

j) E a Directiva 2011/99/UE, do 13 de decembro de 2011, do Parlamento Europeo e do Consello, sobre a orde europea de protección.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 20 de novembro de 2014.

FELIPE R.

- Anexo I. Orde europea de detención e entrega.
- Anexo II. Certificado para a execución de resolucións polas que se impoñen penas ou outras medidas privativas de liberdade noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo III. Certificado de notificación ao condenado da transmisión a outro Estado membro da Unión Europea da resolución pola que se lle impoñen penas ou outras medidas privativas de liberdade.
- Anexo IV. Certificado para a execución de sentenzas e resolucións de liberdade vixiada noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo V. Certificado sobre o incumprimento dunha medida de liberdade vixiada ou dunha pena substitutiva.
- Anexo VI. Certificado para a execución de resolucións que impoñan medidas alternativas á prisión provisional noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo VII. Certificado sobre o incumprimento dunha medida de vixilancia alternativa á prisión provisional.
- Anexo VIII. Orde europea de protección.
- Anexo IX. Certificado sobre o incumprimento da medida adoptada en virtude dunha nova orde europea de protección.
- Anexo X. Certificado para a execución de medidas de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo XI. Certificado para a execución de resolucións de comiso noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo XII. Certificado para a execución de resolucións que exixan o pagamento de sancións pecuniarias noutro Estado membro da Unión Europea.
- Anexo XIII. Certificado para a execución do exhorto europeo de obtención de probas.

ANEXO I

ORDE EUROPEA DE DETENCIÓN E ENTREGA ⁽¹⁾

A presente orde foi ditada por unha autoridade xudicial competente. Solicito a detención e entrega ás autoridades xudiciais da persoa mencionada a continuación, para efectos de axuizamento penal ou de execución dunha pena ou dunha medida de seguridade privativas de liberdade.

⁽¹⁾ A presente orde deberase redactar ou traducir nunha das linguas oficiais do Estado membro de execución, se se coñece o dito Estado, ou en calquera outra lingua aceptada por este.

a) Información relativa á identidade da persoa buscada

Apelido(s): .....

Nome(s): .....

Apelido(s) de solteira (de ser o caso): .....

Alias (de ser o caso): .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Data de nacemento: .....

Lugar de nacemento: .....

Residencia e/ou domicilio coñecido: .....

En caso de coñecerse: idioma(s) que entende a persoa buscada: .....

.....

Trazos físicos particulares/descrición da persoa buscada: .....

.....

Fotografía e impresións dactilares da persoa buscada, se están dispoñibles e poden transmitirse, ou datos da persoa a que dirixirse co fin de obtelas ou de obter unha caracterización do ADN (se non se incluíu tal información e se dispón dela para a súa transmisión)

b) Decisión sobre a cal se basea a orde de detención

1. Orde de detención ou resolución xudicial executiva de igual forza: .....

.....

Tipo: .....

2. Sentenza executiva: .....

.....

Referencia: .....

c) Indicacións sobre a duración da pena:

1. Duración máxima da pena ou medida de seguridade privativas de liberdade que se pode ditar pola infracción ou polas infraccións:

.....

.....

2. Duración da pena ou medida de seguridade privativas de liberdade imposta:

.....

.....

Pena que resta por cumprir: .....

.....

.....

d) Indique se o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución:

- 1. Si, o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución.
- 2. Non, o imputado non compareceu no xuízo de que deriva a resolución.
- 3. Se marcou o recadro do punto 2, confirme a existencia dun dos seguintes feitos:

3.1a. o imputado foi citado en persoa o ... (día/mes/ano) e informado así do lugar e da data previstos para o xuízo de que deriva a resolución, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

3.1b. o imputado non foi citado en persoa, pero recibiu efectivamente por outros medios, de tal forma que se puido establecer de maneira indubidable que tiña coñecemento da celebración prevista do xuízo, información oficial da data e lugar previstos para este, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

3.2. tendo coñecemento da celebración prevista do xuízo, o imputado deu mandato a un letrado, ben designado por el mesmo ben polo Estado, para que o defendese no xuízo, e foi efectivamente defendido por ese letrado no xuízo;

Ou ben

3.3.a) o imputado foille notificada a resolución o ... (día/mes/ano) e foi informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor recurso, no cal tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e

o imputado declarou expresamente que non impugnaba a resolución;

Ou

non solicitou un novo xuízo nin interpuxo un recurso dentro do prazo establecido;

Ou ben

3.4. ao imputado non lle foi notificada persoalmente a resolución, pero:

— notificaráselle a resolución sen demora tras a entrega, e

— cando se lle notifique, o imputado será informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor un recurso en que tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e

— será informado do prazo en que ten que solicitar o novo xuízo ou interpor o recurso, que será de ... días.

4. Se marcou o recadro dos puntos 3.1b, 3.2 ou 3.3, prégase proporcionar información sobre como se cumpriu a condición pertinente:

.....
.....
.....

e) Infracción(s):

A presente orde refírese a un total de: ..... infracción/infraccións.

Descrición das circunstancias en que se cometeu/cometeron a infracción ou infraccións, incluído o momento (data e hora), lugar e grao de participación nela(s) da persoa buscada:

.....

Natureza e tipificación legal da infracción ou infraccións e disposición legal ou código aplicable:

.....

I. Márquense os recadros correspondentes se se trata dunha ou varias das infraccións seguintes castigadas no Estado membro emisor cunha pena ou unha medida de seguridade privativas de liberdade dun máximo de ao menos tres anos, segundo están definidas no dereito do Estado membro emisor:

- pertenza a organización delitiva,
- terrorismo,
- trata de seres humanos,
- explotación sexual dos nenos e pornografía infantil,
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas,
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos,
- corrupción,
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das comunidades europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas,
- branqueo dos produtos do delito,
- falsificación de moeda, incluída a falsificación do euro,
- delitos de alta tecnoloxía, en particular, o delito informático,
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas,
- axuda á entrada e residencia en situación ilegal,
- homicidio voluntario e agresión con lesións graves,
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos,
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns,
- racismo e xenofobia,
- roubos organizados ou a man armada,
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte,
- estafa,
- chantaxe e extorsión de fondos,
- violación de dereitos de propiedade industrial e falsificación de mercadorías,
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos,
- falsificación de medios de pagamento,
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento ,
- tráfico ilícito de materiais radioactivos ou substancias nucleares,
- tráfico de vehículos roubados,
- violación,
- incendio voluntario,
- delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional,
- secuestro de aeronaves e buques,
- sabotaxe.

II. Descrición detallada da infracción ou infraccións distinta(s) das enumeradas no punto I:

.....

f) Outras circunstancias relacionadas co caso (información facultativa):

(N.B.: Pódense incluír observacións sobre extraterritorialidade, suspensión de prazos de prescripción de limitación temporal e outras consecuencias da infracción)

.....
.....

g) A presente orde refírese igualmente á intervención e entrega dos obxectos que poden servir de proba.

A presente orde refírese igualmente á intervención e entrega de obxectos en poder da persoa buscada que resultan da infracción:

Descrición e localización dos obxectos (en caso de coñecerse):

.....
.....
.....

h) A infracción ou infraccións pola(s) que se emitiu a presente orde é/son punible(s)/deu(deron) lugar a unha pena ou medida de seguridade privativas de liberdade de carácter perpetuo.

- O ordenamento xurídico do Estado membro emisor dispón revisar a pena imposta, logo de petición ou cando transcorresen polo menos 20 anos, para efectos de non execución da pena ou medida.
- O ordenamento xurídico do Estado membro emisor dispón aplicar as medidas de clemencia a que ten dereito a persoa en cuestión, consonte o dereito ou a práctica do Estado membro emisor, para efectos de non execución da pena ou medida.

i) Autoridade xudicial emisora da presente orde:

Denominación oficial: .....

Nome do seu representante ⁽¹⁾: .....

Función (cargo/grao): .....

Referencia do expediente: .....

Enderezo: .....

Nº de tel.: (prefixo do país) (prefixo de cidade) (...) .....

Nº de fax: (prefixo do país) (prefixo de cidade) (...) .....

Correo electrónico: .....

Datos da persoa de contacto para os aspectos prácticos da entrega: .....

.....

⁽¹⁾ Inclúirse, nas diferentes versións lingüísticas, unha referencia ao "titular" da autoridade xudicial.

En caso de designarse unha autoridade central para a transmisión e recepción administrativas das ordes de detención europeas:

Nome da autoridade central: .....

Persoa de contacto, de ser o caso (cargo/grao e nome): .....

Enderezo: .....

Nº de tel.: (prefixo do país) (prefixo de cidade) (...) .....

Nº de fax: (prefixo do país) (prefixo de cidade) (...) .....

Correo electrónico: .....

Sinatura da autoridade xudicial emisora, do seu representante ou de ambos .....

Nome: .....

Apelidos: .....

Función (cargo e grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai)

ANEXO II

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE RESOLUCIÓNS POLAS QUE SE IMPOÑEN PENAS OU OUTRAS MEDIDAS PRIVATIVAS DE LIBERDADE NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA

a que se refire o artigo 5 da Decisión marco 2008/909/JAI do Consello, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas en materia penal polas que se impoñen penas ou outras medidas privativas de liberdade para efectos da súa execución na Unión Europea ¹

a) sdhksjahdksajhdksahd

a) * Estado de emisión: .....
* Estado de execución: .....

b) Órgano xurisdiccional que ditou a sentenza firme que impón a condena: Nome oficial .....
Data en que se ditou a sentenza: (dd-mm-aaaa): .....
Data en que a sentenza foi firme: (dd-mm-aaaa): .....
Número de referencia da sentenza (se o ten): .....

c) Información sobre a autoridade con que se debe entrar en contacto para calquera cuestión relacionada co certificado: 1. Tipo de autoridade: prégase marcar o recadro correspondente: ☐ Autoridade central .....
☐ Órgano xurisdiccional .....
☐ Outro tipo de autoridade .....
2. Información de contacto da autoridade indicada no punto c) 1: Nome oficial: .....
.....
Enderezo: .....
.....
Teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....
Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....
Enderezo de correo electrónico (se o ten): .....
.....
3. Linguas en que é posible comunicar coa autoridade:
4. Datos da persoa ou persoas a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a execución da sentenza ou para convir as modalidades de traslado (nome, cargo e grao, nº de teléfono, nº de fax, enderezo de correo electrónico), en caso de diferir dos indicados no punto 2:.....
.....
.....

¹ Este certificado debe redactarse nunha das linguas oficiais do Estado de execución, ou en calquera outra lingua aceptada polo dito Estado, ou traducirse a ela.

d) Información relativa á persoa a que se impuxo a condena:

Nome: .....

Apelidos: .....

Apelidos de solteira (de ser o caso): .....

Alias (de ser o caso): .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Número de identidade ou número de seguridade social (se o ten): .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Últimos enderezos ou residencias coñecidas: .....

Idiomas que entende (se se coñecen): .....

.....

O condenado encóntrase:

no Estado de emisión e deberá ser trasladado ao Estado de execución.

no Estado de execución e a execución da condena deberá ter lugar en tal Estado.

Información complementaria que se deberá achegar, se se dispón dela e é procedente:

1. Fotografía e impresións dactilares da persoa, e/ou datos de contacto da persoa con que debe entrarse en contacto para obter esta información:

.....

2. Tipo e número de referencia do documento de identidade ou pasaporte da persoa condenada:

.....

3. Tipo e número do permiso de residencia da persoa condenada:

.....

4. Outras informacións pertinentes sobre os vínculos familiares, sociais ou profesionais da persoa condenada co Estado de execución:

.....

.....

e) Solicitude de detención preventiva formulada polo Estado de emisión (en caso de que o condenado se encontre no Estado de execución):

O Estado de emisión solicita ao Estado de execución que deteña a persoa condenada ou que adopte calquera outro tipo de medida destinada a garantir a súa permanencia no seu territorio ata que se resolva sobre o recoñecemento da sentenza e a execución da condena.

O Estado de emisión solicitou xa ao Estado de execución que deteña a persoa condenada ou que adopte calquera outro tipo de medida destinada a garantir a súa permanencia no seu territorio ata que se resolva sobre o recoñecemento da sentenza e a execución da condena. Prégase indicar o nome da autoridade do Estado de execución que resolverse sobre a solicitude de detención da persoa condenada (se procede e se coñece):

.....

.....

f) Relación de posibles ordes de detención europeas (ODE) anteriores:

- Dítouse unha ODE para efectos da execución dunha condena privativa de liberdade ou dunha orde de detención e o Estado membro de execución comprométese a executar a condena ou orde de detención (artigo 4, número 6, da Decisión marco ODE).

Data de emisión da ODE e número de referencia, se se coñece:

.....

Nome da autoridade que emitiu a ODE: .....

Data da decisión de execución e número de referencia, se se coñece:

.....

Nome da autoridade que ditou a decisión de asumir a execución da condena:

.....

- Dítouse unha ODE para efectos de interpor unha acción penal contra unha persoa que é nacional ou residente do Estado de execución e o Estado de execución entregou a persoa coa condición de que esta sexa devolta ao Estado de execución para cumprir neste a pena ou a medida de seguridade privativas de liberdade pronunciadas contra ela no....Estado membro de emisión (artigo 5, número 3, da Decisión marco ODE).

Data da decisión de entrega da persoa: .....

Nome da autoridade que ditou a decisión de entrega: .....

Número de referencia da resolución (se o ten): .....

Data de entrega da persoa, se se coñece: .....

g) Motivos da transmisión da sentenza e do certificado (en caso de que se cubrise o recadro f) non será necesario cubrir o presente recadro)

A sentenza e o certificado transmítense ao Estado de execución porque a autoridade emisora ten o convencemento de que a execución da condena no Estado de execución cumprirá o obxectivo de facilitar a reinserción social do condenado e:

- a) O Estado de execución é o Estado de nacionalidade do condenado en que este vive.
- b) O Estado de execución é o Estado de nacionalidade do condenado, ao cal será expulsado unha vez liberado do cumprimento da condena en virtude dunha orde de expulsión ou traslado contida na sentenza ou nunha decisión xudicial ou administrativa ou calquera outra medida derivada da sentenza. En caso de que a sentenza non conteña a orde de expulsión ou traslado, prégase facilitar o nome da autoridade que emitiu a dita orde, a data de emisión e o número de referencia (se o ten): .....
- c) O Estado de execución é un Estado, distinto dos mencionados nas letras a) e b), cuxa autoridade competente consente en que se lle transmita a sentenza e o certificado.
- d) O Estado de execución presentou unha notificación consonte o artigo 4, número 7, da Decisión marco, e:
- confírmase que, segundo lle consta á autoridade competente do Estado de emisión, o condenado vive e estivo residindo legalmente de forma continuada ao menos durante cinco anos no Estado de execución e vai manter un dereito de residencia permanente en tal Estado, ou
  - confírmase que o condenado posúe a nacionalidade do Estado de execución.

h) Sentenza condenatoria:

1. A sentenza refírese a un total de ..... infraccións.

Resumo dos feitos e descrición das circunstancias, incluídos lugar e tempo, en que se cometeron a infracción ou infraccións; tipo de participación da persoa condenada:

.....

Natureza e tipificación legal da infracción ou infraccións e disposición legal ou código aplicable en que se basea a sentenza ditada:

.....

2. Se a infracción ou infraccións sinaladas no punto h) 1 se corresponden cunha ou máis das seguintes infraccións, definidas consonte a lexislación do Estado de emisión, que as castiga cunha pena ou medida privativa de liberdade dun máximo de, ao menos, tres anos, márkense o recadro ou recadros correspondentes:

- pertenza a organización delitiva
- terrorismo
- trata de seres humanos
- explotación sexual dos nenos e pornografía infantil
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos
- corrupción
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas
- branqueo do produto do delito
- falsificación de moeda, incluída a falsificación do euro
- delito informático
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas
- axuda á entrada e residencia en situación ilegal
- homicidio voluntario e agresión con lesións graves
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns
- racismo e xenofobia
- roubo organizado ou a man armada
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte
- estafa
- chantaxe e extorsión de fondos
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos
- falsificación de medios de pagamento
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento
- tráfico ilícito de materiais nucleares ou radioactivos
- tráfico de vehículos roubados
- violación
- incendio voluntario
- delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional
- secuestro de aeronaves e buques
- sabotaxe

3. En caso de que a infracción ou infraccións sinaladas no punto 1 non estean recollidas no punto 2, ou en caso de que se transmita a sentenza e o certificado ao Estado membro que declarase que comprobará a dobre tipificación (artigo 7, número 4, da Decisión marco), descríbanse con precisión a infracción ou infraccións:

.....

i) Información sobre a sentenza condenatoria:

1. Indicar se a sentenza foi ditada en rebeldía:

- Non.
- Si. Confírmase:
  - que se informou o condenado ou a través dun representante competente consonte a lexislación nacional do Estado de emisión da hora e lugar do procedemento do cal resultou a resolución en rebeldía, ou
  - que o interesado indicou que non impugna a resolución.

2. Datos sobre a duración da condena:

2.1. Duración total da condena (en número de días): .....

2.2. Período total de privación de liberdade xa cumprido en conexión coa condena a que se refira a sentenza (número de días):

..... na data de [...] (menciónese a data en que se efectuou o cálculo dd-mm-aaaa):

2.3. Número de días que se deberán deducir da duración total da condena por motivos distintos do mencionado no punto 2.2 (por exemplo, amnistías, indultos, medidas de clemencia, etc. xa pronunciadas en relación coa condena): ....., na data de (menciónese a data en que se efectuou o cálculo dd-mm-aaaa): .....

2.4. Data de expiración da condena no Estado de emisión:

- Non procede, porque a persoa non se encontra actualmente en prisión
- A persoa está actualmente en prisión e a condena, consonte a lexislación do Estado de emisión, cumprírase na súa totalidade o (indicar na data: dd-mm-aaaa)¹: .....

3. Tipo de condena:

- pena privativa de liberdade
- medida de seguridade privativa de liberdade (precísese):

.....

j) Información relacionada coa liberdade anticipada ou condicional:

1. Consonte a lexislación do Estado de emisión, a persoa condenada ten dereito á liberdade anticipada ou condicional, unha vez cumprida:

- a metade da condena
- dous terzos da condena
- outra parte da condena (especifíquese):

2. A autoridade competente do Estado de emisión solicita ser informada sobre:

- as disposicións aplicables da lexislación do Estado de execución sobre a liberdade anticipada ou condicional do condenado;
- o inicio e o final do período de liberdade anticipada ou condicional.

¹ Indíquese a data en que a sentenza se tería cumprido na súa totalidade (sen ter en conta as posibilidades de calquera forma de liberdade anticipada ou condicional) se a persoa permanecese no Estado de emisión.

k) Opinión da persoa condenada:

1. Indique se o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución:

1. Si, o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución.
2. Non, o imputado non compareceu no xuízo de que deriva a resolución.

3. Se marcou o recadro do punto 2, confirme a existencia dun dos seguintes feitos:

- 3.1a. o imputado foi citado en persoa o .... (día/mes/ano) e informado así do lugar e a data previstos para o xuízo de que deriva a resolución, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

- 3.1b. o imputado non foi citado en persoa, pero recibiu efectivamente por outros medios, de tal forma que se puido establecer de maneira indubidable que tiña coñecemento da celebración prevista do xuízo, información oficial da data e lugar previstos para o xuízo, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

- 3.2. tendo coñecemento da celebración prevista do xuízo, o imputado deu mandato a un letrado, ben designado por el mesmo ben polo Estado, para que o defendese no xuízo, e foi efectivamente defendido por ese letrado no xuízo;

Ou ben

- 3.3. ao imputado foille notificada a resolución o ... (día/mes/ano) e foi informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor recurso, no cal tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e

- o imputado declarou expresamente que non impugnaba esta resolución;

Ou

- non solicitou un novo xuízo nin interpuxo un recurso dentro do prazo establecido;

4. Se marcou o recadro dos puntos 3.1b, 3.2 ou 3.3, prégase que proporcione información sobre como se cumpriu a condición pertinente:

.....
.....

2. A persoa encóntrase no Estado de emisión e:

- a) solicitou a transmisión da sentenza e do certificado
 deu o seu consentimento á transmisión da sentenza e do certificado
 non deu o seu consentimento á transmisión da sentenza e do certificado (indíquense os motivos aducidos polo condenado):

.....
.....

b) Xúntase a opinión do condenado.

- A opinión do condenado xa foi transmitida ao Estado de execución con data do (dd-mm-aaaa):

.....

l) Outras circunstancias relacionadas co asunto (información facultativa):

.....
.....

m) Información final:

O texto da sentenza (ou das sentenzas) xúntase ao certificado ¹.

Sinatura da autoridade emisora do certificado e/ou do seu representante pola que se certifica que o seu contido é exacto

.....

Apelidos e nome: .....

Función (cargo e grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai): .....

¹ A autoridade emisora deberá xuntar todas as sentenzas relativas ao asunto que resulten necesarias para dispor de toda a información sobre a condena firme que se debe executar. Así mesmo, pódese xuntar calquera tradución dispoñible da(s) sentenza(s).

ANEXO III

CERTIFICADO DE NOTIFICACIÓN AO CONDENADO DA TRANSMISIÓN A OUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA DA RESOLUCIÓN POLA QUE SE LLE IMPOÑEN PENAS OU OUTRAS MEDIDAS PRIVATIVAS DE LIBERDADE

Por medio deste escrito notifícaselle a resolución de .....(autoridade competente do Estado de emisión) de transmitir a sentenza de ..... (autoridade competente do Estado de emisión) con data ..... (data da sentenza), ... (número de referencia, se o hai) a ..... (Estado de execución) para efectos do seu recoñecemento e da execución da correspondente condena consonte a lexislación nacional de aplicación da Decisión marco 2008/909/JAI do Consello, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas en materia penal polas que se imponen penas ou outras medidas privativas de liberdade para efectos da súa execución na Unión Europea.

A execución da condena rexeráse polo dereito de ..... (Estado de execución). As autoridades do Estado de execución serán competentes para determinar o procedemento de execución e todas as medidas conexas, incluídos os motivos de concesión de liberdade anticipada ou condicional.

A autoridade competente de ..... (Estado de execución) debe deducir do período total de privación de liberdade que se deba cumprir, todo o período de privación de liberdade xa cumprido en conexión coa condena. A autoridade competente de ..... (Estado de execución) poderá adaptar a condena unicamente cando sexa incompatible co dereito do dito Estado en canto á súa duración ou á súa natureza. A condena adaptada non deberá agravar pola súa natureza ou pola súa duración a condena imposta en ..... (Estado de emisión).

ANEXO IV

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE SENTENZAS E RESOLUCIÓNS DE LIBERDADE VIXIADA
NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA

Recollido no artigo 6 da Decisión marco 2008/947/JAI do Consello, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación de principio de recoñecemento mutuo de sentenzas e resolucións de liberdade vixiada con miras á vixilancia das medidas de liberdade vixiada e as penas substitutivas ¹

a) Estado de emisión:
Estado de execución:

b) Órgano xudicial que ditou a sentenza que impón unha pena suspendida, unha condena condicional ou unha pena substitutiva

Denominación oficial:

Indique a persoa a que hai que dirixirse para obter a información complementaria sobre a sentenza:

- o órgano xudicial antes mencionado
- a autoridade central; se marca este recadro, facilite a denominación oficial de tal autoridade central:
- outra autoridade competente; se marca este recadro, facilite a denominación oficial de tal autoridade se esta información aínda non foi facilitada en virtude da letra b).

Datos de contacto do órgano xudicial, da autoridade central ou doutra autoridade competente

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Datos da persoa a que hai que dirixirse

Apelidos:

Nome:

Posto (título ou grao):

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

¹ O certificado redactarase ou traducirase á lingua oficial ou a unha das linguas oficiais do Estado de execución ou a unha ou varias das demais linguas oficiais das institucións da Unión Europea aceptadas polo dito Estado.

c) Autoridade que ditou a decisión de liberdade condicional (de ser o caso)

Denominación oficial:

Indique a persoa a que hai que dirixirse para obter información complementaria sobre a decisión de liberdade condicional:

- a autoridade antes mencionada
- a autoridade central; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade central cando esta información non se facilitase xa na letra b):
- outra autoridade competente; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade:

Datos de contacto da autoridade, da autoridade central ou doutra autoridade competente, cando esta información non se facilitase xa na letra b)

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Datos da persoa a que hai que dirixirse

Apelidos:

Nome:

Posto (título ou grao):

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

d) Autoridade competente para a vixilancia das medidas de liberdade condicional ou penas substitutivas

Autoridade competente no Estado de emisión para a vixilancia das medidas de liberdade condicional ou penas substitutivas:

- o órgano xudicial ou a autoridade indicada na letra b)
- a autoridade indicada na letra c)
- a seguinte autoridade:

Indique a autoridade a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a vixilancia das medidas de liberdade condicional ou penas substitutivas:

- a autoridade antes mencionada
- a autoridade central; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade central cando esta información non se facilitase xa nas letras b) ou c):

Datos de contacto da autoridade ou da autoridade central, cando esta información non se facilitase xa nas letras b) ou c)

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Datos da persoa á que hai que dirixirse

Apelidos:

Nome:

Posto (título ou grao):

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

e) Datos relativos á persoa física contra a cal se ditou a sentenza e, se procede, a medida de liberdade condicional

Apelidos:

Nome:

Apelidos de solteira (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Último enderezo ou residencia coñecida (se a ten) no Estado de emisión:

- no Estado de emisión:
- no Estado de execución:
- noutro lugar:

Linguas que entende (se se coñecen):

Se se dispón dela, facilite a seguinte información:

- tipo e número do documento ou documentos de identidade do condenado (documento de identidade, pasaporte):
- tipo e número do permiso de residencia do condenado no Estado de execución:

f) Indicacións relativas ao Estado membro a que se transmite a sentenza e, se procede, a decisión de liberdade condicional, xunto co certificado

A sentenza e, se procede, a decisión de liberdade condicional, xunto co certificado, transmítense ao Estado de execución indicado na letra a) polo motivo seguinte:

- o condenado ten a súa residencia legal habitual no Estado de execución e regresou ou desexa regresar ao dito Estado
- o condenado mudouse ou ten intención de facelo ao Estado de execución polos seguintes motivos (marque o recadro correspondente):
  - o condenado conseguiu un contrato de traballo no Estado de execución;
  - o condenado é familiar dun residente legal habitual no Estado de execución;
  - o condenado pretende estudar ou seguir unha formación no Estado de execución;
  - outro motivo (especificuese):

g) Datos da sentenza e, se procede, da decisión de liberdade condicional

Data en que se ditou a sentenza (dd-mm-aaaa):

Se procede, data en que se ditou a decisión de liberdade condicional (dd-mm-aaaa):

Data en que a sentenza adquiriu forza de cousa xulgada (dd-mm-aaaa):

Se procede, data en que adquiriu forza de cousa xulgada a decisión de liberdade condicional (dd-mm-aaaa):

A execución da sentenza iniciouse o (se difire da data en que adquiriu forza de cousa xulgada) (dd-mm-aaaa):

Se procede, a execución da decisión de liberdade condicional iniciouse (se difire da data en que adquiriu forza de cousa xulgada) (dd-mm-aaaa):

Número de referencia da sentenza (se o ten):

Se procede, número de referencia da decisión de liberdade condicional (se se dispón):

1. A sentenza refírese a un total de ..... infraccións.

Resumo dos feitos e descrición das circunstancias en que se cometeron as infraccións, incluído o momento e o lugar, e o grao de participación do condenado:

Natureza e cualificación xurídica das infraccións e disposicións legais aplicables en que se basea a sentenza ditada:

2. Se as infraccións sinaladas no punto 1 se corresponden con algunha das seguintes infraccións, definidas consonte o dereito do Estado de emisión, e están castigadas nel cunha pena privativa de liberdade ou medida de privación de liberdade dun máximo de, ao menos, tres anos, confírmeo marcando os recadros correspondentes:

- pertenza a unha organización delitiva
- terrorismo
- trata de seres humanos
- explotación sexual de nenos e pornografía infantil
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos
- corrupción
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas
- branqueo do produto do delito
- falsificación da moeda, incluída a falsificación do euro
- delitos informáticos
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas
- axuda á entrada e residencia en situación ilegal
- homicidio voluntario, agresión con lesións graves
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns
- racismo e xenofobia
- roubo organizado ou a man armada
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte
- estafa
- chantaxe e extorsión
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos administrativos falsos
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento
- falsificación de medios de pagamento
- tráfico ilícito de materiais radioactivos ou substancias nucleares

- tráfico de vehículos roubados
  - violación
  - incendio voluntario
  - delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional
  - secuestro de aeronaves e buques
  - sabotaxe
3. En caso de que as infraccións sinaladas no punto 1 non estean recollidas no punto 2 ou se a decisión xudicial e, de ser o caso, a decisión de liberdade condicional, así como o certificado, se remiten a un Estado membro, que declarou que comprobará a dobre tipificación (artigo 8, número 4, da Decisión marco), descríbanse con precisión as infraccións de que se trate:

- h) Indique se o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución:
1. Si, o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución.
  2. Non, o imputado non compareceu no xuízo de que deriva a resolución.
  3. Se marcou o recadro do punto 2, confirme a existencia dun dos seguintes feitos:
    - 3.1a. o imputado foi citado en persoa o ... (día/mes/ano) e informado así do lugar e da data previstos para o xuízo de que deriva a resolución, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

    - 3.1b. o imputado non foi citado en persoa, pero recibiu efectivamente por outros medios, de tal forma que se puido establecer de maneira indubidable que tiña coñecemento da celebración prevista do xuízo, información oficial da data e lugar previstos para el, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

    - 3.2. tendo coñecemento da celebración prevista do xuízo, o imputado deu mandato a un letrado, ben designado por el mesmo ben polo Estado, para que o defendese no xuízo, e foi efectivamente defendido por ese letrado no xuízo;

Ou ben

    - 3.3. ao imputado foille notificada a resolución o ... (día/mes/ano) e foi informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor recurso, no cal tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e
      - o imputado declarou expresamente que non impugnaba esta resolución;

Ou

    - non solicitou un novo xuízo nin interpuxo un recurso dentro do prazo establecido;
  4. Se marcou o recadro dos puntos 3.1b, 3.2 ou 3.3, prégase proporcionar información sobre como se cumpriu a condición pertinente:

.....
.....

i) Datos sobre o tipo de pena ou, cando proceda, da decisión de liberdade vixiada

1. Este certificado refírese a:

- Pena suspendida (pena privativa de liberdade ou medida privativa de liberdade, cuxa execución se suspendeu condicionalmente, total ou parcialmente, ao ditarse sentenza)
- Pena condicional:
- aprazouse a imposición dunha pena por imporse unha ou máis medidas de liberdade vixiada
- impuxéronse unha ou máis medidas de liberdade vixiada en lugar dunha pena privativa de liberdade ou unha medida que supoña privación de liberdade
- Pena substitutiva
  - a sentenza contén unha pena privativa de liberdade ou unha medida privativa de liberdade que se imporá en caso de non se cumprir a(s) obriga/obrigas ou instrución/instrucións de que se trate
  - a sentenza non contén unha pena privativa de liberdade ou unha medida privativa de liberdade que se imporá en caso de non cumprirse a(s) obriga/obrigas ou instrución/instrucións de que se trate
- Liberdade condicional (liberdade anticipada dunha persoa condenada unha vez cumprida parte da pena de privación de liberdade ou da medida privativa de liberdade)

2. Datos adicionais

2.1. O condenado estivo en prisión provisional durante o seguinte período:

2.2. O condenado cumpriu unha pena privativa de liberdade ou unha medida privativa de liberdade durante o seguinte período (cubrirase só en caso de liberdade condicional):

2.3. No caso de suspensión de pena:

- duración do período de privación de liberdade imposto que se suspendeu condicionalmente:
- duración do período de suspensión:

2.4. Se se coñece, duración da privación de liberdade que hai que cumprir:

- revogación da suspensión da execución da sentenza,
- revogación da liberdade condicional, ou
- incumprimento da pena substitutiva (se a sentenza contén unha pena privativa de liberdade ou unha medida privativa de liberdade que se imporá en caso da dita violación):

- j) Datos sobre a duración e tipo da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou de pena(s) substitutiva(s)
1. Duración total da supervisión da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou de pena substitutiva(s):
  2. Se procede, duración de cada obriga individual imposta como parte da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou de pena(s) substitutiva(s):
  3. Duración do período total de liberdade vixiada (se é diferente da duración indicada no punto 1):
  4. Tipo da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou pena(s) substitutiva(s) (se é posible indíquense varios recadros):
    - obriga do condenado de informar unha autoridade concreta de calquera cambio de domicilio ou lugar de traballo
    - obriga do condenado de non entrar en determinadas localidades, lugares ou determinadas zonas do Estado de execución
    - obriga relativa ás limitacións de abandonar o territorio do Estado de execución
    - instrucións relativas á conduta, á estadía, aos estudos e formación, actividades de lecer ou con limitacións ou modalidades de desenvolvemento dunha actividade profesional
    - obriga de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade concreta
    - obriga de evitar todo contacto con persoas concretas
    - obriga de evitar todo contacto con obxectos concretos que fosen usados ou poidan ser usados polo condenado con fins de cometer algunha infracción penal
    - obriga de reparar financeiramente os danos causados pola infracción ou obriga de dar probas de ter cumprido con esa obriga
    - obriga de realizar traballos en beneficio da comunidade
    - obriga de cooperar cun axente de vixilancia ou cun representante dun servizo social con responsabilidades para con condenados
    - obriga de someterse a un tratamento terapéutico ou de deshabitación
    - outras medidas cuxa vixilancia estea disposto a asumir o Estado de execución, consonte a notificación prevista no artigo 4, número 2, da Decisión marco
  5. Prégase proporcionar descrición detallada da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou da(s) pena(s) substitutiva(s) indicada(s) no punto 4:
  6. Prégase indicar o recadro seguinte se se dispón dos informes pertinentes relativos á liberdade vixiada:
    - de ser así, prégase indicar en que lingua(s) está(n) redactado(s) ese(s) informe(s)¹

¹ O Estado de emisión non está obrigado a proporcionar traducións deses informes.

- k) Outras circunstancias pertinentes, con inclusión da información pertinente sobre sentenzas condenatorias anteriores ou as razóns concretas para a imposición dunha medida/medidas de liberdade vixiada ou unha pena/penas substitutiva(s) (información facultativa):

Xuntaráse ao certificado o texto da sentenza e, se procede, a decisión de liberdade vixiada.

Sinatura da autoridade emisora do certificado, ou do seu representante, que certifica a exactitude do seu contido:

Nome:

Posición (cargo ou grao):

Data:

Referencia do expediente (se o ten):

Selo oficial (se o hai):

ANEXO V

CERTIFICADO SOBRE O INCUMPRIMENTO DUNHA MEDIDA DE LIBERDADE VIXIADA OU DUNHA PENA SUBSTITUTIVA

Formulario recollido no artigo 17 da Decisión marco 2008/947/JAI do Consello, do 27 de novembro de 2008, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sentenzas e decisións de liberdade vixiada con vistas á vixilancia de medidas de liberdade vixiada e penas substitutivas

INFORME DE INCUMPRIMENTO DUNHA MEDIDA DE LIBERDADE VIXIADA OU PENA SUBSTITUTIVA E OUTROS DATOS

a) Identidade da persoa sometida a vixilancia

Apelidos:

Nome:

Apelidos de solteira (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento:

Lugar de nacemento:

Enderezo:

Linguas que entende (se se coñecen):

b) Datos da sentenza e, de ser o caso, da resolución de liberdade condicional relativa á pena suspendida, á pena condicional, á pena substitutiva ou á liberdade condicional:

Data en que se ditou a sentenza:

Referencia do expediente (se o ten):

Data en que se tomou a decisión de liberdade vixiada (se a hai):

Referencia do expediente (se o ten):

Órgano xudicial/autoridade que ditou a sentenza ou, cando proceda, a decisión de liberdade vixiada

Denominación oficial:

Enderezo:

Data de expedición do certificado:

Autoridade que emitiu o certificado (de ser distinta do órgano xudicial/autoridade que ditou a sentenza ou, cando proceda, tomou a decisión de liberdade vixiada):

Referencia do expediente no Estado de emisión (se o ten):

c) Datos da autoridade responsable da vixilancia da(s) medida(s) de liberdade vixiada ou da(s) pena(s) substitutiva(s)

Denominación oficial da autoridade:

Nome e apelidos da persoa de contacto:

Posto que ocupa (cargo ou grao):

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico:

d) Medida(s) de liberdade vixiada ou pena(s) substitutiva(s)

A persoa mencionada na letra a) incumpriu a(s) seguinte(s) obriga/obriga ou instrución/instrucións:

- obriga do condenado de informar unha autoridade concreta de calquera cambio de domicilio ou lugar de traballo
- obriga do condenado de non entrar en determinadas localidades, lugares ou determinadas zonas do Estado de execución
- obriga relativa a limitacións de abandonar o territorio do Estado de execución
- instrucións relativas á conduta, á estadía, aos estudos e formación, actividades de lecer ou con limitacións ou modalidades de desenvolvemento dunha actividade profesional
- obriga de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade concreta
- obriga de evitar todo contacto con persoas concretas
- obriga de evitar todo contacto con obxectos concretos, que fosen usados ou poidan ser usados polo condenado con fins de cometer algunha infracción penal
- obriga de reparar financeiramente os danos causados pola infracción ou obriga de dar probas de ter cumprido con esa obriga
- obriga de realizar traballos en beneficio da comunidade
- obriga de cooperar cun axente de vixilancia ou cun representante dun servizo social con responsabilidades para con condenados
- obriga de someterse a un tratamento terapéutico ou de deshabitación
- outras medidas:

e) Descrición do incumprimento ou incumprimentos (lugar e data e circunstancias precisas):

f) Outros feitos (de existiren)

Descrición dos feitos:

g) Datos da persoa a que hai que dirixirse para obter información complementaria sobre o incumprimento

Apelidos:

Nome:

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Sinatura da autoridade emisora, ou do seu representante, que certifica a exactitude do contido do impreso:

Nome e apelidos:

Función (cargo/grao):

Data:

Selo oficial (se o hai):

ANEXO VI

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE RESOLUCIÓNS QUE IMPOÑAN MEDIDAS ALTERNATIVAS Á PRISIÓN PROVISIONAL NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA.

A que se refire o artigo 10 da Decisión marco 2009/829/JAI do Consello, do 23 de outubro de 2009, relativa á aplicación, entre Estados membros da Unión Europea, do principio de recoñecemento mutuo ás resolucións sobre medidas de vixilancia como substitución da prisión provisional ⁽¹⁾

a) Estado de emisión:

Estado de execución:

b) Autoridade que ditou a resolución sobre medidas de vixilancia:

Denominación oficial:

Indique a persoa a que hai que dirixirse para obter información complementaria relativa á resolución sobre medidas de vixilancia

- a autoridade antes mencionada
- a autoridade central; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade central:
- outra autoridade competente; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade:

Datos de contacto da autoridade emisora, da autoridade central ou doutra autoridade competente

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Datos da persoa a que hai que dirixirse

Apelidos:

Nome:

Posto (título ou grao):

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

c) Indique a autoridade a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a supervisión das medidas de vixilancia:

- a autoridade indicada na letra b)
- outra autoridade; se marca este recadro, facilite a denominación oficial desa autoridade:

Datos de contacto da autoridade, cando está información non se facilitase xa na letra b)

Enderezo:

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade)

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade)

¹ O certificado redactarase ou traducirase á lingua oficial ou a unha das linguas oficiais do Estado de execución ou a unha ou varias das demais linguas oficiais das institucións da Unión Europea aceptadas por ese Estado.

Datos da persoa á que hai que dirixirse:

Apelidos:

Nome:

Posto (título ou grao):

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

d) Datos relativos á persoa física contra a cal se ditou a resolución sobre medidas de vixilancia:

Apelidos:

Nome:

Apelidos de solteira (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Enderezos/domicilios:

- no Estado de emisión:

- no Estado de execución:

- noutro lugar:

Linguas que entende (se se coñecen):

Se se dispón dela, facilite a seguinte información:

- tipo e número do documento ou documentos de identidade da persoa (documento de identidade, pasaporte):

- tipo e número do permiso de residencia da persoa no Estado de execución:

e) Indicacións relativas ao Estado membro a que se transmite a resolución sobre medidas de vixilancia, xunto co certificado:

A resolución sobre medidas de vixilancia, xunto co certificado, transmítese ao Estado de execución indicado na letra a) polo motivo seguinte:

o interesado ten a súa residencia legal habitual no Estado de execución e, tendo sido informado sobre as medidas en cuestión, consente en regresar ao dito Estado

o interesado solicitou que se transmita a resolución sobre medidas de vixilancia a un Estado membro distinto do Estado membro en que ten a súa residencia legal, polos seguintes motivos:

f) Datos da resolución sobre medidas de vixilancia:

Data en que se ditou a resolución (dd-mm-aaaa):

Data en que a resolución adquiriu carácter definitivo (dd-mm-aaaa):

Marque este recadro se, no momento da transmisión do certificado, se interpuxo un recurso contra a resolución de medidas de vixilancia .....

Número de referencia da resolución (se o ten):

O interesado estivo en prisión provisional durante o seguinte período (de ser o caso):

1. A resolución refírese a un total de ..... infraccións presuntamente cometidas.

Resumo dos feitos e descrición das circunstancias en que presuntamente se cometeron as infraccións, incluído o momento e o lugar, e o grao de participación do interesado:

Natureza e cualificación xurídica das infraccións presuntamente cometidas e disposicións legais aplicables en que se basea a resolución ditada:

2. Se as presuntas infraccións sinaladas no punto 1 se corresponden con algunha das seguintes infraccións, definidas consonte o dereito do Estado de emisión, e están castigadas cunha pena privativa de liberdade ou medida de privación de liberdade dun máximo de ao menos tres anos, confírmelo marcando os recadros correspondentes:

- pertenza a unha organización delitiva
- terrorismo
- trata de seres humanos
- explotación sexual de nenos e pornografía infantil
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos
- corrupción
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas
- branqueo do produto do delito
- falsificación de moeda, incluída a falsificación do euro
- delitos informáticos
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas
- axuda á entrada e residencia en situación ilegal
- homicidio voluntario, agresión con lesións graves
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns
- racismo e xenofobia
- roubo organizado ou a man armada
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte
- estafa
- chantaxe e extorsión
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos administrativos falsos
- falsificación de medios de pagamento
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento
- tráfico ilícito de materiais radioactivos ou substancias nucleares
- tráfico de vehículos roubados
- violación
- incendio voluntario
- delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional
- secuestro de aeronaves e buques
- sabotaxe

3. En caso de que as presuntas infraccións sinaladas no punto 1 non estean recollidas no punto 2 ou se a resolución, así como o certificado, se remiten a un Estado membro, que declarou que comprobará a dobre tipificación (artigo 14, número 4 da Decisión marco), descríbanse con precisión as presuntas infraccións de que se trate:

g) Datos sobre a duración e tipo das(s) medida(s) de vixilancia

1. Prazo a que se aplica a resolución sobre medidas de vixilancia e se é posible a súa renovación (se procede):
2. Duración provisional do período durante o cal poderá ser necesario supervisar as medidas de vixilancia, tendo en conta todas as circunstancias do caso das cales se teña coñecemento no momento da transmisión da resolución sobre medidas de vixilancia (a título indicativo):
3. Tipo da(s) medida(s) de vixilancia (é posible indicar varios recadros).

- obriga do interesado de comunicar á autoridade competente do Estado de execución calquera cambio de domicilio, en particular para poder recibir as citacións a comparecer nunhas dilixencias de proba ou vistas no transcurso das actuacións penais
- obriga de non entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas do Estado de emisión ou do Estado de execución
- obriga de permanecer nun lugar determinado, cando sexa de aplicación en determinadas datas
- imposición de limitacións respecto á saída do territorio do Estado de execución
- obriga de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade específica
- obriga de evitar todo contacto con persoas específicas relacionadas cos delitos presuntamente cometidos
- outras medidas cuxa vixilancia estea disposto a asumir o Estado de execución, consonte a notificación recollida no artigo 8, número 2, da Decisión marco:

Se marcou o recadro correspondente a “outras medidas”, especifique de que medidas se trata marcando os recadros correspondentes:

- obriga de non realizar determinadas actividades relacionadas cos delitos presuntamente cometidos, o que poderá incluír exercer determinadas profesións ou traballar en determinados sectores
- obriga de non conducir vehículos
- obriga de depositar unha suma determinada ou dar outro tipo de garantía, nun número determinado de prazos ou nun pagamento único
- obriga de someterse a tratamentos terapéuticos ou a tratamentos contra as adicións
- obriga de evitar todo contacto con obxectos específicos relacionados cos delitos presuntamente cometidos
- outro motivo (especifique):

4. Prégase proporcionar descrición detallada da(s) medida(s) de vixilancia indicada(s) no punto 3:

h) Outras circunstancias pertinentes, con inclusión das razóns concretas para a imposición dunha medida de vixilancia (información facultativa):

O texto da resolución xúntase ao certificado.

Sinatura da autoridade emisora do certificado, ou do seu representante, que certifica a exactitude do seu contido:

Nome e apelidos:

Posto (título ou rango):

Data:

Referencia do expediente (se o ten):

Selo oficial (se o hai):

ANEXO VII

CERTIFICADO SOBRE O INCUMPRIMENTO DUNHA MEDIDA DE VIXILANCIA ALTERNATIVA Á PRISIÓN PROVISIONAL

a que se refire o artigo 19 da Decisión marco 2009/829/JAI do Consello, do 23 de outubro, de 2009, relativa á aplicación, entre Estados membros da Unión Europea, do principio de recoñecemento mutuo ás resolucións sobre medidas de vixilancia como substitución da prisión provisional.

INFORME DE INCUMPRIMENTO DUNHA MEDIDA DE VIXILANCIA E OUTROS DATOS QUE POIDAN DAR LUGAR Á ADOPCIÓN DE CALQUERA RESOLUCIÓN ULTERIOR

a) Identidade da persoa sometida a vixilancia:

Apelidos:

Nome:

Apelidos de solteira (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Enderezo:

Linguas que entende (se se coñecen):

b) Datos da resolución sobre medidas de vixilancia:

Data en que se ditou a resolución:

Referencia do expediente (se o ten):

Autoridade que ditou a resolución:

Denominación oficial:

Enderezo:

Data de expedición do certificado:

Autoridade que emitiu o certificado:

Referencia do expediente (se o ten):

c) Datos da autoridade responsable do seguimento das medidas de vixilancia:

Denominación oficial da autoridade:

Nome e apelidos da persoa de contacto:

Posto (título ou grao):

Enderezo:

Teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico:

Linguas en que se pode comunicar:

d) Incumprimento da medida de vixilancia e outros feitos que poidan dar lugar á adopción de calquera resolución ulterior:

A persoa mencionada na letra a) incumpriu a(s) seguinte(s) medida(s) de vixilancia:

- obriga da persoa de comunicar á autoridade competente do Estado de execución calquera cambio de domicilio, en particular para poder recibir as citacións a comparecer nunhas dilixencias de proba ou vistas no transcurso das actuacións penais
- obriga de non entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas do Estado de emisión ou do Estado de execución
- obriga de permanecer nun lugar determinado, cando sexa de aplicación en determinadas datas
- imposición de limitacións respecto á saída do territorio do Estado de execución
- obriga de presentarse en determinadas datas ante unha autoridade específica
- obriga de evitar todo contacto con persoas específicas relacionadas cos delitos presuntamente cometidos
- outras medidas (especifique):

Descrición do incumprimento ou incumprimentos (lugar, data e circunstancias precisas):

- Outros feitos que poidan dar lugar á adopción de calquera resolución ulterior

Descrición dos feitos:

e) Datos da persoa a que hai que dirixirse para obter información complementaria sobre o incumprimento:

Apelidos:

Nome:

Enderezo:

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade):

Enderezo de correo electrónico:

Linguas en que se pode comunicar:

Sinatura da autoridade emisora, ou do seu representante, que certifica a exactitude do contido do impreso:

Nome e apelidos

Posto (título ou grao):

Data:

Selo oficial (se o hai):

ANEXO VIII

ORDE EUROPEA DE PROTECCIÓN

Recollida no artigo 7 da Directiva 2011/99/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de decembro de 2011, sobre a orde europea de protección

A información contida neste formulario debe recibir o debido tratamento confidencial

Estado de emisión: Estado de execución:
a) Información relativa á persoa protexida: Apelidos: Nome: Apelido de solteira ou apelido anterior (de ser o caso): Sexo: Nacionalidade: Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten): Data de nacemento : Lugar de nacemento : Enderezos/domicilios: - no Estado de emisión: - no Estado de execución: - noutro lugar: Linguas que entende (se se coñecen):
Concedéuselle á persoa protexida asistencia xurídica gratuíta no Estado de emisión? (se se dispón inmediatamente desta información): ☐ Si. ☐ Non. ☐ Non se sabe. Cando a persoa protexida sexa menor ou legalmente incapaz, información relativa ao titor ou representante da persoa: Apelidos: Nome: Apelido de solteira, ou apelido anterior (de ser o caso): Sexo: Nacionalidade: Enderezo profesional:
b) Se a persoa protexida decidiu residir ou reside xa no Estado de execución, ou decidiu permanecer ou permanece xa nel: Data a partir da cal a persoa protexida se propón residir ou permanecer no Estado de execución (se se coñece): Período ou períodos de permanencia (se se coñecen):

c) Entregóuselle á persoa protexida ou á persoa causante do perigo algún dispositivo técnico para facer cumprir a medida de protección?:

- Si. Resume brevemente o dispositivo electrónico utilizado:
- Non.

d) Autoridade competente que emitiu a orde europea de protección:

Denominación oficial:

Enderezo completo:

Tel. (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Fax (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Datos da persoa de contacto

Apelidos:

Nome:

Función (título ou grao):

Tel. (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Fax (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Correo electrónico (se o ten):

Linguas en que se pode comunicar:

e) Identificación da medida de protección sobre cuxa base se emitiu a orde europea de protección:

A medida de protección adoptouse o (data: dd-mm-aaaa):

A medida de protección é executable desde o (data: dd-mm-aaaa):

Referencia do expediente da medida de protección (se se dispón dela):

Autoridade que adoptou a medida de protección:

f) Resumo de feitos e descrición das circunstancias, incluída, de ser o caso, a tipificación da infracción, que deron lugar á imposición da medida de protección mencionada na letra e):

- g) Indicacións relativas á(s) prohibición(óns) ou restrición(s) imposta(s) pola medida de protección á persoa causante do perigo:
- Natureza da(s) prohibición(s) ou restrición(s) (pode marcar máis dun recadro):
    - prohibición de entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas en que a persoa protexida reside ou que frecuenta:
      - se marca este recadro, indique con precisión as localidades, lugares ou zonas definidas ás cales ten prohibida a entrada a persoa causante do perigo:
    - prohibición ou regulamentación de calquera tipo de contacto coa persoa protexida, con inclusión dos contactos telefónicos, por correo electrónico ou postal, por fax, ou por calquera outro medio:
      - se marca este recadro, indique calquera detalle pertinente:
    - prohibición ou regulamentación do achegamento á persoa protexida a unha distancia menor da indicada na medida:
      - se marca este recadro, indique con precisión a distancia que debe observar a persoa causante do perigo respecto da persoa protexida:
  - Indique o prazo durante o cal se impón(impoñen) a(s) prohibición(s) ou restrición(s) antes mencionada(s) á persoa causante do perigo:
  - Indicación da pena ou sanción aplicable, que se pode impor, en caso de incumprimento da prohibición ou restrición:

- h) Información relativa á persoa causante do perigo a que se impuxeron a(s) prohibición(s) ou restrición(s) mencionada(s) na letra e):

Apelidos:

Nome:

Apelido de solteira ou apelido anterior (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Enderezos/domicilios:

- no Estado de emisión:

- no Estado de execución:

- noutro lugar:

Linguas que entende (se se coñecen):

Se se dispón dela, facilite a seguinte información:

- Tipo e número do documento ou documentos de identidade da persoa (documento de identidade, pasaporte):

Concedéuselle á persoa causante do perigo asistencia xurídica gratuíta no Estado de emisión? (se se dispón inmediatamente desta información):

Si.

Non.

Non se sabe.

ANEXO IX

CERTIFICADO SOBRE O INCUMPRIMENTO DA MEDIDA ADOPTADA EN VIRTUDE DUNHA
NOVA ORDE EUROPEA DE PROTECCIÓN

Recollido no artigo 12 da Directiva 2011/99/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de
decembro de 2011, sobre a orde europea de protección

NOTIFICACIÓN DE INCUMPRIMENTO DA MEDIDA ADOPTADA EN VIRTUDE DA ORDE
EUROPEA DE PROTECCIÓN

A información contida neste formulario debe recibir o debido tratamento confidencial

a) Datos de identificación da persoa causante do perigo:

Apelidos:

Nome:

Apelido de solteira ou apelido anterior (de ser o caso):

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Enderezo:

Linguas que entende (se se coñecen):

b) Datos de identificación da persoa protexida:

Apelidos:

Nome:

Alias (de ser o caso):

Sexo:

Nacionalidade:

Número de identificación ou número de seguridade social (se o ten):

Data de nacemento :

Lugar de nacemento :

Enderezo:

Linguas que entende (se se coñecen):

c) Detalles da orde europea de protección:

Orde emitida o:

Referencia do expediente (se o hai):

Autoridade que emitiu a orde:

Denominación oficial:

Enderezo:

d) Datos da autoridade responsable da execución da medida de protección, se a hai, adoptada no Estado de execución consonte a orde europea de protección:

Denominación oficial da autoridade:

Función (título ou grao):

Enderezo:

Tel. (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Fax (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Correo electrónico:

Linguas en que se pode comunicar:

e) Incumprimento da(s) prohibición(s) ou restrición(s) imposta(s) polas autoridades competentes do Estado de execución a raíz do recoñecemento da orde europea de protección, e demais consideracións que darían lugar á adopción de calquera decisión posterior:

O incumprimento refírese á(s) seguinte(s) prohibición(s) ou restrición(s) (pode marcar máis dun recadro):

- prohibición de entrar en determinadas localidades, lugares ou zonas definidas en que a persoa protexida reside ou que frecuenta;
- prohibición ou regulamentación de calquera tipo de contacto coa persoa protexida, con inclusión dos contactos telefónicos, por correo electrónico ou postal, por fax ou por calquera outro medio;
- prohibición ou regulamentación do achegamento á persoa protexida a unha distancia menor da indicada na medida;
- calquera outra medida, correspondente á medida de protección que subxace á orde europea de protección, adoptada polas autoridades competentes do Estado de execución a raíz do recoñecemento da orde europea de protección.

Descrición do incumprimento ou incumprimentos (lugar, data e circunstancias específicas).

De conformidade co artigo 11, número 2:

- medidas adoptadas no Estado de execución como consecuencia do incumprimento:

- posibles consecuencias legais do incumprimento no Estado de execución:

Outras consideracións que poden dar lugar á adopción de resolucións posteriores

Descrición das consideracións:

f) Datos da persoa a que hai que dirixirse para solicitar información adicional sobre o incumprimento:

Apelidos:

Nome:

Enderezo:

Tel. (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Fax (prefixo do país) (prefixo de zona ou cidade) (número):

Correo electrónico:

Linguas en que se pode comunicar:

Sinatura da autoridade emisora, ou do seu representante, que confirma a exactitude do contido do formulario:

Nome:

Función (título ou grao).

Data:

Selo oficial (se procede):

ANEXO X

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE MEDIDAS DE EMBARGO PREVENTIVO DE BENS OU DE ASEGURAMENTO DE PROBAS NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA.

Certificado previsto no artigo 9 Decisión marco 2003/577/JAI do Consello, do 22 de xullo de 2003, relativa á execución na Unión Europea das resolucións de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas

a) Autoridade xudicial emisora da presente resolución:

Denominación oficial: .....

Nome do seu representante: .....

Función (cargo/grao): .....

Referencia do expediente: .....

Enderezo: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Nº de fax: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Correo electrónico: .....

Linguas en que se pode comunicar coa autoridade xudicial emisora: .....

Datos das persoas de contacto (incluíndo linguas en que se pode comunicar coas persoas) para solicitar información adicional sobre a execución da resolución, se resulta necesario, ou para concertar os aspectos prácticos do traslado de probas (se procede): .....

b) Autoridade competente para a execución da orde de embargo no Estado de emisión (se a autoridade é distinta da autoridade indicada na letra a):

Denominación oficial: .....

Nome do seu representante: .....

Función (cargo/grao): .....

Referencia do expediente: .....

Enderezo: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Nº de fax: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Correo electrónico: .....

Linguas en que se pode comunicar coa autoridade xudicial emisora: .....

Datos das persoas de contacto (incluíndo linguas en que se pode comunicar coas persoas) para solicitar información adicional sobre a execución da resolución, se resulta necesario, ou para concertar os aspectos prácticos do traslado de probas (se procede): .....

c) Se se completa a letra a) e a letra b), deberase completar esta letra para indicar con cal desas dúas autoridades se ten que entrar en contacto ou se se ten que facer con ambas .....

- Autoridade mencionada na letra a)
- Autoridade mencionada na letra b)

d) En caso de designarse unha autoridade central para a transmisión e recepción administrativas das resolucións (só aplicable para Irlanda e o Reino Unido):

Nome da autoridade central: .....

Persoa de contacto, de ser o caso (cargo/grao e nome e apelidos): .....

Enderezo: .....

Referencia do expediente: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Nº de fax: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...) .....

Correo electrónico: .....

e) Resolución de embargo preventivo de bens ou de aseguramento de probas:

1. data e, se procede, número de referencia
2. obxecto da resolución
  - 2.1. comiso posterior
  - 2.2. aseguramento de probas
3. descrición das formalidades e procedementos que se deben observar para executar unha resolución de embargo preventivo relativa a probas (de existiren)

f) Información sobre os bens e as probas, no Estado de execución, a que se refire a resolución de embargo

Descrición dos bens ou das probas e localización:

1. a) descrición precisa dos bens e, se procede, cantidade máxima que se intenta recuperar deses bens (se esa cantidade máxima se indica na medida de embargo polo valor dos produtos do delito)
  - b) descrición precisa das probas
2. localización precisa dos bens ou probas (se non se coñece), indicar a última localización coñecida
3. parte que ten a custodia dos bens ou probas ou beneficiario efectivo coñecido dos bens ou probas, se se trata dunha persoa distinta da persoa sospeitosa da infracción ou condenada (en caso de que sexa aplicable consonte o dereito nacional do Estado de emisión)

.....
.....

g) Información (se se dispón dela) relativa á identidade das persoas físicas (1) ou xurídicas (2) sospeitosa(s) de ter cometido a infracción ou condenada(s) (en caso de que sexa aplicable consonte o dereito nacional do Estado de emisión) ou da(s) persoa(s) a que se refire a resolución de embargos preventivos

1. Persoas físicas

Apellido(s): .....

Nome(s): .....

Apellidos(s) de solteira (de ser o caso): .....

Alias (de ser o caso): .....

Sexo .....

Nacionalidade: .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Residencia e/ou domicilio coñecido; de non coñecerse, indíquese o último domicilio coñecido: .....

.....

En caso de coñecerse, idioma(s) que entende a persoa buscada: .....

.....

2. Persoas xurídicas:

Nome: .....

Tipo de persoa xurídica: .....

Número de rexistro: .....

Sede rexistral: .....

.....

h) Medida que debe adoptar o Estado de execución unha vez executada a resolución:

Comiso

1.1. Os bens permanecerán no Estado de execución para efectos de comiso posterior

1.1.1. Véxase a solicitude anexa relativa á execución dunha resolución de comiso ditada no Estado de emisión o ..... (data)

1.1.2. Véxase a solicitude anexa relativa ao comiso no Estado de execución e subseguinte execución da resolución

1.1.3. Data estimada de presentación da solicitude mencionada en 1.1.1. ou 1.1.2.: .....

.....

Ou ben

Aseguramento das probas

2.1. Os bens trasladaranse ao Estado de emisión para efectos de proba

2.1.1. Véxase a solicitude anexa para efectos de traslado

Ou ben

2.2. Os bens permanecerán no Estado de execución para que sirvan ulteriormente como proba no Estado de emisión

2.2.2. Data estimada de presentación da solicitude mencionada en 2.1.1.: .....

i) Infracción(s):

Descrición das razóns pertinentes que motivaron a resolución de embargo e un resumo dos feitos coñecidos pola autoridade xudicial que emitiu a resolución de embargo e o certificado:

.....
.....

Natureza e tipificación legal da infracción ou infraccións e disposición legal ou código aplicables en que se basea a resolución de embargo preventivo:

.....
.....

1. Se procede, márkense a infracción ou as infraccións da seguinte lista, en caso de que as infraccións sexan castigadas no Estado de emisión con penas máximas privativas de liberdade de ao menos tres anos:

- pertenza a organización delitiva,
- terrorismo,
- trata de seres humanos,
- explotación sexual de menores e pornografía infantil,
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas,
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos,
- corrupción,
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas,
- branqueo do produto do delito,
- falsificación de moeda, incluída a falsificación do euro,
- delitos de alta tecnoloxía, en particular delito informático,
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas,
- axuda á entrada e residencia en situación ilegal,
- homicidio voluntario, agresión con lesións graves,
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns,
- racismo e xenofobia,
- atraco organizado ou a man armada,
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte,
- estafa,
- chantaxe e extorsión de fondos,
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías,
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos,
- falsificación de medios de pagamento,
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento ,
- tráfico ilícito de materiais radioactivos ou substancias nucleares,
- tráfico de vehículos roubados,
- violación,
- incendio voluntario,
- delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional,
- apoderamento ilícito de aeronaves e buques,
- sabotaxe

2. Descrición detallada da infracción ou infraccións distinta(s) das enumeradas no punto 1:

.....
.....

j) Vías de recurso contra a resolución de embargo para as partes interesadas, inclusive para terceiros de boa fe no Estado de emisión: .....

Descrición das vías de recurso legais dispoñibles, incluídos os trámites necesarios que se deben realizar: .....

Tribunal ante o cal se pode actuar: .....

Información relativa ás persoas lexitimadas para a súa interposición: .....

Prazo límite para a presentación da demanda: .....

Autoridade do Estado de emisión que pode facilitar maior información sobre os procedementos de presentación de recursos no Estado de emisión e sobre a posibilidade de asistencia xurídica e tradución

Apellido(s): .....

Persoa de contacto (...) (de ser o caso): .....

Enderezo: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...): .....

Nº de fax : (prefixo de país) (prefixo de cidade) (...): .....

Correo electrónico: .....

k) Outras circunstancias relacionadas co caso (información facultativa): .....

.....

.....

l) O texto da resolución de embargo xúntase ao certificado.

Sinatura da autoridade xudicial emisora e/ou do seu representante que dean fe da validez do contido do certificado .....

Nome: .....

Función (cargo/grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai)

ANEXO XI

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE RESOLUCIÓNS DE COMISO NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA

Mencionado no artigo 4 da Decisión marco 2006/783/JAI do Consello, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de resolucións de comiso

a) Estados de emisión e de execución:

Estado de emisión: .....

Estado de execución: .....

b) Órgano xurisdiccional de emisión da resolución de comiso:

Denominación oficial: .....

Enderezo: .....

Referencia do expediente: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

Linguas en que se pode comunicar coa autoridade emisora: .....

Datos da persoa ou persoas a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a execución da resolución de comiso ou, de ser o caso, para coordinar a execución da resolución de comiso transmitida a dous ou máis Estados de execución, ou para transferir ao Estado de emisión as cantidades ou bens percibidos con motivo da execución (nome, cargo ou grao, nº de teléfono, nº de fax e, se ten, enderezo de correo electrónico):

.....

.....

.....

- c) Autoridade competente para a execución da resolución de comiso no Estado de emisión [se a autoridade é distinta do órgano xurisdiccional indicado na letra b)]:

Denominación oficial: .....

Enderezo: .....

Nº teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

Linguas en que se pode comunicar coa autoridade competente para a execución: .....

Datos da persoa ou persoas a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a execución da resolución de comiso ou, de ser o caso, para coordinar a execución da resolución de comiso transmitida a dous ou máis Estados de execución, ou para transferir ao Estado de emisión as cantidades ou bens percibidos con motivo da execución (nome, cargo ou grao, nº de teléfono, nº de fax e, se ten, enderezo de correo electrónico):

.....
.....
.....

- d) En caso de designarse unha autoridade central para a transmisión e recepción administrativas das resolucións de comiso no Estado de emisión:

Nome da autoridade central: .....

Persoa de contacto, de ser o caso (cargo/grao e nome): .....

Enderezo: .....

Referencia do expediente: .....

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

e) Autoridade ou autoridades con que se pode contactar [en caso de que se cubrisen as letras c) ou d)]:

Autoridade mencionada na letra b)

Para cuestións relativas a: .....

Autoridade mencionada na letra c)

Para cuestións relativas a: .....

Autoridade mencionada na letra d)

Para cuestións relativas a: .....

f) Cando a resolución de comiso resulte dunha resolución de embargo transmitida ao Estado de execución en virtude da Decisión marco 2003/577/JAI do Consello, do 22 de xullo de 2003, relativa á execución na Unión Europea das resolucións de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas ⁽¹⁾, facilítese a información que proceda para identificar a resolución de embargo (datas de expedición e transmisión da resolución de embargo, autoridade a que se transmitiu e número de referencia se se coñece): .....

.....
.....

g) Cando a resolución de comiso se transmitise a máis dun Estado de execución, facilítese a seguinte información:

1. A resolución de comiso transmitiuse ademais aos seguintes Estados de execución (indicar o país e a autoridade):

.....
.....

2. A resolución de comiso transmitiuse a máis dun Estado de execución polos seguintes motivos (márquese o recadro correspondente):

2.1. Se a resolución de comiso afecta un ou varios bens concretos:

- suponse que os distintos bens afectados pola resolución de comiso se encontran en Estados de execución diferentes,
- o comiso dun ben concreto require a actuación en máis dun Estado de execución,
- suponse que un ben concreto afectado pola resolución de comiso se encontra nun dos varios Estados de execución indicados.

2.2. Se a resolución de comiso se refire a unha cantidade de diñeiro:

- os bens de que se trata non foron embargados en virtude da Decisión marco 2003/577/JAI do Consello, do 22 de xullo de 2003, relativa á execución na Unión Europea das resolucións de embargo preventivo de bens e de aseguramento de probas,
- o valor dos bens que se poden comisar no Estado de emisión e en calquera dos demais Estados de execución por separado pode non ser suficiente para a execución da cantidade total pola que se ditou a resolución de comiso,
- outros motivos (detállense):.....

.....
.....

¹ DOL 196 do 2.8.2003, p.45

h) Información relativa á persoa física ou xurídica contra a cal se ditou a resolución de comiso:

1. No caso dunha persoa física:

Apelido(s): .....

Nome(s): .....

Apelidos de solteira (de ser o caso): .....

Alias (de ser o caso): .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Número de identidade ou número de seguridade social (se o ten): .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Último domicilio coñecido: .....

.....

Idioma(s) que entende (se se coñecen): .....

.....

1.1. Cando a resolución de comiso se refire a unha cantidade de diñeiro:

A resolución de comiso transmítese ao Estado de execución polos seguintes motivos (márquese o recadro correspondente):

- a) O Estado de emisión ten motivos razoables para crer que a persoa contra a cal se ditou a resolución de comiso ten bens ou ingresos no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Motivos para crer que a persoa ten bens ou ingresos: .....

.....

Descrición dos bens ou ingresos da persoa en cuestión: .....

.....

Localización dos bens da persoa en cuestión ou procedencia dos ingresos (se se descoñece, indicar a última localización coñecida):.....

.....

- b) Non hai motivos razoables, no sentido da letra a), que permitan ao Estado de emisión determinar a que Estados membros se pode transmitir a resolución de comiso, pero a persoa contra a cal se ditou a resolución de comiso reside habitualmente no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Residencia habitual no Estado de execución: .....

.....

1.2. Cando a resolución de comiso se refira a bens concretos:

A resolución de comiso transmítese ao Estado de execución polos seguintes motivos (márquese o recadro correspondente):

- a) Os bens concretos encóntranse no Estado de execución. Véxase o punto i).
- b) O Estado de emisión ten motivos razoables para crer que os bens concretos obxecto da resolución de comiso se encontran total ou parcialmente no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Motivos para crer que os bens concretos se encontran no Estado de execución: .....

.....

- c) Non hai motivos razoables, no sentido da letra b), que permiten ao Estado de emisión determinar a que Estado membro se pode transmitir a resolución de comiso, pero a persoa contra a cal se ditou a resolución de comiso reside habitualmente no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Residencia habitual no Estado de execución: .....

.....

2. No caso dunha persoa xurídica:

Apellido(s): .....

Forma da persoa xurídica: .....

Número de rexistro (se o ten) ⁽¹⁾: .....

Domicilio social (se o ten) ⁽¹⁾: .....

Enderezo da persoa xurídica: .....

2.1. Cando a resolución de comiso se refire a unha cantidade de diñeiro:

A resolución de comiso transmítese ao Estado de execución polos seguintes motivos (márquese o recadro correspondente):

- a) O Estado de emisión ten motivos razoables para crer que a persoa xurídica contra a cal se ditou a resolución de comiso ten bens ou ingresos no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Motivos para crer que a persoa xurídica ten bens ou ingresos: .....

Descrición dos bens ou ingresos da persoa xurídica: .....

.....

Localización dos bens da persoa xurídica ou procedencia dos ingresos (se se descoñece, indíquese a última localización coñecida): .....

.....

.....

- b) Non hai motivos razoables, no sentido da letra a), que permitan ao Estado de emisión determinar a que Estado membro se pode transmitir a resolución de comiso, pero a persoa xurídica contra a cal se ditou a resolución de comiso ten o seu domicilio social no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Domicilio social no Estado de execución: .....

.....

⁽¹⁾ Cando a resolución de comiso é transmitida ao Estado de execución porque a persoa xurídica contra a cal se emitiu a resolución de comiso ten o seu domicilio social no dito Estado, deberán indicarse o número de rexistro e o domicilio social.

2.2. Cando a resolución de comiso se refira a bens concretos

A resolución de comiso transmítese ao Estado de execución polos seguintes motivos (márquese o recadro correspondente):

- a) Os bens concretos encóntranse no Estado de execución. Véxase o punto i).
- b) O Estado de emisión ten motivos razoables para crer que os bens concretos obxecto da resolución de comiso se encontran total ou parcialmente no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Motivos para crer que os bens concretos se encontran no Estado de execución: .....

.....

.....

- c) Non hai motivos razoables, no sentido da letra b), que permitan ao Estado de emisión determinar a que Estado membro se pode transmitir a resolución de comiso, pero a persoa xurídica contra a cal se ditou a resolución de comiso reside habitualmente no Estado de execución. Engádase a información seguinte:

Domicilio social no Estado de execución: .....

.....

.....

i) Resolución de comiso

Data en que se ditou a resolución de comiso: .....

.....

Data en que resultou firme a resolución de comiso: .....

Número de referencia da resolución de comiso (se se coñece): .....

1. Información acerca da natureza da resolución de comiso

1.1. Márquese o recadro correspondente se a resolución de comiso se refire a:

- unha suma de diñeiro
Importe que se executará no Estado de execución indicando a divisa (en cifras e en letras): .....

.....

Importe total da resolución de comiso, con indicación da divisa (en cifras e en letras): .

.....

- bens concretos
Descrición dos bens concretos: .....

.....

Localización dos bens concretos (se se descoñece, indíquese a última localización coñecida): .....

.....

Se o comiso dos bens concretos require actuacións en máis dun Estado, descríbanse as actuacións necesarias: .....

.....

1.2. O órgano xurisdiccional resolveu que os bens (márquese o recadro do tipo correspondente):

- i) proceden da comisión dunha infracción ou son equivalentes en valor total ou parcial da dita procedencia,
- ii) constitúen os instrumentos para cometer esa infracción,
- iii) poden comisarse como resultado da aplicación, no Estado de emisión, da potestade de comiso ampliada citada en a), b) e c). O fundamento da resolución constitúeo o feito de que o órgano xurisdiccional, baseándose en feitos concretos, chegou ao pleno convencemento de que os bens de que se trata teñen algunha das orixes seguintes:
  - a) actividades delitivas do condenado realizadas antes da condena polo delito de que se trata, o que considerou razoable o órgano xurisdiccional nas circunstancias dese caso en concreto,
  - b) actividades delitivas similares do condenado realizadas antes da condena polo delito de que se trata, o que considerou razoable o órgano xurisdiccional nas circunstancias dese caso en concreto,
  - c) actividades delitivas do condenado e comprobación de que o valor dos bens é desproporcionado con respecto aos seus ingresos legais,
- iv) poden comisarse en virtude de calquera outra disposición sobre potestade de comiso ampliada en virtude do dereito do Estado de emisión.

No caso de que concorran dous ou máis tipos de comiso, especifíquense os bens que se comisan en cada tipo de comiso: .....

.....

2. Información sobre as infraccións polas que se ditou a resolución de comiso

2.1. Resumo dos feitos e descrición das circunstancias, incluídos lugar e tempo, en que se cometeron as infraccións polas que se ditou a resolución de comiso:

.....
.....
.....
.....

2.2. Natureza e tipificación legal das infraccións polas que se ditou a resolución de comiso e disposición legal ou código aplicable en que se basea a resolución ditada:

.....
.....
.....
.....

2.3. Márquense na lista que se presenta a continuación aquelas infraccións do punto 2.2. que aparezan na seguinte lista, se a infracción está penalizada no Estado de emisión con pena máxima de privación de liberdade dun mínimo de tres anos:

- pertenza a unha organización delitiva,
- terrorismo,
- trata de seres humanos,
- explotación sexual dos nenos e pornografía infantil,
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas,
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos,
- corrupción,
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas,
- branqueo do produto do delito,
- falsificación de moeda, con inclusión do euro,
- delitos informáticos,
- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas,
- axuda á entrada e á estadía irregulares,
- homicidio e agresión con lesións graves,
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos,
- secuestro, retención ilegal e toma de reféns,
- racismo e xenofobia,
- roubos organizados ou a man armada,
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte,
- estafa,
- chantaxe e extorsión de fondos,
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías,
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos,
- falsificación de medios de pagamento,
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento ,
- tráfico ilícito de materias nucleares ou radioactivas,
- tráfico de vehículos roubados,
- violación,
- incendio provocado,
- delitos incluídos na competencia da Corte Penal Internacional,
- apoderamento ilícito de aeronaves e buques,
- sabotaxe,

2.4. En caso de que as infraccións sinaladas no punto 2.2 polas que se ditou a resolución de comiso non figuren no punto 2.3, descríbanse detalladamente as infraccións cometidas (incluída a actividade delictiva real de que se trate, que pode ser distinta da tipificación legal):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

j) Procedementos que derivan na resolución de comiso:

1. Si, o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución de comiso.
2. Non, o imputado non compareceu no xuízo de que deriva a resolución de comiso.
3. Se marcou o recadro do punto 2, confirme a existencia dun dos seguintes feitos:
  - 3.1a. o imputado foi citado en persoa o día ... (día/mes/ano) e informado así do lugar e da data previstos para o xuízo de que deriva a resolución de comiso, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;
Ou ben
  - 3.1b. o imputado non foi citado en persoa, pero recibiu efectivamente por outros medios, de tal forma que se puido establecer de maneira indubidable que tiña coñecemento da celebración prevista do xuízo, información oficial da data e lugar previstos para este, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;
Ou ben
  - 3.2. tendo coñecemento da celebración prevista do xuízo, o imputado deu mandato a un letrado, ben designado por el mesmo ben polo Estado, para que o defendese no xuízo, e foi efectivamente defendido por ese letrado no xuízo;
Ou ben
  - 3.3. ao imputado foille notificada a resolución o ... (día/mes/ano) e foi informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor recurso, no cal tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e
 o imputado declarou expresamente que non impugnaba esta resolución;
Ou
 non solicitou un novo xuízo nin interpuxo un recurso dentro do prazo establecido;
4. Se marcou o recadro dos puntos 3.1b, 3.2 ou 3.3 o que respecta ao recadro que se seleccionase no punto 3, prégase proporcionar información sobre como se cumpriu a condición pertinente:

.....
.....

k) Conversión e transferencia de bens

1. Se a resolución de comiso se refire a bens concretos, indíquese se o Estado de emisión permite que o comiso no Estado de execución adopte a forma dunha orde de pagamento dunha cantidade de diñeiro correspondente ao valor do ben de que se trate:

- Si
- Non

2. Se a resolución de comiso se refire a unha cantidade de diñeiro, indíquese se se poden transferir ao Estado de emisión bens distintos do diñeiro obtido pola execución da resolución de comiso:

- Si
- Non

l) Medidas alternativas, incluídas as penas privativas de liberdade

1. Indíquese se o Estado de emisión permite a aplicación polo Estado de execución de sancións alternativas no caso de que non sexa posible executar total ou parcialmente a resolución de comiso:

- Si
- Non

2. En caso de resposta afirmativa, indíquense as sancións aplicables (senalando o seu tipo e grao máximo):

- Privación de liberdade. Máximo: .....
- Servizos de interese social (ou equivalente). Máximo: .....
- Outras sancións. Descrición: .....
.....

m) Outras circunstancias relacionadas co asunto (información optativa):

.....
.....

n) Xúntase ao certificado o texto da resolución de comiso.

Sinatura da autoridade que emite o certificado ou do seu representante que dá fe do contido do certificado:

.....
.....

Apelidos: .....

Función (cargo ou grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai):

ANEXO XII

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE RESOLUCIÓNS QUE EXIXAN O PAGAMENTO DE SANCIÓNS PECUNIARIAS NOUTRO ESTADO MEMBRO DA UNIÓN EUROPEA.

Mencionado no artigo 4 da Decisión marco 2005/214/JAI do Consello, relativa á aplicación do principio de recoñecemento mutuo de sancións pecuniarias

a)

* Estado de emisión: .....

* Estado de execución: .....

b) Autoridade emisora da resolución de imposición de sanción pecuniaria:

Denominación oficial: .....

Enderezo: .....

Referencia do expediente [...]: .....

Nº de teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

Linguas en que se pode comunicar coa autoridade emisora: .....

Datos da persoa ou persoas a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a execución da resolución ou, de ser o caso, para transferir ao Estado de emisión as cantidades percibidas con motivo da execución (nome, cargo/grao, nº de teléfono, nº de fax e, se ten, enderezo de correo electrónico): .....

.....

.....

c) Autoridade competente para a execución da resolución de imposición de sanción pecuniaria no Estado de emisión [se a autoridade é distinta da autoridade indicada na letra b)]:

Denominación oficial: .....

.....

Enderezo: .....

.....

Nº teléfono: (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

Linguas en que é posible comunicar coa autoridade competente para a execución: .....

.....

Datos da persoa ou persoas a que hai que dirixirse para obter información complementaria para a execución da resolución ou, de ser o caso, para transferir ao Estado de emisión as cantidades percibidas con motivo da execución (nome, cargo/grao, nº de teléfono, nº de fax e, se ten, enderezo de correo electrónico): .....

.....

.....

d) En caso de designarse unha autoridade central para a transmisión administrativa das resolucións de imposición de sancións pecuniarias no Estado de emisión:

Nome da autoridade central: .....

.....

Persoa de contacto, de ser o caso (cargo/grao e nome): .....

.....

Enderezo: .....

.....

Referencia do expediente: .....

Nº de teléfono (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Nº de fax (prefixo de país) (prefixo de cidade ou zona): .....

Correo electrónico (se o ten): .....

e) Autoridade ou autoridades con que se pode contactar [en caso de que se cubrisen as letras c) e/ou d)]:

Autoridade mencionada na letra b)

Para cuestións relativas a: .....

Autoridade mencionada na letra c)

Para cuestións relativas a: .....

Autoridade mencionada na letra d)

Para cuestións relativas a: .....

f) Información relativa á persoa física ou xurídica a que se impuxo a sanción pecuniaria:

1. No caso dunha persoa física:

Apelido(s): .....

Nome(s): .....

Apelidos de solteira (de ser o caso): .....

Alias (de ser o caso): .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Número de identidade ou número de seguridade social (se o ten): .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Último domicilio coñecido: .....

.....

Idioma(s) que entende (se se coñecen): .....

.....

a) Se o motivo de transmitir a resolución ao Estado de execución é que a persoa contra a cal vai dirixida reside habitualmente no Estado de execución, engádase a seguinte información:

Lugar de residencia habitual no Estado de execución: .....

.....

.....

b) Se o motivo de transmitir a resolución ao Estado de execución é que a persoa contra a cal vai dirixida ten bens no Estado de execución, engádase a seguinte información:

Descrición dos bens da persoa: .....

Localización dos bens da persoa: .....

c) Se o motivo de transmitir a resolución ao Estado de execución é que a persoa contra a cal vai dirixida obtén ingresos no Estado de execución, engádase a seguinte información:

Descrición da fonte ou fontes de ingresos da persoa: .....

Localización da fonte de ingresos da persoa: .....

2. No caso dunha persoa xurídica:

Apelido(s): .....

Forma da persoa xurídica: .....

Número de rexistro (se o ten) ⁽¹⁾: .....

Domicilio social (se o ten) ⁽¹⁾: .....

Enderezo da persoa xurídica: .....

a) Se o motivo de transmitir a resolución ao Estado de execución é que a persoa xurídica contra a cal vai dirixida ten bens no Estado de execución, engádase a seguinte información:

Descrición dos bens da persoa xurídica: .....

Localización dos bens da persoa xurídica: .....

b) Se o motivo de transmitir a resolución ao Estado de execución é que a persoa xurídica contra a cal vai dirixida obtén ingresos no Estado de execución, engádase a seguinte información:

Descrición da fonte ou fontes de ingresos da persoa xurídica: .....

Localización da fonte ou fontes de ingresos da persoa xurídica: .....

g) Resolución de imposición de sanción pecuniaria:

1. Natureza da resolución de imposición de sanción pecuniaria (márquese o recadro correspondente):

- i) Resolución dun órgano xurisdiccional do Estado de emisión respecto dunha infracción penal prevista na lexislación do Estado de emisión.
- ii) Resolución dunha autoridade do Estado de emisión, distinta dun órgano xurisdiccional, respecto dunha infracción penal tipificada na lexislación do Estado de emisión. Confírmase que o interesado tivo a oportunidade de que o seu caso sexa xulgado por un órgano xurisdiccional competente en asuntos penais.
- iii) Resolución dunha autoridade do Estado de emisión, distinta dun órgano xurisdiccional, respecto de feitos punibles consonte o dereito nacional do Estado de emisión por constituír infracción a normas legais. Confírmase que o interesado tivo a oportunidade de que o seu caso sexa xulgado por un órgano xurisdiccional competente en asuntos penais.
- iv) Resolución dun órgano xurisdiccional competente en asuntos penais, en relación cunha resolución recollida no inciso iii).

Data en que se ditou a resolución: .....

Data en que a resolución foi definitiva: .....

Número de referencia da resolución (se o ten): .....

⁽¹⁾ Cando a resolución é transmitida ao Estado de execución porque a persoa xurídica contra a cal vai dirixida ten o seu domicilio social no dito Estado, daquela terán que completarse o número de rexistro e o domicilio social.

A sanción pecuniaria supón a obriga de pagar (márquese o recadro ou recadros que procedan, indicando en cada caso a contía e a divisa correspondentes):

- i) Unha cantidade de diñeiro en virtude dunha condena por unha infracción, imposta mediante unha resolución.

Contía: .....

- ii) Unha compensación imposta na mesma resolución en beneficio das vítimas, cando a vítima non poida ser parte civil no procedemento e o órgano xurisdiccional actúe no exercicio da súa competencia penal.

Contía: .....

- iii) Unha cantidade de diñeiro en concepto de custas xudiciais ou gastos administrativos orixinados polos procedementos que conducen á resolución.

Contía: .....

- iv) Unha cantidade de diñeiro a un fondo público ou a unha organización de apoio ás vítimas, que impoña a mesma resolución.

Contía: .....

Importe total da sanción pecuniaria, indicando a divisa: .....

2. Resumo dos feitos e descrición das circunstancias, incluídos lugar e tempo, en que se cometeron o delito ou delitos: .....

Natureza e tipificación legal da infracción ou infraccións e disposición legal ou código aplicable en que se basea a resolución ditada: .....

3. Se a infracción ou infraccións sinaladas no punto 2 se corresponden cunha ou máis das enumeradas a continuación, márquese o recadro ou recadros correspondentes:

- pertenza a organización delitiva,
- terrorismo,
- trata de seres humanos,
- explotación sexual dos nenos e pornografía infantil,
- tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas,
- tráfico ilícito de armas, municións e explosivos,
- corrupción,
- fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas consonte o Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas,
- branqueo do produto do delito,
- falsificación de moeda, con inclusión do euro,
- delitos informáticos,

- delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas,
- axuda á entrada e á estadía irregulares,
- homicidio e agresión con lesións graves,
- tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos,
- secuestro, detención ilegal e toma de reféns,
- racismo e xenofobia,
- roubos organizados ou a man armada,
- tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte,
- estafa,
- chantaxe e extorsión de fondos,
- violación de dereitos de propiedade intelectual ou industrial e falsificación de mercadorías,
- falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos,
- falsificación de medios de pagamento,
- tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento,
- tráfico ilícito de materias nucleares ou radioactivas,
- tráfico de vehículos roubados,
- violación,
- incendio provocado,
- delitos incluídos na competencia da Corte Penal Internacional,
- apoderamento ilícito de aeronaves e buques,
- sabotaxe,
- conduta contraria á lexislación de tráfico, incluídas as infraccións á lexislación sobre tempos de condución e de descanso e ás normas reguladoras do transporte de mercadorías perigosas,
- contrabando de mercadorías,
- infraccións aos dereitos de propiedade intelectual e industrial,
- ameazas e actos de violencia contra as persoas, incluída a violencia durante os acontecementos deportivos,
- vandalismo,
- roubo,
- infraccións establecidas polo Estado de emisión e destinadas a dar cumprimento ás obrigas derivadas de instrumentos adoptados en virtude do Tratado CE ou do título VI do Tratado UE.

Se se marca este recadro, indíquense con precisión as disposicións do instrumento adoptado sobre a base do tratado CE ou do Tratado UE a que corresponde a infracción:

.....
.....

4. En caso de que a infracción ou infraccións sinaladas no punto 2 non figuren no punto 3, descríbanse con precisión: .....

.....
.....
.....

h) Situación da resolución de imposición de sanción pecuniaria

1. Confírmese o seguinte (márquense os recadros correspondentes):

- a) A resolución é firme.
- b) A autoridade que expide o certificado non ten coñecemento de que no Estado de execución se ditase unha resolución contra a mesma persoa polos mesmos feitos nin de que se executase unha resolución deste tipo ditada nun Estado distinto do Estado de emisión ou do Estado de execución.

2. Sinállese se o caso foi obxecto dun procedemento escrito:

- a) Non o foi
- b) Si o foi. Confírmase que, de acordo coa lexislación do Estado de emisión, se lle notificaron ao interesado, persoalmente ou a través do seu representante competente consonte a lexislación nacional, o seu dereito a impugnar a resolución e os prazos para exercer ese dereito.

3. Indique se o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución:

1. Si, o imputado compareceu no xuízo de que deriva a resolución.

2. Non, o imputado non compareceu no xuízo de que deriva a resolución.

3. Se marcou o recadro do punto 2, confirme a existencia dun dos seguintes feitos:

3.1a. o imputado foi citado en persoa o ... (día/mes/ano) e informado así do lugar e da data previstos para o xuízo de que deriva a resolución, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

3.1b. o imputado non foi citado en persoa, pero recibiu efectivamente por outros medios, de tal forma que se puido establecer de maneira indubidable que tiña coñecemento da celebración prevista do xuízo, información oficial da data e lugar previstos para este, e foi informado de que se podería ditar unha resolución en caso de incomparecencia no xuízo;

Ou ben

3.2. tendo coñecemento da celebración prevista do xuízo, o imputado deu mandato a un letrado, ben designado por el mesmo ben polo Estado, para que o defendese no xuízo, e foi efectivamente defendido por ese letrado no xuízo;

Ou ben

3.3. ao imputado foille notificada a resolución o ... (día/mes/ano) e foi informado expresamente do seu dereito a un novo xuízo ou a interpor recurso, no cal tería dereito a comparecer e se volverían examinar os argumentos presentados e incluso posibles novos elementos probatorios, e de que o xuízo podería dar lugar a unha resolución contraria á inicial, e

o imputado declarou expresamente que non impugnaba esta resolución;

Ou ben

non solicitou un novo xuízo nin interpuxo un recurso dentro do prazo establecido;

Ou ben

3.4. o imputado, explicitamente informado do procedemento e da posibilidade de asistir en persoa a un proceso, declarou explicitamente que renuncia ao dereito dunha vista oral e indicou explicitamente que non impugna a resolución.

4. Se marcou o recadro dos puntos 3.1b, 3.2, 3.3 ou 3.4, prégase proporcionar información sobre como se cumpriu a condición pertinente:

.....
 .....

5. Pagamento parcial da sanción

Se xa se aboou unha parte da sanción no Estado de emisión, ou se lle consta á autoridade que emita o certificado que a pagou en calquera outro Estado, indíquese o importe aboado: .....

.....

i) Sancións alternativas, incluídas as penas privativas de liberdade

1. Indicar se o Estado de emisión permite a aplicación polo Estado de execución de sancións alternativas no caso de que non sexa posible executar a resolución sancionadora, xa sexa total ou parcialmente:

- si
- non

2. En caso afirmativo, indicar as sancións que é posible aplicar (a súa natureza e grao máximo):

- Privación de liberdade. Tempo máximo: .....
- Servizo comunitario (ou equivalente). Tempo máximo: .....
- Outras sancións. Descrición: .....
.....

j) Outras circunstancias relacionadas co asunto (información facultativa):

.....
.....

k) Xúntase ao certificado o texto da resolución de imposición de sanción pecuniaria.

Sinatura da autoridade que emita o certificado ou do seu representante que dean fe da exactitude do contido do certificado: .....

.....

Apellido(s): .....

Función (cargo/grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai)

ANEXO XIII

CERTIFICADO PARA A EXECUCIÓN DE EXHORTO EUROPEO DE OBTENCIÓN DE PROBAS ¹

Este exhorto foi emitido por unha autoridade xurisdiccional competente. Solicito a obtención e o traslado dos obxectos, documentos e datos especificados a continuación.

A)

Estado de emisión: .....

Estado de execución: .....

B)

A autoridade considera que:

- i) Os obxectos, documentos e datos requiridos por este exhorto son necesarios e proporcionados ao obxecto dos procedementos detallados máis diante
- ii) Se os obxectos, documentos ou datos se encontran no territorio do Estado de emisión, poderían obterse en virtude do seu ordenamento nacional en casos nacionais comparables, aínda que se teñan que utilizar medidas procesuais diferentes

C) AUTORIDADE XURISDICCIONAL QUE EMITIU O EXHORTO

Denominación oficial:

Nome do seu representante:

Función (título/grao):

Marcar o tipo de autoridade xurisdiccional que expediu o exhorto:

- a) Xuíz ou tribunal
- b) Xuíz de instrución
- c) Fiscal
- d) Calquera outra autoridade xurisdiccional definida polo Estado de emisión que, no caso concreto, actúe en calidade de autoridade de instrución en procesos penais e teña competencia para obter probas en casos transfronteirizos consonte o ordenamento nacional.
- O presente exhorto foi validado por un xuíz ou tribunal, un xuíz instrutor ou un fiscal (véxanse as seccións D e O).

Número de rexistro:

Enderezo:

Teléfono: (prefixo de país) (prefixo local)

Fax: (prefixo de país) (prefixo local)

Correo electrónico: .....

Linguas en que é posible comunicar coa autoridade requirente: .....

Datos da persoa ou persoas de contacto en caso de que se necesite información adicional sobre a execución do presente exhorto ou para tomar as medidas prácticas necesarias para o traslado de obxectos, documentos e datos (se procede):

.....

¹ Este exhorto deberase escribir, ou traducir, nunha das linguas oficiais do Estado de execución ou noutra lingua aceptada polo dito Estado.

D) AUTORIDADE XURISDICCIONAL QUE VALIDA O EXHORTO (CANDO PROCEDA)

Se se marcou a letra d) da sección C e o exhorto está validado, marque o tipo de autoridade xurisdiccional que o validou:

- a) Xuíz ou tribunal
- b) Xuíz de instrución
- c) Fiscal

Denominación oficial da autoridade validadora:

.....

Nome do seu representante:

.....

Función (título/grao):

.....

Número de rexistro:

.....

Enderezo:

.....

Teléfono: (prefixo país) (prefixo local) .....

Fax (prefixo país) (prefixo local) .....

Correo electrónico: .....

E) CANDO UNHA AUTORIDADE CENTRAL SE FAGA CARGO DA TRANSMISIÓN E RECEPCIÓN ADMINISTRATIVAS DE EXHORTOS E, CANDO PROCEDA, DA CORRESPONDENCIA OFICIAL RELACIONADA CON ELES

Denominación da autoridade central: .....

.....

Persoa de contacto, de ser o caso (función/grao e nome): .....

.....

Enderezo: .....

.....

Número de rexistro: .....

Teléfono: (prefixo país) (prefixo local) .....

Fax (prefixo país) (prefixo local) .....

Correo electrónico: .....

F) AUTORIDADE OU AUTORIDADES CON QUE SE PODE CONTACTAR [EN CASO DE QUE SE CUBRISEN AS SECCIÓNS D) OU E)]:

- Autoridade mencionada na sección C

Para cuestións relativas a: .....

- Autoridade mencionada na sección D

Para cuestións relativas a: .....

- Autoridade mencionada na sección E

Para cuestións relativas a: .....

G) RELACIÓN CON ANTERIORES POSIBLES EXHORTOS OU RESOLUCIÓNS DE EMBARGO PREVENTIVO

Se procede, indíquese se o presente exhorto complementa un exhorto anterior ou se é consecutivo a unha resolución de embargo preventivo e, de ser así, facilítase a información pertinente que permita identificar o exhorto ou a resolución (datas de emisión do exhorto ou da resolución, autoridade a que se transmitiu e, se se coñece, data de transmisión do exhorto ou resolución e números de referencia subministrados pola autoridade de emisión e a autoridade de execución):

.....
.....
.....
.....

H) TIPO DE PROCEDIMENTO PARA O CAL SE EXPIDE O EXHORTO

Marcar o tipo de procedemento para o cal se expide o exhorto

- a) Para un proceso penal incoado por unha autoridade xurisdiccional ou proceso penal de que teña que coñecer unha autoridade xurisdiccional por delito tipificado no ordenamento xurídico do Estado de emisión.
- b) Procedemento incoado por unha autoridade administrativa por actos ou feitos delitivos conforme o dereito do Estado de emisión por estaren tipificados nas súas leis, e cando a decisión poida dar lugar a un procedemento ante unha autoridade xurisdiccional competente, en particular, en materia penal.
- c) Procedemento incoado por unha autoridade xurisdiccional por actos ou feitos delitivos conforme o dereito do Estado de emisión por estaren tipificados nas súas leis, e cando a decisión poida dar lugar a un procedemento ulterior ante unha autoridade xurisdiccional competente, en particular, en materia penal.

I) MOTIVOS DA EMISIÓN DO EXHORTO

1. Resumo dos feitos e descrición das circunstancias en que se cometeron os delitos que motivan o exhorto, entre eles o momento e o lugar segundo os coñeza a autoridade de emisión:

.....
.....
.....
.....

Natureza e cualificación xurídica do delito ou delitos que motivan o exhorto e norma legal ou código aplicables:

.....
.....
.....
.....

2. Se procede, marcar aqueles dos seguintes delitos que no ordenamento xurídico do Estado de emisión sexan punibles con pena ou medida de seguridade privativa de liberdade dun máximo de ao menos tres anos:
- pertenza a organización delitiva
  - terrorismo¹
  - trata de seres humanos
  - explotación sexual de menores e pornografía infantil
  - tráfico ilícito de estupefacientes e substancias psicotrópicas
  - tráfico ilícito de armas, municións e explosivos
  - corrupción
  - fraude, incluída a que afecte os intereses financeiros das Comunidades Europeas no sentido do Convenio do 26 de xullo de 1995 relativo á protección dos intereses financeiros das Comunidades Europeas
  - branqueo do produto do delito
  - falsificación de moeda, incluída a falsificación do euro
  - delitos informáticos ¹
  - delitos contra o ambiente, incluído o tráfico ilícito de especies animais protexidas e de especies e variedades vexetais protexidas
  - axuda á entrada e residencia en situación ilegal
  - homicidio voluntario, lesións graves
  - tráfico ilícito de órganos e tecidos humanos
  - secuestro, detención ilegal e toma de reféns
  - racismo e xenofobia ¹
  - atraco organizado ou a man armada
  - tráfico ilícito de bens culturais, incluídas as antigüidades e as obras de arte
  - estafa ¹
  - chantaxe e extorsión ¹
  - falsificación e pirataría de produtos
  - falsificación de documentos administrativos e tráfico de documentos falsos
  - falsificación de medios de pagamento
  - tráfico ilícito de substancias hormonais e doutros factores de crecemento
  - tráfico ilícito de materiais radioactivos ou substancias nucleares
  - tráfico de vehículos roubados
  - violación
  - incendio voluntario
  - delitos incluídos na xurisdición da Corte Penal Internacional
  - apoderamento ilícito de aeronaves e buques
  - sabotaxe¹

¹ Se o exhorto está dirixido a Alemaña e de acordo coa Declaración feita por Alemaña de conformidade co artigo 23, número 4 da Decisión marco 2008/978/JAI do Consello, do 18 de decembro de 2008, relativa ao exhorto europeo de obtención de probas para solicitar obxectos, documentos e datos destinados a procedementos en materia penal, a autoridade de emisión pode, ademais, completar o recadro 1 para confirmar que os delitos entran no ámbito dos criterios indicados por Alemaña para este tipo de delitos.

3. Descrición completa das infraccións non enumeradas no punto 2, polas que se expide o exhorto:

.....
.....
.....
.....

J) IDENTIDADE DAS PERSOAS DE QUE SE TRATA

Información sobre a identidade das persoas físicas ou xurídicas que se procesan ou se poden procesar:

i) Para as persoas físicas

Apelidos: .....

Nome: .....

Apelidos de solteira ou solteiro, se procede: .....

Alcume, se procede: .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Número do documento nacional de identidade ou número de afiliación á seguridade social (cando sexa posible): .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Residencia e enderezo coñecido; se non se sabe, o último enderezo coñecido: .....

.....

Idiomas que a persoa comprende (se se sabe): .....

ii) Para as persoas xurídicas

Denominación: .....

Forma da persoa xurídica: .....

Denominación abreviada, nome comunmente utilizado ou nome comercial, se procede: .....

.....

Sede de rexistro (se se dispón deste dato): .....

Número de rexistro: .....

Enderezo da persoa xurídica:.....

K) OBXECTOS, DOCUMENTOS OU DATOS SOLICITADOS POLO EXHORTO

1. Descrición do que se solicita no exhorto (marque e complete os recadros que correspondan):

Obxectos (especificquense):

.....

.....

Documentos (especificquense):

.....

.....

Datos (especificquense):

.....

.....

.....

2. Localización dos obxectos, documentos ou datos (se se descoñece, última localización coñecida):
.....
.....
.....

3. Se se trata de persoas distintas das que figuran nos recadros J i) e ii), información sobre a identidade das persoas físicas ou xurídicas das que se supón que posúen obxectos, documentos ou datos:

i) Para as persoas físicas:

Apelidos: .....

Nome: .....

Apelidos de solteira ou solteiro, se procede: .....

Alcume, se procede: .....

Sexo: .....

Nacionalidade: .....

Número do documento nacional de identidade ou número de afiliación á seguridade social (cando sexa posible): .....

Data de nacemento : .....

Lugar de nacemento : .....

Residencia e enderezo coñecido; se non se sabe, o último enderezo coñecido: .....

.....

Idiomas que a persoa comprende (se se sabe): .....

ii) Para as persoas xurídicas

Denominación: .....

Forma da persoa xurídica: .....

Denominación abreviada, nome comunmente utilizado ou nome comercial, se procede:
.....

Sede de rexistro (se se dispón deste dato): .....

Número de rexistro: .....

Enderezo da persoa xurídica:
.....

Outros enderezos onde teña actividade empresarial:
.....

L) EXECUCIÓN DO EXHORTO

1. Os prazos para a execución do exhorto establécense na Decisión marco 2008/978/JAI do Consello¹. Porén, se a solicitude é particularmente urxente prérgase indicar outro prazo máis breve e xustificalo, marcando o recadro correspondente:

Prazo máis breve: ..... (dd/mm/aaaa)

Motivos:

- Prazos impostos polo procedemento
  - Outras circunstancias especialmente urxentes (especifíquense) .....
2. Marcar e cubrir, cando proceda
- Solicítase á autoridade de execución que cumpra os trámites e procedementos seguintes²
.....
.....
  - O exhorto de obtención de probas tamén comprenderá todo obxecto, documento e dato que a autoridade de execución descubra ao executar o presente exhorto e que, sen mediaren outras investigacións complementarias, considere pertinente para os procedementos para cuxos efectos se expediu o presente exhorto.
  - Requírese que a autoridade de execución tome declaración ás persoas presentes durante a execución do presente exhorto que estean directamente relacionadas co presente exhorto.

M) RECURSOS

1. Descrición dos recursos de que dispoñen no Estado de emisión as partes interesadas, incluídos terceiros de boa fe, e dos trámites que deben cumprir:

.....
.....

2. Tribunal ante o cal se pode interpor o recurso

.....
.....

3. Información sobre quen pode interpor o recurso

.....
.....

4. Prazo para interpor o recurso

.....
.....

5. Organismo do Estado de emisión que pode subministrar máis información sobre procedementos para interpor recurso no dito Estado e sobre a posibilidade de obter asistencia letrada e tradución e interpretación.

Denominación: .....

Persoa de contacto (se procede): .....

Enderezo: .....

Teléfono: (prefixo país) (prefixo local) .....

Fax (prefixo país) (prefixo local) .....

Correo electrónico: .....

¹ DO L350 do 30.12.2008, p. 72

² Suponse que a autoridade de execución cumprirá coas formalidades e procedementos indicados pola autoridade de expedición a menos que sexan contrarios aos principios fundamentais do dereito do Estado de execución. Non obstante, isto non creará ningunha obriga de tomar medidas coercitivas.

N) DISPOSICIÓN DERRADEIRAS E SINATURA

1. Información opcional que se dará só en relación con Alemaña.

Declárase que o (s) delito(s) correspondentes consonte o dereito do Estado de emisión se inclúe(n) no ámbito dos criterios indicados por Alemaña na declaración¹ formulada de acordo co artigo 23, número 4 da Decisión marco 2008/978/JAI, do Consello.

2. Outra información pertinente para a causa, se a hai:

.....
.....

3. Medios para trasladar os obxectos, documentos ou datos:

Correo electrónico:

Fax

Envío do orixinal por correo

Outros medios (especificar)

.....

4. Sinatura da autoridade de emisión ou do seu representante, pola que se certifica a exactitude do contido do exhorto:

.....

Nome e apelidos: .....

Función (título/grao): .....

Data: .....

Selo oficial (se o hai):

O) SE A SECCIÓN D) ESTÁ COMPLETA, SINATURA E DATOS DO REPRESENTANTE DA AUTORIDADE VALIDADORA

Nome e apelidos: .....

Función (título/grao):.....

Data:.....

Selo oficial (se o hai):

¹ DO L 350 do 30.12.2008, p.72